

MESTNA OBČINA LJUBLJANA

MESTNI SVET

Mestni trg 1, 1000 Ljubljana

☎ 306 10-10 , ☎ 306-12-14

Številka: 0600-24/2004-27

Datum: 14.02.05

MAGNETOGRAMSKI ZAPIS nadaljevanja 16. SEJE MESTNEGA SVETA MESTNE OBČINE LJUBLJANA,

ki je potekala v ponedeljek, 14. februarja 2005, s pričetkom ob 15.30 uri, v Veliki sejni dvorani, Mestna hiša, Mestni trg 1, v Ljubljani

GA. DANICA SIMŠIČ

Gospa in gospodje. Spoštovani vsi navzoči. Predlagam, da nadaljujemo s 16. sejo Mestnega sveta Mestne občine Ljubljana.

Doslej je svojo navzočnost pisno potrdilo 30 svetnic in svetnikov. Tako, da je Mestni svet Mestne občine Ljubljana sklepčen. In lahko začne z delom.

Svojo odsotnost pa sta opravičila svetnika – gospod dr. doc. Gregor Gomišček in gospod prof. dr. Stane Pejovnik.

Sejo nadaljujemo z glasovanjem o Predlogu sklepa k 8. točki sprejetega Dnevnega reda 16. seje Mestnega sveta Mestne občine Ljubljana, z dne 13. decembra 2004, z naslovom:

AD 8.

OSNUTEK ODLOKA O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH ODLOKA O SPREJEMU PROSTORSKIH UREDITVENIH POGOJEV ZA PLANSKO CELOTO V1 – RUDNIK

Prehajamo h glasovanju.

Glasovali bomo o

PREDLOGU SKLEPA, ki se glasi:

Mestni svet Mestne občine Ljubljana sprejme Osnutek Odloka o spremembah in dopolnitvah Odloka o sprejemu prostorskih ureditvenih pogojev za plansko celoto V1 – Rudnik, skupaj s pripombami iz razprave.

Obrazložitev glasu, gospod Miha Jazbinšek.

G. MIHA JAZBINŠEK

A ja, sam minuta je?

GA. DANICA SIMŠIČ

Da.

G. MIHA JAZBINŠEK

No, moj predlog nisem mogel povedat pač prejšnjič. In zdaj obrazložujem glas. In povem, da je pa – koincidira v bistvu s tem, kar so v Svetu Četrtni skupnosti Rudnik. Namreč, gre za to, da se ta gospodarsko poslopje župnijskega urada vendarle – je tko velko, kot je pol tega kompleksa v resnici. In bi bilo fino, da se v bistvu bivalni del novicijata locira na lokacije današnjega gospodarskega poslopja. S tem ne bi grobo posegal v prostor. In bi se držal kompleksa – kompleksa, v bistvu pokopališča, pokopališko cerkvenega. Sicer je pa seveda tam preveč prostora. Ekstenzivno porabljen prostor. In – in posega se seveda v pobočje, kar ni v redu, za to bom glasoval seveda za ta osnutek.

S tem, da se, upam bojo moje pripombe upoštevale. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa.

Ugotavljamo navzočnost.

Ugotavljamo navzočnost za glasovanje o predlogu sklepa, ki sem ga malo prej prebrala.

In ugotavljanje navzočnosti zaključujem.

27 navzočih svetnic in svetnikov.

Glasujemo. Kdo je za tak predlog sklepa in kdo mu nasprotuje?

Glasovanje zaključujem.

ZA je glasovalo 31 svetnic in svetnikov.

PROTI NIHČE.

Ugotavljam, da JE SKLEP SPREJET.

S tem zaključujem 8. točko dnevnega reda in prehajam k 9. točki, to pa je

AD 9.

PRELDOG ODLOKA O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH ODLOKA O PROSTORSKO UREDITVENIH POGOJIH ZA OBMOČJE UREJANJA ŠP 1/3 VIATOR

Gradivo za to točko ste prejeli s sklicem seje.

Po sklicu ste prejeli Poročilo pristojnega Odbora za urejanje prostora in urbanizem.

In pred prvim zasedanjem še amandma županje.

Prosim gospoda Igorja Jurančiča, načelnika Oddelka za urbanizem, da poda uvodno obrazložitev. Prosim.

G. IGOR JURANČIČ

Hvala lepa gospa županja. Spoštovane gospe in gospodje mestni svetniki. Obravnavamo Predlog sprememb in dopolnitev o prostorskih ureditvenih pogojev za območje – za del območja ŠP 1/3 Viator. Del območja je označen s črtkano rdečo barvo. Iz njega je izvzet en manjši delček v sredini, kar bom pojasnil tudi v nadaljevanju.

To je eden izmed najbolj, bi rekel – poslovno zanimivih vogalov v mestu. Gre za križišče mestne obvoznice z glavno mestno vpadnico. In to z vpadnico, ki ima največ prometa od vseh mestnih cest v Ljubljani.

Na posnetku, zračnem posnetku, je tukaj z eno blede roza barvo označeno to območje. Skratka, gre za predel, kjer je danes trgovina Cosmos, kjer prodajajo avtomobile. Gre za del območij, kjer so urejena parkirišča. In del območij, ki jih tretiramo, kot degradirana območja. Kar pomeni, da je neprimerna izraba. Oziroma, da je tista izraba, ki je bila včasih tukaj, danes opuščena.

Na planski karti je to zdaj območje po spremembi, ki je bila, ki jo je sprejel mestni svet lanskega leta. 25. maja 2004. V celoti spremenjeno v območje mešanih rab. S tem, s to spremembo namembnosti smo želeli omogočiti postopno rekonstrukcijo celotnega območja, kjer je bila doslej samo predvidena, oziroma do tistikrat samo predvidena proizvodnja in skladišča. Kot generalna namenska raba, zdaj je pa tukaj možno mešanje rab, vključno s stanovanji.

Stari prostorski, oziroma še veljavni prostorski ureditveni pogoji, ki danes še veljajo za ta del, se pravi severni vogal tega območja, predvidevajo – imajo nekako prostor razdeljen na več funkcionalnih enot. Funkcionalna enota I., ki je med križiščem obvoznice in Celovške ceste, oziroma Celovške ceste – je predvidena tudi že zdaj v veljavnem prostorskem aktu – izvedbenem. Za mešano rabo. To se pravi za poslovno stolpnico. In pa za območje, kjer je mogoča poslovna dejavnost, vključno s trgovino.

Medtem, ko ostala, ostali del funkcionalne enote, ki jo označujemo v tem prostorskem ureditvenem pogoj, kot F II – je predvidena proizvodnja, skladišča in podobne zadeve.

Predlog sprememb PUP-a omogoča drugačno izrabo zemljišč. Oziroma omogoča pravzaprav – določa neke omejitve, kriterije in tako naprej – za prostorsko izrabo zemljišča. Drugačno, kot je bila do sedaj. In sicer v tem predelu, ki ga obravnavamo, je predviden, oziroma omogočen a izgradnja nakupovalnega središča, oziroma družbenega – družbenega centra, z nakupovalnim središčem. V katerem je približno 10% kulturne zabave, 25% poslovne dejavnosti, 14% hotel, 8% rekreacija in 43% trgovina in gostinstvo.

Med posameznimi, temi mikro-namenskimi rabami je možno tudi odstopanje do 10%. Vendar znotraj posamezne dejavnosti. Skupaj družbeni center zajema bruto 83000 m². To je nad zemljo. In pa 3190 parkirnih mest pod zemljo.

Razgrnitev je bila v letu 2004. Ravno tako javna obravnava. Osnutek akta pa je mestni svet sprejel na 10. redni seji 17. maja 2004.

Nova regulacijska karta vam seveda verjetno ne pomeni veliko. Na tej karti so pač navedene vse te regulacijske linije, ki omejujejo gradnjo na tem območju. In določajo faznost. Določajo tudi morfološke enote, označene z F I., F II., II. A, II. B, II. C, pa F III in tako dalje. Skratka, v območju čisto na vogalu, še vedno ostaja območje z oznako F I. Tukaj je predvidena, predviden je višinski poudarek. Približno toliko visok, kot Smelt. Ker, nekako nek – nek koncept razvoja, prostorskega razvoja mesta je tudi v tem, da naj bi na teh pomembnih poslovnih površinah dovolili nekoliko večjo izrabo. In obenem, pravzaprav označevali s to višino tudi vstop v mesto iz – iz obvoznice, oziroma iz avtocestnega obroča.

Preostali del se imenuje F II. In tole je ves preostali del – deloma zajema tudi bivši F I. in F II. No, in v tem območju je predviden ta družbeno trgovski center, z vsemi prej navedenimi zadevami. Namembnostmi. Območje F II. A, je praktično – ostaja takšno, kot je danes. Področje – to pomeni trgovina, Cosmos in podobne zadeve. No in ostale zadeve so več ali

manj - ostajajo tako, kot danes. Kajti, v času, ko se je začelo pripravljati strokovne podlage za ta akt, ni bilo nobenih konkretnih predlogov, oziroma pobud za spremembo.

Na tej karti, to je v bistvu karta pritličja. Kjer so označene te podrobne namenske rabe. Mimogrede - glavni, glavni trgovski del je tule predviden v osrčju. Manjše trgovine so razpršene ob notranji komunikaciji, oziroma trgu. Ki je predviden, da je odprt 24 ur na dan. V višjih etažah je predvideno šest kino dvoran. V temle vogalu, tule je predviden en hotel. In v temle delu poslovna stolpnica. S tem, da je mogoče tudi v tej poslovni stolpnici deloma organizirati tudi hotel, če bo to potrebno.

Vstopi v območje so z večih strani. S servisne ceste je en glavni vstop v podzemlje parkirno – na temle mestu, takoj za križiščem. En dostop je omogočen z vzhodne strani. In tako, da je z njega možno zaviti tako na servisno cesto ob avtocesti in tule noter, kot tudi – tudi na povezovalno cesto, ki povezuje Celovško cesto, s -Cesto ljubljanskih brigad. To je tale komunikacija, ki je danes sicer zgrajena, vendar zemljiško knjižno še neurejena. In po prometnih študijah, ki smo jih naročili že leta 2000, predno smo se odločil sploh začeti pripravljati te prostorske izvedbene akte, je bilo ugotovljeno, da je ta zveza med Celovško cesto in med Cesto Ljubljanskih brigad nujna. S tem, da je nujno tudi ureditev semaforiziranih križišč na Celovski in pa na Cesti Ljubljanskih brigad.

Kasneje, mislim, ko se je – izvedel se je tudi javni urbanistično arhitektonski natečaj. In bila je zelo velika udeležba. Zbrana ena rešitev, ki je zdaj podlaga za pripravo teh prostorskih aktov. No in kasneje so se pojavile tudi še druge pobude. Med drugim, predvsem, za gradnjo stanovanj na območju Avtomontaže in pa na območju, tam, kjer je danes Kitajska restavracija, ob križišču te ceste – povezovalne in pa Ceste ljubljanskih brigad.

Za to so bile naročene še dodatne študije in ena zadnjih, avgusta leta 2004, s katero se je skušalo ugotoviti, kaj pomenijo te dodatne kapacitete stanovanjske. Na ta prometni sistem. No in s tiste študije, v glavnem – zaključek je takšen, da z nekimi dodatnimi ukrepi, razširitvami, intervencijami, ureditvami prometa – je zadeva možna.

V javni razpravi so bile pripombe tako za, kot proti, Upoštevane so bile vse tiste, ki so se navezoval, to predvsem – je četrtna skupnost pogojevala. Izboljševanje križišč. In upoštevane prometne prognoze. Zagotoviti zadostno število parkirnih mest. Po funkcionalnih enotah – in to ves čas obratovanja. Ne tako, da bi razdelili te parkirne površine po posameznih investitorjih, oziroma lastnikih, ki bi seveda uvajali neke svoje režimi in bi onemogočali, da se ta parkiranja uporabljajo ves čas. In pa tudi ena zahteva je bila, ki je tudi upoštevana, da se javni trg in poti v centru zagotovijo pravzaprav uporabi ves čas obratovanja tega centra.

No in – pripombe, ki pa niso bile upoštevane. Sicer niso, bi rekel – vezane čisto na konkretno – na urbanistično zasnovo tega območja, so pa na primer bile zelo pomembne – ena od teh je, da je v Ljubljani hotelov preveč. Mi pač skušamo navajati neka dejstva, da je v letu, od leta 99, do 2003, v Ljubljani število stacionarnih, oziroma prenočevanih gostov izjemno poraslo. In, da je v letu 2004, kjer podatki prihajajo ravno ta čas – podoben trend tudi v letu 2004, je za 17% porasla – poraslo število nočitev v Ljubljani. V primerjavi z letom 2003. Skratka, turizem je v izjemnem porastu. In tudi dva nova hotela, ki sta bila odprta v tem času – to je ta – Grand Media na Dunajski cesti in pa Mons, ob obvoznici, izkazujeta nadpovprečno zasedenost, glede na to, da sta oba hotela nova in nimata pravzaprav nobene posebne – še nobenega, se ga ljudje še niso navadili. Oziroma, turisti, ali pa gostje – se še niso navadili, da je tam hotel.

Druga trditev je, da je pač v Ljubljani trgovin preveč. Mi smo v tem času, ko so se priprave tega akta vršile, naredili kar dve študiji. Oziroma eno prvotno študijo, ki smo jo kasneje tudi dopolnili z novimi podatki. Te študije kažejo, da se je pač v treh letih prodajna površina vseh trgovin v Ljubljani povečala za 38%. Da je pa seveda, po drugi strani prihodek v teh trgovinah v celoti – rasel v bistvu 65% hitreje, kot pravzaprav površina. In v teh podatkih, ne glede na to, da je v prejšnjem mandatu bil, bilo dogovorjeno, da mestna občina ne bo

podpirala gradnjo trgovskih centrov. Ne glede na to – in ta, seveda, odločitev je bila sprejeta na osnovi tiste prvotne študije, kjer so ugotavljali ekonomisti, da je trgovin, glede na prihodek in tako naprej – razvojno stopnjo Ljubljančanov – dovolj velik. Smo ne glede na to ugotovili, da te najnovejše, najnovejši podatki v bistvu ne dajejo neke argumentacije, da bi pravzaprav z nekimi administrativnimi ukrepi, ali pa z urbanizmom, ali pa z urbanističnimi akti, pa zavirali pravzaprav to – to gradnjo.

Ker tudi ne nazadnje smo bili mnenja, da trgovci sami, predno se odločijo investirati svoj denar, najbolje prekalkulirajo, ali se, ali je ta naložba primerna, ali je varna, ali ni.

Ne glede na to, tudi koncept prostorskega razvoja trgovine predvideva gradnjo v obstoječih centrih, ki so nastali večinoma spontano. BTC, Rudnik in tako naprej. In, da pač – bi rekel – ta splošna trgovina, naj bi se razvijala tako na – na obodu, to se pravi na robu mestne obvoznice, kjer je zelo dobra dostopnost z avtomobilom, kot tudi posebna trgovina v mestnem jedru. In še posebej trgovina v sklopu potniškega centra Ljubljana, kjer načrtujemo ravno tako okrog 50 000 m², namenjenih za trgovino.

No, ta projekt še ni, bi rekel – pripravljen do te mere, da bi šli v proceduro, je pa tik pred tem. Kako bi ta center izgledal? Iz javnega natečaja zbrana rešitev je takšna. V bistvu, ta višinski poudarek, kot sem ga že prej omenjal. Prav na vogalu Celovške ceste. Ta, nižji del, proti – proti jugu, tule na vogalu je hotel. Ostalo poslovni prostori. Spodaj trgovina. In v ozadju, čez tegale, če še tole pogledamo nekoliko višje, tule so kinodvorane, nad trgovskimi površinami. Tule je glavna trgovina. Tole je hotel, označen rjavo. In to so sivo in svetlo plavo so predvidene poslovne površine.

No in tu je še ena karta možnih posegov – ne vem, koliko se vidi. Skratka, meja območja urejanja je tukaj navedene. Potem, novi objekti, predlagani. Do kod seže kletna etaža. Parkirišča, ki so zunaj, ki so – bi rekel prosta za kratkotrajno parkiranje. In pa pot, ki poteka po obodu. Tako ob obvoznici, kot ob Celovski cesti. Pardon... Pot poteka tule. Gre po Celovski cesti in pri podhodu, obstoječem podhodu, kjer se bo ta površina dodatno preuredila, zavije nadalje proti zahodu. Skratka, ta pot se rešpektira, kot ena izmed najpomembnejših ljubljanskih atrakcij in pešpoti.

No in tule, v sredini, notr, so vse te komunikacije označene z različnimi šrafurami. Ki naj bi pač bile odprte, oziroma na voljo ves čas obratovanja tega središča. Ne pa da se zapirajo, ne vem – ob določenih urah zvečer in tako dalje.

No, tule je še ena, orto foto posnetek. Na katerega so prenesene – iz pritličja, pravzaprav te stavbne mase. Da se vidi, kako pozidan, kako intenzivno pozidan naj bi ta prostor bil. No in rdeče, z drevoredom, to je Pot – včasih smo jo imenovali Pot spominov, pa danes je to Pot. No, tule je obhod - obstoječi. In površina – javna, pred vstopom v center.

No in še za koncu, na koncu, bi mogoče – za lažjo, za lažjo diskusijo, za lažje odločanje – navedel vsaj nekaj, na hitro potencialnih koristi od projekta. Skratka, prva stvar je, da Šiška dobi na nek način nek družben center, ki ga danes nima. In to v neki središčni legi, kjer je med stanovanjskimi soseskami omogočen peš dostop. Kar povečuje ekonomičnost tudi in povečuje ekonomičnost javnega prevoza. Kajti, ob vstopu v – v družbeni center je že danes, pardon – je predvidena avtobusna postaja. Moj projekt v bistvu nič ne stane. Po grobih ocenah – moram tukaj opozoriti na eno zadevo, ki se včasih pač odpre, kot dilema. Mi pri prostorskih ureditvenih pogojih navadno, na koncu, ali pa vedno pravzaprav na koncu odloka, oziroma pri obrazložitvi navedemo, da se s spremembo, ali pa z uveljavitvijo tega odloka – za MOL ne nastanejo neke ekonomske posledice. Ali pa, mislim, neki stroški.

Dejansko z – glede na to, da s PUP-i urejamo pravzaprav – določamo neko prostorsko izrabo neposredno še ne povzročamo nekih stroškov. Neposredni stroški nastanejo takrat, ko je projekt v bistvu – projekt začet. In tudi takrat lahko natančno stvari ocenimo. Ko se naredi investicijski program komunalnega urejanja. Za to območje investicijski program še ni urejen, kar je seveda predpogoj, da je akt, oziroma koncept tega akta na nek način sprejet. Šele potem

se začne pravzaprav delat neke idejne zasnove za komunalne infrastrukturne vode. In šele potem se izračunava, koliko ti vodi stanejo in koliko to pravzaprav bremeni kvadratni meter. Ampak, računa se – skratka, po neki grobi oceni, da naj bi bil komunalni prispevek tule okrog 2 in pol milijardi. In, da naj bi letno pridobili tudi okrog 110 milijonov nadomestila za uporabo stavbnega zemljišča. Zaposlenih pa naj bi bilo najmanj 1500 ljudi.

To je velik posel tudi za gradbeništvo. Projekt pospešuje konkurenco med trgovci in ponudniki drugih storitev. In pa, kot sem že prej omenjal – projekt zagotavlja enakomernejšo razporeditev storitvenih centrov v mestu. In na nek način razbremenjuje BTC. BTC je pravzaprav, po vseh ugotovitvah in študijah – preobremenjen center, kar se tiče prometa. To najbrž vsi ugotavljate na lastni koži, kakor koli utegnete obiskati BTC. In pa z enim takim centrom, se del kupcev pravzaprav na nek način vendarle prerazporedi.

Negativne posledice so pa te, da pač projekt povzroči upad prometa na nekaterih manj konkurenčnih lokacijah. Še posebej je seveda ogrožen, ali pa v narekovajih ogrožen recimo ta program Mercatorja, ki ima danes okrog 23 000 m² prodajnih. Neto prodajnih površin. Načrtuje pa še dodatnih 25 000 trgovskih površin. In pa seveda projekt, ob nespremenjenem razmerju med javnim in zasebnim prometom. Kar seveda, mislim, to enostavno ne more biti v nedogled. Ker mi bomo morali javni promet spraviti na neko, na neko višjo raven. Pač v tem primeru, če se nič ne zgodi, seveda ta center dodatno obremenjuje cestno omrežje. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Zdaj pa prosim še predsednika Odbora za urejanje prostora in urbanizem, dr. Jožeta Zagožna, da predstavi stališče odbora. Izvolite.

G. DR. JOŽE ZAGOŽEN

Hvala lepa za besedo. Odbor je na več svojih sejah obravnaval to tematiko. Nazadnje 6. decembra. Kjer je ob upoštevanju pripomb iz javne razprave, podprl predlog odloka. In s tem tudi stališče mestne uprave. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa.

... iz dvorane – nerazumljivo...

G. DR. JOŽE ZAGOŽEN

Od sedmih prisotnih, je bilo 6 za – nihče proti, eden se je pa vzdržal. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Želi besedo predsednik Statutarno pravne komisije, gospod Miloš Pavlica? Ne želi. Odpiram razpravo.

Najprej o aktu v celoti. Nato pa bi prešli na razpravo o členu, h kateremu sem vložila amandma. Prvi se je k besedi prijavil gospod Kuščer. Izvolite.

G. SAMO KUŠČER

Hvala lepa. Bom začel z nekaj komentarji tega, kar je gospod Jurančič povedal. Najbolj pomembno se mi zdi, da se takoj zelo jasno pove, da je to, kar on imenuje – ta izraz, ki ga je on uporabil – družbeno trgovski center, da je to prvovrstno zavajanje javnosti. Očitno se je to – se čuti potreba, da se tako utemeljuje. Da ne bi pač blo povsem jasno, da gre vendarle za trgovski center. Če pogledamo razmerja, kaj se bo tukaj zgodilo. Kakšno je razmerje površin za eno in drugo dejavnost – je povsem jasno. Skoraj polovica površin je namenjenih povsem trgovskim dejavnostim. Pa tud ostale dejavnosti prav zelo družbene niso. V glavnem so poslovno trgovske. Oziroma trgovsko poslovne dejavnosti – bi se lahko reklo. S trgovsko vsekakor na prvem mestu in ne na drugem. Če tako rečemo, kot gospod Jurančič in jaz sem prepričan, da se gospod Jurančič, kot prevejan maček v mestni politiki tega dobro zaveda. Če rečemo tako, da na prvem mestu povemo družbeno – pač to ostane v ušesih. In javnost naj bi s tem dobila občutek, da gre za neko – res družbeno koristno dejavnost, ki jo bomo tukaj dobili, v Šiški.

Rad bi tudi komentiral to zanimivo argumentacijo zakaj uprava ni upoštevala pripombe, da je trgovskih središč v Ljubljani že preveč. Jurančičeva argumentacija, da jih ni preveč, je bila ta, da se ugotavlja prihodek, trgovski prihodek 63%, v zadnjih treh letih, ali štirih. Ni pa nikjer povedal – na račun česa je bil ta dodatni prihodek narejen. Jaz sem globoko prepričan, če se pa motim, pa prosim Jurančiča, da mi postreže z bolj natančnimi podatki, kajti ti podatki so bili res nenatančni. Sem globoko prepričan, da gre tukaj za nakupovalce iz okolice, ali pa celo iz celotne Slovenije, ne pa za nakupovalce iz Ljubljane. Jaz sem zelo, zelo prepričan, da Ljubljana sama, se pravi, če govorimo o prebivalcih Ljubljane, Ljubljančanih, ne potrebuje dodatnih nakupovalnih središč. Kajti ta nakupovalna središča v vsakem primeru obremenjujejo mesto – že obstoječa. Kot je bilo slišati. Zelo obremenjujejo mesto. In ni nikakor smiselno in smotrno s stališča Ljubljančanov, s stališča Ljubljane, graditi nakupovalna središča v mestu. Nakupovalna središča se gradijo zunaj mesta. In to ne zunaj mesta v Šiški, pa za Bežigradom, pa tako naprej. To je mesto. Zunaj mesta pomeni – 20 km ven iz mesta. Kajti, večina nakupovalnih središč danes, so nakupovalna središča za večji del države. Ne samo za Ljubljano.

Za Ljubljančane so povsem dovolj že obstoječa nakupovalna središča. Še celo preveč jih je. Za Ljubljančane govorim. Tako, da prosim gospod Jurančič, če že mahate okoli s takimi argumenti, če ste lahko mejčkn bolj natančni, pa eksplicitno povesti – 63%. porast prihodka je bil za to, ker so Ljubljančani 63% več kupovali. Ni bil za to, ker bi Kamničani – ne vem, Kranjčani in tako naprej kupovali v ljubljanskih središčih. Ni tudi nekak zelo vmesno, da se sploh omenja, kot argument, da trgovci vendarle že vedo, da se splača graditi trgovski center. Seveda, trgovci vedo, posebej trgovci vedo, da se splača graditi trgovski center na vpadnici. Oziroma na križišču obvoznice in vpadnice. Kajti, točno to pričakujejo, da bodo prihajali v ta nakupovalni center obiskovalci, nakupovalci iz okolice, ali pa celo od dlje iz Ljubljane. Za Ljubljano pa tak mega center, kajti to je res mega center. Kar pogledajte si številke. To je res mega center – ne napoveduje nič dobrega. Ampak, res eno zgoščevanje prometa. Eno histerijo okoli tega centra. Nobene koristi ne bodo imeli ne Šiškarji, ne Ljubljančani v celoti. Korist bo imel privatni kapital.

In tukaj vidim veliko napako, ki jo dela mesto že dalj časa. Mesto je že v mandatu županje, nekdanje županje Viktorije Potočnik, zelo resno sprejelo sintagmo – public/private/partnership. In – in to začelo ponavljati levo in desno, kakor da gre res za neko pomembno mantro. Se pa bojim, da so to rahlo narobe razumeli. Kakor jaz razumem – to novo sintagmo, gre za nekak iskanje, kje bi vzpodbudili zasebni kapital, da investira. Vendar ne na ta način, kot si to predstavlja Ljubljana zadnja leta, da si pustimo diktirati od zasebnega kapitala. Mesto mora imeti jasno vizijo, kaj želi. Ta jasna vizija mora biti utemeljena na tem, kar želijo meščani in kar potrebujejo meščani. In šele na zadnje pridejo interesi kapitala. Se bojim, da se v Ljubljani

s tem PPP-jem dogaja nasprotno. Da je na prvem mestu zasebni kapital, ki pride v mesto in reče – mi bi pa tamle nekaj zgradili. Mislimo, da je to idealno mesto za nakupovalno središče. Če pa že vztrajate, če ste pa že toliko sitni, vam bomo dali pa še tri kinodvorane, pa en hotel, pa en park. Tako se ne dela.

Mesto mora vedeti kaj želi. Šele potem lahko pripusti zasebni kapital. Drugače se dogajajo take katastrofe, kot je BTC in podobno. In mesto propada. Potem se pa županja sprašuje, zakaj mesto propada? Ne se spraševati. Sami ste si krivi.

Mene prav mal briga, ali je to nek velik spor med Mercatorjem in Šparom. Prav malo me briga, kateri kapital stoji za tem projektom. Ali je slovenski, ali bosanski, ali švicarski. Vseeno je. Problem je v tem, da ima kapital v svoji osnovi drugačne interese, kot prebivalci tega mesta. Kapital ima interes en sam. Da se mu povrne investicija. In to čim prej. In čim bolje. To je edini interes kapitala. Ne si zatiskat oči pred tem. Smo v dobi novega liberalizma, ki je v Sloveniji zelo uspešen. In je zelo močno zastavil. Ampak, ne si zatiskati oči pred tem. Kapital nima čisto nobenega drugega interesa. Mesto mora uveljavljati svoje interese na svojih prostorih. Ne pustiti kapitalu, da diktira, kaj bo delal na teh prostorih.

Dajmo narediti tukaj en park. Dajmo narediti čisto navaden park. Mesto potrebuje zelene površine. Potrebuje prazne površine. Potrebuje površine, kjer se ljudje lahko sproščeno, varno – ne vem – lahko sprehajajo. Igrajo, če so otroci – kar koli želite. Ne potrebuje še enega nakupovalnega središča.

Kot že rečeno. Meni je prav vseeno, ali gre tukaj za Mercator, za Spar, ali za kakšno drugo naložbo. Moram pa reči, da mi gre pa zelo na živce to, da me nek mali direktorček – da vidim, kako se imenuje – Mervič. Da mi piše osebno pismo, ki mi reče – da je zavračanje prostorskih aktov – ni sprejemljivo. Da ni moralno. In, da od mene pričakuje, da bom ravnal načelno. Mislim, kako lahko nek mali direktorček meni kar koli – kar koli od mene pričakuje, kar koli nalaga. Kako mi lahko sploh piše? Gospa županja, jaz nisem od vas zasledil ničesar v protest. Jaz sem prepričan, da ste vsi dobili ta pisma. Verjetno ni samo name naslovil tega pisma. Gospa županja, jaz nisem od vas zasledil nobenega protesta ob tem pismu. Mislim, da je to škandalozno. Mislim, da je to škandal prve vrste. Mislim, da smo, res smo v dobi novega liberalizma, ampak to je pa – to je pa kaplja čez rob. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa tudi vam. Gospod Kuščer, verjetno ste govorili o gospodu direktorju Merviču. Moram reči, da kolikor sem informirana, je pisal svetnikom in svetnicam. Meni ni pisal. Zdaj pa naprej. Za besedo je prijavljen gospod prof. Darko Štrajn. Izvolite.

G. PROF. DR. DARKO ŠTRAJN

Hvala lepa. Preden se skušam, se bom skušal dotakniti same te problematike, ki jo odpira ta PUP, bi si najprej dovolil protestirat proti pisanju, kakršno se je pojavilo v javnosti. V smislu, da smo mestni svetniki sprejemali podkupnine. Mediji, ki so ta natolcevanja objavljali z veliko vnemo, niso z enako vnemo objavili demantijev, ki so bili, kolikor vem posredovani. Sprašujem pa se res, kam pelje takšno uničevanje legitimnosti demokratično izvoljenega organa lokalne oblasti. Ker so bile pač te, ker so ta natolcevanja dejansko bla sprožena brez vsake – vsake evidence, brez vsake sence o kakršnikoli evidenci v tem smislu. Skratka, tukaj se bom ustavil, kar se tega vprašanja tiče.

Drugač pa, kar – zadeva, ki jo danes obravnavamo, je seveda s frazo rečeno kompleksna in tako dalje. Vendar mislim, da ni nobenega razloga, da v današnjem odločanju o tem, ne bi odločali na podlagi tega, kar mislimo, da je javni interes. In na podlagi tega, kar si mislimo, da bi bilo pozitivno za razvoj tega mesta.

Vendar pa mislim, da je treba priznati, da gre za zadevo, ki je – ki je več stransko dilematična. In o kateri ne moremo sprejeti odločitve, ki bi bila čista. Mislim, da kakršno koli odločitev bomo sprejeli, bom pač z neke od strani pač seveda, bomo deležni velikih očitkov, mogoče tudi v smislu – tako podlih, kot tistih, ki sem jih na začetku omenil.

Z – drugač pa, kar se tiče tega PUP-a. Mislim, da imamo zdaj tukaj eno situacijo, s kakršno se bomo verjetno še srečevali. Če ne mi sami v tem mandatu, pa tudi tisti, ki nam bojo sledili. In zlo kmalu take situacije ne bo konec. Razen takrat, ko bo gospod Kuščer spet uvedel komunizem. Namreč, to, da se bomo soočali z različnimi, nasprotujočimi si, kontradiktornimi zasebnimi interesi. Seveda, podprtimi s kapitalom.

In v tem – namreč, v – v – tudi v mestnem prostoru, se pač odpira prostor, ki je – ki je odprt za – za pač igro, konkurenco in tako dalje. In jasno je, da smo potem v tem smislu tisti, ki zastopamo javni interes. Vsaj upam, da ga – deležni, recimo tudi pritiskov.

No, v tem smislu jaz nimam nič proti tako imenovanim lobiranjem. Na vsezadnje ima tako direktor Mervič, kot vsak drug pravico se obračati na nas. Vsi imamo pač naslove, na katere se da pač poslati pisma. In tako dalje. Druga stvar pa je seveda, koliko je s stališča komunikacij z javnostmi to blo spretno. In gotovo to pismo ni bilo preveč spretno napisano.

Drugače pa, glede same – same odločitve, moram priznati, da sem jaz sam v dilemi in bom zelo pozorno poslušal, kaj bojo, kaj boste tudi drugi kolegi povedali. In je možno, da se bom premislil glede svojega trenutnega nagnjenja, nagnjenosti k odločitvi. Namreč, jasno je, da imamo primer, v katerem se pač ena – ena, kako bi rekel, relativno močna kapitalska institucija, trgovska institucija, pač postavlja na sproti drugi. In , da se postavlja, da če postaviti svoje trgovsko središče tako zelo blizu – mogoče to ni najbolj elegantno, ni najbolj fer. Ne zdi se mi pa, da bi bilo – da bi to bil zadosten razlog za zavrnitev PUP-a.

Nasprotno, je recimo vprašljivo, kaj se bo z zadevno površino v Šiški zgodilo? Če se ta PUP ne realizira. In navsezadnje, gre za neko investicijo, kakor sem razumel, več, kot 40 milijard. In se mi zdi vprašanje, kam bomo prišli, če bomo take velike investicije kar tako zavračali, če seveda nimamo zelo dobrih argumentov.

Nadalje, k tistim pripombam, ki trdijo, da je trgovin preveč in to vse. Mam jaz pač nek razmislek, bom rekel, ki ga seveda zdaj ne morem zelo na široko razlagati. Ki pa izvira iz – iz – recimo sociološke stroke in tako dalje. V glavnem, mislim, da sem – da pač prihajamo v obdobje, ko ne bojo več – ko ne bomo več dobivali delovnih mest v industriji. Tam se bojo ta delovna mesta, število teh delovnih mest se bo še krčilo. Nova delovna mesta bojo – bojo pač v – ne vem – v industriji zabave. V izobraževanju in kulturi. Pa turizmu, seveda. Tako je – to so trenutno globalni trendi in bojo še nakaj časa takšni ostali. In verjamem, da ima marsikdo težave razumeti, da je neka zabava pač – ne vem kakšno blago in tako dalje. Resna zaposlitev. Ampak, to se bomo verjetno enkrat tudi naučili.

No in končno bi še opozoril na nekaj. V zvezi s tem, da imamo tle opravka s pač – zasebnimi interesi. Mislim, da smo to – to dilemo, s katero se zdaj soočamo, pričakali relativno nepripravljeni. In, da nimamo zelo dobrih odgovorov. Zaradi tega, ker – ker enostavno se zdaj nismo tudi zadosti srečal. Namreč, meni se zdi – mislim, ne, da se meni zdi. To je trend, trend je pač takšen in mislim, da nimamo veliko izbire. Javna sfera postaja vse šibkejša. In pri nas bo, tudi glede na prevladujoče - prevladujoče težnje v – v politiki in tako dalje. In tudi glede na globalna gibanja, bo javna sfera, bom rekel – ekonomsko se zelo težko soočala s privatnimi interesi. Torej, edino, kar je tukaj treba, kar je tle na izbiro je to, da se oblikujejo, bi rekel – čim bolj smiselne politike za – na podlagi katerih se da, bi rekel – pogovarjati se z nosilci privatnih interesov.

Tako, da javna – javna sredstva, ki so že itak – itak bi rekel skrčena in se bojo še naprej krčila, lahko pričakujemo, da bo republiški proračun še dodatno nalagal na lokalno raven določene stroške in tako dalje, so pač omejena na financiranje razne infrastrukture, šolstva, reševanje socialnih vprašanj in tako dalje. No, v glavnem, ker je to tako, mislim – in se je v vsem tem

kontekstu dejansko zelo težko odločit o tem PUP-u. Kolikor vem, imamo o tem zelo raznolike presoje. In enkrat me veseli, da te presoje niso na – ne potekajo po strankarskih razmejitvah. Ampak, da o tem ma veliko svetnikov svoje lastne razmisleke. Toliko za enkrat. Hvala.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Dve repliki na vašo razpravo. Najprej gospod Kuščer. Izvolite. Tri minute.

G. SAMO KUŠČER

Hvala lepa. Torej, Darko Štrajn je – je omenil delovna mesta v zvezi s trgovinami. Mislim, da to ne bo vzdržalo. To sicer morda drži samo po sebi. Vendar to nima nobene zveze z mestom. Lokacija je problematična. Mi ne bomo gradili nakupovalnega središča v mestu. Ne želimo nakupovalnega središča, dodatnega nakupovalnega središča v mestu. To je problem. Ne – o tem ni govora, ali bomo s tem dobili dodatna delovna mesta. Naj ga gradijo, ne vem – zaradi mene – v Prekmurju. Naj ga gradijo nekje, kjer ni mesta, ne? Zakaj ga morajo graditi sredi mesta...

... iz dvorane: mesto je preobremenjeno...

Tako je. Mesto je preobremenjeno. Hvala. In drugo, drugo je pa čisto osebni izziv. Da bom uvedel komunizem. Hvala, hvala Darko, bi bil počaščen, če bi lahko uvedel komunizem. Tak komunizem, kot si ga jaz predstavljam. Bi ga z veseljem uvedel. Komunizem, kot ideologija, seveda – je briljanten. To Darko dobro ve, bolj kot jaz. Komunizem je bil zlorabljen, seveda, v zadnjih tistih 50 letih, ali kolk, je bil komunizem zlorabljen, od navadnih falotov. To so bili faloti. Ki so se izdajali za komuniste. To niso bili komunisti. Komunizem je briljantna ideja. Bistveno lepša, bistveno lepša od tega neoliberalizma, ki se ga greste zdaj.

GA. DANICA SIMŠIČ

Replika na repliko gospod Jazbinšek. Minuta.

G. MIHA JAZBINŠEK

Ja, jaz moram v strokovnem smislu vseeno povedati, da je presečišče glavne mestne ceste in obvoznice, oziroma skoro avtoceste, seveda idealna lokacija za vsako dejavnost. Ne? Tako, da pravzaprav ne vem, kjer bi se potem mesto končalo, da bi mi mestne vsebine pometali ven. Drug vprašanje pa je seveda, ali je taka dejavnost postavljena v prostor na ta način, ne? Da ta prostor ne preobremeni. Ne? To je pa seveda drugo vprašanje. To se pravi, v resnici gre za vprašanje kvalitete urbanizma. In prometa. Ker je to osnovni problem. Ne gre za vprašanje, ali ta lokacija, ali druga. Tudi do druge lokacije se je treba pripeljati. In na tisto drugo lokacijo se delegira nov promet in tako dalje in tako naprej.

Torej, to je idealna lokacija za največji land-mark v Ljubljani. Večji, kot Smelt...

GA. DANICA SIMŠIČ

Prosim, če zaključite misel.

G. MIHA JAZBINŠEK

In seveda idealna lokacija za katerokoli dejavnost. Ker pa je vtkana v eno urbano tkivo. To se pravi Nove Šiške, je seveda tudi idealna iz naslova tega, da je vendarle na voljo občanom tudi peš.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. In še ena replika na razpravo prof. Štrajna. Gospod Peter Božič. Izvolite. Tri minute.

G. PETER BOŽIČ

No – jaz bom povedal, da se v skupini LDS res vsi ne strinjamo s takimi izhodišči, kot jih je zdaj tukaj povedal Darko Štrajn. Prvi, med katerimi – med tistimi, ki se res ne strinjam z njim, sem jaz. Razloge bom povedal. Jaz niti približno ne mislim, da je treba iz...

.....konec 1. strani I. kasete.....

...ta - konkurenco. To sodi tudi pravzaprav v našo politično usmeritev. Družbeno usmeritev po osamosvojitvi. Vendar imajo razvite dežele vstavljen not nek civilizacijski standard, ki se mu reče lojalna, oziroma nelojalna konkurenca. Seveda pa gospodarski subjekti, ki se tukaj na tem prostoru med seboj soočajo, niso tisti regulator, ki bi upošteval ta standard, ki ga upoštevajo v vseh mestih. Pač pa je regulator zmeraj mestna politika.

Jaz vas vprašam, dajte mi povedati, ali bi v Švici, ali pa na Dunaju, postavili poleg Interspara lahko en ogromen kompleks od Mercatorja, ali pa od Tuša? Niti približno ne. In v nobenem od teh mest. In – problem je v tem, pol tukaj, naše mestne politike. Kakšna je ta mestna politika, da v bistvu ekskomunicira enega od temeljnih standardov za regulacijo mestne urbanistične politike? In seveda, ta – tako imenovani liberalizem, ne? O tem, da ti lahko kar mirno to počneš tako, da drugemu slečeš na njegovem lastnem dvorišču hlače, se seveda tudi v vseh teh tranzicijskih državah niti približno ni obnesel.

Ker nobeno, nobena evropska država si tega ne dovoli. Take, take politike. Razen Evropejci so pa to počeli v tranzicijskih državah. Mene zanima tudi, kakšna bo zdaj politika SDS-a, oziroma vladajoče koalicije o teh vprašanjih? Na državi. Ne tukaj. Ker nam točno napovedujejo to politiko. Jaz moram reči, da Darkotu čestitam za – za to slednjo identiteto. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Replika na repliko gospod Jazbinšek. Izvolite. Minuta.

G. MIHA JAZBINŠEK

Ja.

GA. DANICA SIMŠIČ

Pa lepo prosim vse, ki replicirate, da v skladu z 2. odstavkom 64. člena Poslovnika, najprej poveste, na kateri del replicirate, pa potem obrazložite, oziroma utemeljite repliko. Izvolite, gospod Jazbinšek.

G. MIHA JAZBINŠEK

Repliciram na ta del, da se med sabo bijeta dva trgovinska giganta. In, da bi za njih bilo treba, pravzaprav za vsakega posebej – določiti lokacijo in ne – namensko. In ne blizu ene druge. Jaz bom povedal. V tem projektu je seveda sporen, ali pa se prikazuje, kot sporen samo vprašanje trgovine. Ne? Vsa druga vprašanja se ne prikažejo, kot taka. Vprašanje trgovine bom pa takole jaz povedal. Tisto, kar se je na obodu mesta že zgradilo, tisto ne vpliva več. In nova trgovina na obodu mesta ne vpliva več na praznjenje centra. To se ve. Tukaj gre zdaj za dvoboj med trgovci samimi. In sicer temi trgovci, ki pač v predmestjih delajo pač te shoppinge. Jaz mislim, da ta dvoboj, seveda, naj ga kar opravijo. Imajo do njega popolno pravico. Če se bojo zakalkuliral, pa tudi njihov problem. Nič ne bo narobe, ostalo...

GA. DANICA SIMŠIČ

Prosim, če zaključite misel...

G. MIHA JAZBINŠEK

... bo še naprej tako. V resnici, seveda, pa ne gre samo za konflikt, konflikt teh dveh trgovcev. Gre za konflikt na lokaciji. Na tej lokaciji je bil spuščen – tako zvana F III. To se pravi, da gre za konflikt na lokaciji sami. Na – konflikt na lokaciji sami, med Mercatorjevo lastnino, ki ni obravnavana in med drugim, pa ne smemo mi dopustiti, znotraj urbanističnega akta.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Naprej je k besedi za razpravo prijavljen gospod Mihael Jarc. Za njim bo razpravljal gospod Jani Möderndorfer.

Še prej pa bi vas, spoštovane svetnice in svetniki, vendarle prosila, da svoje mobilne telefone utišate, da ne zvonijo in ne motijo dela mestnega sveta. Izvolite, gospod Jarc.

G. MIHAEL JARC

Drage svetnice, županja, spoštovani svetniki. Prebral bi samo dva stavka iz uvoda - Strokovno gradivo za pripravo prostorskega plana – in sicer študije, ki jo je naročila Mestna občina Ljubljana, koncem leta 2001, oziroma v začetku leta 2002. Imenuje se pa – Usmerjanje razvoja trgovine na drobno, v prostoru Mestne občine Ljubljana. To je tale študija, verjetno – se je spomnite vsi.

Tukaj, v uvodu sledi sledeče: Da bi laže in pa predvsem aktivno še pravočasno uravnotežili vse bolj očitno selitev dogajanja na rob mesta, smo naročili tudi to raziskavo. Zakaj ravno oddelek za urbanizem? Za to, ker pri nas prvi zaznamo investicijske namere, že nekaj let prej, preden se udejanijo v prostoru. Ko smo sešteli vse pobude različnih investorjev za gradnjo novih trgovskih površin, smo ugotovili, da bi z njihovo uresničitvijo ponudb na robu mesta,

močno presegla razpoložljivo kupno moč prebivalstva. Za to je bilo potrebno nemudoma ukrepati.

In še en stavek, ki sledi, citiram: Z različnimi ukrepi, tudi urbanističnimi, želimo vzpodbuditi naložbe v – ali neposredno ob mestnem jedru, ter upočasniti naložbe v nadaljnje širjenje vseobsežne trgovske in druge ponudbe na robu mesta.

To – pod te stavke se je podpisal načelnik Oddelka za urbanizem. Ta isti načelnik, ki je še danes v tej funkciji.

Res, da smo danes od njega slišali, torej, mislim, da ko je govoril o študiji – o trgovini iz leta 2001 – 2002 – je mislil na to študijo. Res pa je, da je omenil, da so delali neke nove študije. Oziroma naročali neke nove študije. In trdi, da so se v tem času – ni povedal, kdaj so naredili to zadnjo študijo – trgovske površine povečale za 38%. Promet pa, se pravi – v zadnjih dobrih dveh letih – pa za 68%.

Mene zanima, kje so te študije? Jaz bi rad te študije videl. Če so tako relevantne. Naj jih Oddelek za urbanizem, oziroma načelnik oddelka, ne bom govoril o osebah, ampak o funkcijah – naj jih da na mizo. Naj nam jih pokaže. Torej, vprašanje je, če je bil tukaj zajet promet na drobno? Lahko je bil tukaj notri terciarni sektor v širšem ali manjšem obsegu. Skratka, jaz bi rad to študijo videl. Namreč, takšen salto mortale v dveh letih, od iste osebe. Jaz, tukaj pač meni – meni nekaj ne štima, ne?

Poleg tega smo pa slišali tudi iz ust načelnika Oddelka za urbanizem, da, če bo ta akt sprejet, ne bo ekonomskih posledic za Mestno občino Ljubljana. Bodo! Pa še kakšne, gospe in gospodje. Namreč, tukaj bi se rad vrnil na ta stavek, ne? Da urbanisti so tisti, ki prvi zaznajo investicijske namere. Torej, danes je informacija vredna zlata. Investitorji, bodisi v sami, ali pa preko svojih slamnatih mož, v obliki raznih nepremičninskih firm, ki prihajajo na urbanizem, ta prvo zaprosijo za lokacijsko informacijo. Eden, dva, trije, za eno in isto lokacijo. Ta prvo, kar bi moralo mesto narediti je to, da bi se usedla načelnik Oddelka za urbanizem, načelnik Oddelka za stavbna zemljišča. Pregledat koliko zemljišč ima v lasti in posesti na tem arealu, ki je, ki za – za katerega se zanima investitor. Koliko jih je v lasti mesta? Potem pogledati, ali je mestni interes, da se tukaj nekaj tazga zgradi, kar investitorji želijo. Oziroma, kar porivajo naprej. Če tega ni v mestnih planih, oziroma, če tega prebivalci ne potrebujejo, ne želijo, kar je moj predhodnik lepo povedal, potem se temu investitorju odgovori - hvala lepa – ne gremo v to. Namembnost je taka in taka in bo taka tudi ostala, dokler se ne bo – bi rekel, nek investitor javil.

Čim pa mesto, oziroma oba oddelka z roko v roki ugotovita, daje interes – obstaja od investitorjev. Bi pa moralo biti mesto tisto. Ne glede na podhranjenost – kapitalsko – javnih oseb, kar mestna občina je – tudi, če se zadolžimo – bi morali preko posrednikov, preko – preko nepremičninskih firm, poskušati ta zemljišča pridobiti. Potem v mestnem svetu, veste, da ko se namembnost spremeni, ko mi roke dvignemo – cena naraste desetkrat, dvajsetkrat, tridesetkrat. Potem bi pa lahko mesto to zemljišče – ne govorim samo o tem primeru – šlo z njim na licitacijo in bi – in bi, bi rekel, tukaj vleklo dolgoročne kapitalske dobičke. Kar se tiče zemljišče rente, oziroma – oziroma teh zemljišč. Tako pa je – bi rekel – iniciativa popolnoma prepuščena zasebnemu kapitalu. Mesto, oziroma urbanisti, skupaj s Skladom stavbnih zemljišč, pa caplajo zadaj. In ne vem, s kakšnih razlogov, pred dobrimi dvema leti je nek ugleden – ugleden urednik enega časopisa – finančnega rekel – najboljša finančna naložba dandanes je imeti vplivnega prijatelja na mestnem urbanizmu. Točno je vedel za kaj. Točno je vedel za kaj!

Namreč, zdaj kar na enkrat graditi centre – torej, potem, ko se ugotovi, da jih je dovolj. In nas, svetnike spravljati v stisko in da smo tukaj neka podaljšana roka nekih – nekih trgovcev, trgovcev z novci, je pač – je pač zlo deplasirano.

In še nekaj bi želel povedati. Ob tem, da je danes povsem jasno, da mestno jedro propada in bo propadalo naprej. Kljub vzpenjači, če bo zgrajena. In, da se dogajanje seli na obrobje

mesta – v veliki meri je ta proces pogojen prav s selitvijo trgovin. Ker, veste, da v trgovinah se dogaja druženje. Tudi nedeljsko in tako naprej. Te trgovine, z večjimi nakupovalnimi centri, le-ti pa so že v bližnji okolici na razpolago več, kot v zadostni količini.

Glede na koncentracijo prebivalstva, je povsem jasno, da omenjeni trgovski centri povsem zadoščajo vsem nakupovalnim potrebam. Manjše trgovine in storitveno dejavnost pa je potrebno vzpodbujati predvsem na področju mestnega jedra. V nasprotnem primeru obstaja nevarnost, da bo le to v celoti izgubilo svoje goste, s tem pa tudi svojo identiteto. Postavite se nekje v center mesta, z – da ste stari 80 let. S palčko, torej za hojo in probajte - poskusite kupiti liter mleka, pa liter kruha? Kje ga boste v centru kupili. Ne ostane vam družga, kakor da greste na avtobus, ali pa v najbližji trgovski center. Vživite se v te ljudi. V mestu je bilo okrog 40 trgovin. Manjših trgovin. Te trgovine so zginile čez noč. Jih ni več. Mi pa se tukaj pogovarjamo o nečem, ki bo še poslabšalo situacijo in kulturo bivanja v tem mestnem središču. S tem, da večina ljudi, ne glede na to, da so pač razvajeni, da se pač z avtom pripeljejo v mesto, pa jih 70 odstotkov pravi, da bi kupovali v mestu, če bi lahko kje imeli parkirati. Vemo pa, kakšna kalvarija je z garažnimi hišami v centru mesta.

Torej, jaz bi za konec povedal samo to, da se bom pri tem glasovanju izvil in ne bom glasoval o tem predlogu akta. Da ne bom pri tem, kot je bilo že prej ugotovljeno – deležen takšnih ali drugačnih očitkov z ene ali druge strani. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Replika na vašo razpravo, gospod Jazbinšek. Tri minute.

G. MIHA JAZBINŠEK

To, na vprašanje zemljišč in vloge mesta. Seveda, ta vloga je tu odšla. To se pravi, glede zemljišč obstaja samo problem, ki ga je tudi zelo lahkotno, moram reči – načelnik opredelil. Rekel je, cesta še ni zemljiško knjižno sprovedena. Oprostite, ta cesta je v lasti lastnikov zemljišč, ki se tu med sabo tepejo, ne? In, če bi mi seveda zdaj sprejeli ta tepež, ne? Bomo naredili perfektno neuresničljiv akt, ki seveda na koncu bo podoben Kapitlju II.

Druga bitka, seveda tu – saj veste, o čem govorim? Govorim o tem, ne? Da je spuščen ven F III, ki je v lasti Mercatorja, ne? Ki bo seveda mel bitko zdaj znotraj gradbenega dovoljenja. Ker bo prepozen. Druga bitka tukaj pa je ta, seveda, da gre za finančne posledice, kjer se pa seveda ti lastniki tepejo z mestom. Tisti, kar mora biti zgrajeno, kot predpogoj, da gre lahko naprej ta gradnja, je seveda nekaj investicij ob obvoznici. Ne? In seveda te investicije ob obvoznici in tudi novo križišče – je treba vedeti seveda od kod? Iz proračunskega denarja. Od kod? Te investicije so pa predpogoj. Vsakega posega v ta prostor. To pomeni, seveda, da je tudi temeljno vprašanje ta, ne? Zakaj pravzaprav imamo to PUP. Ko smo mi sprejemali – ko smo mi sprejemali spremembo namembnosti v okviru plana, ne? Smo samo to območje izločili in rekli PUP. Ostalo bo pa lokacijski načrt. To se pravi, tisti drugi, ki bojo gradili v tem prostoru, tisti drugi, ki bodo gradili v tem prostoru, bodo morali dodobra razdelati materiale, da bodo na visoki operativni ravni in da ne bo zadreg. Seveda, skozi ta PUP gredo materiali, ki niso na dovolj visoki operativni ravni. Za to ponovno apeliram na to, da je odločitev danes, ali pa podaljšanja odločitev, tista odločitev, ki bo morala pravzaprav na sebe dat breme izvedljivosti.

Največji absurd pri stvari je, da je – rekel bi – ZIL zgubil parcelo zaradi tega, ker je imel slabo rešitev – prometno v Kamniku, pod Malim gradom. Za to, ker Interspar, Spar ni mogel pod Malim Gradom eksploatirati trgovine, dokler ni občina zgradila most čez Kamniško Bistrico. To pomeni, seveda, da ta zazidalni načrt... tale PUP, ki je...

GA. DANICA SIMŠIČ

Prosim, če zaključite misel.

G. MIHA JAZBINŠEK

... ki je bil delan na kožo. Lahko ima v sebi spet gen, ki se mu reče prometna ureditev – ne dovolj dobra. In zdaj bo pa seveda – rekel bi – spet promet tisti, ki bo seveda Šparu omogočil delat, ali pa ne omogočil delat. Oziroma dobiti korektno gradbeno dovoljenje. Za nekorektna gradbena dovoljenja ni več prostora očitno v Sloveniji. Kar smo izkusili pri Kapitlju II., ki ni dobil gradbenega dovoljenja zaradi naših slabih aktov.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Besedo za razpravo ima gospod Jani Möderndorfer. Za njim bo razpravljal gospod dr. Jože Zagožen. Izvolite.

G. JANI MÖDERNDORFER

Dober dan vsem kolegicam in kolegom. Danes smo pred – v bistvu zadnjo, sklepno fazo obravnave PUP-a. Za katerega pravzaprav v vsakem mestu, bi se pravzaprav na nek način lahko veselili. Da pravzaprav pridobivajo neko novo pridobitev. Pa vendar gre za pridobitev, ki je tako velika in tako obsežna v zadnjih letih, tudi v mestu Ljubljana, v enem koncu. Da pravzaprav je zelo pomembno tudi kaj vse se bo dogajalo okoli tega prostora. Še posebej, če vsi skupaj vidimo in če nam je tudi rečeno, da pravzaprav bo tukaj zelo velika dnevna migracija.

Glede na to, da smo v tem mestnem svetu lansko leto v relativno hitrem času sprejemali spremembe dolgoročnih planov in v bistvu smo jih kar nekaj sprejemali. Seveda, istočasno smo osnutek tega PUP-a pravzaprav lahko – ugotovim samo to, da smo bili vsi malce premalo pozorni tudi na to, kaj in kako se bo pravzaprav vse odvijalo v tem prostoru. Odkrito povedano, če bi šli zelo pozorno pogledati sam PUP, bi pravzaprav lahko videli kar nekaj vprašanj, ki se nam postavlja. Posebej v nekih delih, kjer pravzaprav smo že nekateri svetniki – že razpravljali v tem smislu.

Sam, seveda se sprašujem, glede na ta predlog PUP-a, v nekaterih točkah, predvsem iz vidika, ker ta prostor seveda pomeni, glede na spremembo dolgoročnega plana, ki opredeljuje mešano rabo, da pravzaprav dobivamo različne dejavnosti. Še toliko bolj pomembno je seveda, ker vsi v mestu zelo radi vidimo, da nekako spoštujemo tista pravila igre, ki smo si jih sami zadali. Če, seveda – ob tem moram seveda poudariti, da sem zadovoljen, da je bil podan predlog županje, se pravi amandma na 1. člen, kjer je dejansko prišlo do te zmešnjave, okoli imenovanja tega PUP-a. In s tem seveda tudi uredimo, da imamo dejansko neko pravno podlago, na kaj se pravzaprav ta PUP nanaša. Gre za tako imenovano različno poimenovanje Viator PUP in pa seveda dolgoročnega plana Šiška.

V 2. členu pa seveda, če boste pozorno pogledali dejansko lahko že vidimo v bistvu že tudi eno vrstico, ki pravzaprav govori, da vsebina predloga odloka sama, kot taka, v prostorsko ureditvenih pogojih, vsebujejo, v bistvu vsebujejo vso potrebno novo dopolnjeno vsebino, ki ga pravzaprav opredeljuje ta 2. člen. V 4. členu pa seveda se bi verjetno gospod Jazbinšek, ki predstavlja Zelene, zelo hitro oglasil, predvsem v tistem delu, ko pravzaprav govorimo, da je potrebno na sami regulacijski karti – v kar seveda v 2. členu tega istega PUP-a – seveda tudi postavlja, da se postavijo vse te obveznosti, kot so obveznosti zasaditve visoke vegetacije, ki se seveda zavezuje zasebnega in javnega investitorja. In, da na ta način v bistvu tudi ohranimo

– bom rekel to razmerje, ki ga seveda na nek način v tem istem PUP-u tudi rušimo. To je razmerje 70:30. To seveda vidimo v 9. členu, ko se pravzaprav to razmerje spreminja. Med pozidano in nepozidano površino. V korist seveda zazidalne površine. Niti ne razumem, zakaj bi bilo sploh potrebno to razmerje delati – 70:30? Razen, če je pripravljavec tega PUP-a razmišljal v smeri, da bo mogoče na kakšen drugačen način to uredil. V vsakem primeru pa s tem omogočamo investitorju, da pravzaprav ta del, 30% poveča na večjo številko, ker seveda tega razmerja ni več.

Naslednja zadeva je seveda v 8. členu, kjer z dokončanjem in seveda je to za mene ključnega pomena – kjer v PUP-u istočasno z dokončanjem izgradnje na funkcionalnih enotah F I. in F II., je potrebno dokončati tudi izgradnjo novega, štirikrakega križišča na Celovski. Kjer je, et cetera – notr tudi piše kaj. V tej obrazložitvi, seveda, v sami obrazložitvi te točke – četrte, pa je seveda sprejem prostorskih izvedbenih aktov – da ne bo imel finančnih posledic. V izogib te trditve, da seveda to drži, bi bilo smiselno, seveda istočasno tudi videt, ob takšnem, ob takšni obravnavi tega PUP-a, tudi, kako se bo dejansko to križišče urejalo. Oziroma, istočasno sama Celovška. Glede na to, da neke študije so že narejene. Dve. In, da bi ob tem dejansko lahko razpravljali in videli celotno sliko. Ne samo tega majhnega kareja. Kar dostikrat lahko v bistvu na nek način zavaja. Ali pa, v bistvu niti ne zavaja, ampak daje neko nepregledno sliko ob tem, da ne vemo, kdo bo investitor te rekonstrukcije – te ceste. Oziroma teh prometnih rešitev.

Enako, oziroma, zadeva se potem seveda nadaljuje še v 7. členu. Zakaj je potrebno v 11. členu, v šesti alineji popravljati napisano. Že tisto, kar je napisano? Saj je člen zelo jasen. Arhitekturne rešitve za objekte ob Celovski cesti je treba pridobiti z natečajem. Zakaj zdaj na enkrat z natečajem več – to ni potrebno pridobivat? Seveda, ena razlaga je, z novim Zakonom o gradnji objektov, seveda ti samega PUP-a ne potrebuješ več natečaja. Ker, v bistvu to urediš z gradbenim dovoljenjem. Pa vendar, ob tako velikih obsežnih projektih, kot je ta, je sam natečaj smiseln. Ker dejansko takrat vidimo šele, kaj se bo ob tako velikem prostoru in tako veliki koncentraciji v resnici res dogajalo.

V 21. in 22. členu, se v prvem spreminja, da se – v bistvu spreminja 33. člen. In pa v naslednjem 34. Vendar ni jasno zapisano, ali se ta člen spreminja v celoti? Ali se samo dodaja ta tekst, ki je zapisan v PUP-u. In to ni jasno zdaj definirano. V izogib špekulacijam, kasneje, pri sami pridobitvi gradbenega dovoljenja, je treba to stvar seveda razčistiti, oziroma razjasniti. In seveda pričakujem tudi te odgovore.

Predvsem je nerazumljivo zakaj je v funkcionalni enoti F II., je 14% hotela, če pa je že ta predvidevan v funkcionalni enoti F I.? Tudi to razmerje, tukaj, seveda ni najbolj jasno.

In pa v 24. členu, kaj se potem zgodi s samim mirujočim prometom v funkcionalni enoti F VI.? Če pa se črta prvi odstavek? Za F VI., v resnici sploh ne vemo kaj se bo dogajalo. Ker ga preprosto niti več ne obravnavamo.

Torej, smiselno seveda pri celem temu PUP-u je, - in to še enkrat opozarjam in to tudi pričakujem odgovore od gospoda Jurančiča, da pravzaprav, če bi vse te rešitve, ali pa neko podobno razlago dobili že pri osnutku, bi se lahko zelo kvalitetno pripravili na sam predlog tudi sami mestni svetniki. Jaz verjamem, da je oddelku, oziroma Oddelku za urbanizem marsikatera stvar v bistvu že rutina, ki jo pravzaprav uporablja pri pripravi samih PUP-ov. Pa vendar, za mestne svetnike in svetnice pa seveda marsikatera stvar ni jasna in za to potrebujemo te odgovore od – tudi strokovnjakov, ki se s temi stvarmi ukvarjajo. In, moram reči, da glede na to, da je ta primer postal tako razvpit, da se seveda sprašujem, - ali ne bi bilo bolj enostavno, če bi ta kare seveda obravnavali še s kakšnim drugim karejem zraven? In v bistvu dobili dejansko res celotno sliko – kaj pravzaprav se tle dogaja? Sam smatram in prepričan sem, da ta prostor je nujno potrebno urediti. In Mestna občina Ljubljana ne more dovoliti, da ta prostor pusti neurejen. Vendar, ne na takšen način. Da pravzaprav obstaja vse

preveč odprtih vprašanj. In, seveda možnosti in špekulacij, tako, bom rekel vseh tistih, ki pravzaprav so zainteresirani, da bi pravzaprav na tem prostoru se kaj zgodilo, ali ne.

V vsakem primeru, jaz mislim, da temu mestnemu svetu mora biti v prvi vrsti zelo pomembno, da seveda tisto, kar je včasih na začetku zelo težko uresničljivo, to je – da seveda javno vedno sodeluje z zasebnim, v smislu, kadar gre za korist Mestne občine Ljubljana. Ker govorimo o konkretnih primerih. Vendar na način, da so stvari jasne, odprte in transparentne. In mene, kot mestnega svetnika seveda zanima, ali sprejem tega PUP-a pomeni finančne obveznosti v – za samo izgradnjo? Se pravi, po domače povedano, ko – če mi danes ta PUP sprejmemo. In, če v tistem 4. členu – se opravičujem, v 8. členu, kjer piše, da istočasno z dokončanjem izgradnje v funkcionalnih enotah F I. in F II. – je treba dokončati tudi izgradnjo novega štirikrakega križišča na Celovski? Ali se bo to res zgodilo? Oziroma, kako se bo to zgodilo? Kdo bo to investitor?

Seveda pa se postavlja tudi drugo vprašanje, to pa je tisto, kar pravzaprav vsi sprašujemo, oziroma sprašujejo kar naprej – vse nas – ali bomo podprli ta PUP, ali ne? Svetniška skupina se bo zagotovo odločila ob koncu razprave. Pred samim odločanjem. Neke razprave – v tej smeri je že bilo – pa vendar – velja razmisliti, kaj se zgodi v primeru, da se PUP sprejme, oziroma, da se ne sprejme? Namreč, kar nekaj jih slišim, ko pravzaprav na nek način špekulirajo. Da – v kolikor PUP ne bo sprejet, da pravzaprav potem vse pade v vodo. In, da je vsega konec za pet, šest let. In ne vem kaj še vse, ne? In obratno. V kolikor bo PUP sprejet, da je zadeva zacementirana.

Zagotovo pomeni sprejem PUP-a začetek pridobivanja gradbenega dovoljenja tistega, ki bo seveda v ta prostor investiral. In na pridobitev gradbenega dovoljenja seveda ta mestni svet nima več vpliva. Ima vpliv samo danes v toliko, da jasno pove, kaj v resnici v tem prostoru hoče imeti.

Drugo pa je seveda vprašanje, kaj se zgodi, v kolikor se PUP ne sprejme. Mi smo v tem mestnem svetu sprejeli spremembe dolgoročnega plana, ki veljajo. In zelo jasno govorijo, kaj v tem prostoru se lahko zgodi. Kar seveda z drugimi besedami pomeni, da v kolikor PUP ne bo sprejet, da se lahko – v kolikor so resni nameni – seveda, da se v tem prostoru nekaj zgodi, da se pripravi nov PUP. S seveda vsemi rešitvami, ki bodo dovolj jasno dale vedeti tudi temu mestnemu svetu, kaj sprejema. In, da prekinemo vse te možne špekulacije, tako medijev in pa javnosti, da pravzaprav gre za tisto, kar nam pravzaprav ves čas očitajo. Da delajo lobisti. In seveda na svoj način vplivajo na vsakega svetnika posebej. Toliko, hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Besedo za razpravo ima gospod dr. Jože Zagožen. Za njim bo razpravljal gospod Zvone Penko. Izvolite.

G. DR. JOŽE ZAGOŽEN

Hvala lepa za besedo. Spoštovana gospa županja. Razpravljamo o aktu, ki smo ga že enkrat sprejeli brez posebne razprave. Danes bo razprava očitno dolga, naporna. Čeprav se dokument ni nič spremenil med tem časom. Ob osnutku akta nismo vedeli za koga gre. Se pravi, kdo je investitor. Takrat tega nismo spraševali. Kasneje se je izkazalo, da so to nekaj – švicarski fondi in da je Interspar organizator te dejavnosti v Sloveniji. Ob prvi predstavitvi in tudi na sejah odborov za urbanizem, nam je bilo rečeno, da bodo na tem prostoru poslovne površine, neki hotel, trgovina. Ni bilo govora o trgovskem centru. Kino. Lokali, ploščad, z neko skulpturo in podobno. Da je pač treba temu delu Šiške dat neko celotno rešitev. Neko dušo. In že takrat, tako, kot danes, so bile stvari predstavljene v tridimenzionalni obliki. In že z nekaterimi elementi zazidalnega načrta, ne le PUP-a, ki sicer, kot je znano, določa splošne

pogoje gradnje. Torej, mi takrat nismo videli posebnega problema v zvezi s trgovino ali hotelom ali multikinom.

Moramo biti danes tudi toliko pošteni in priznati, da je Mestna uprava Oddelek za urbanizem, ves čas vodil in usmerjal ta postopek. Bil je tu javni razpis. Bilo je – žirija. Oddelek za urbanizem je dal smernice in zahteve kako naj se stvari oblikujejo. Kaj naj bo tam po dejavnosti. Kakšne naj bodo višine, promet in podobno. In sklenjen je tudi dogovor z investitorjem, da se izdela ta prostorski akt, ki ga plača investitor. In ta PUP je tudi šel v plan za leto 2004. In, kot rečeno, je šel praktično brez pripomb skoz na Odboru za urbanizem, kot tudi na mestnem svetu.

Jaz na tem, na tem odboru večkrat pogledam dr. Kaliopo in dr. Gabrščika, kot strokovnjaka, da vidim, kaj meni stroka. In sem videl obakrat, da niso imeli posebnih pripomb. In tudi ni bilo pripomb četrtne skupnosti. Predsednik četrtne skupnosti je celo član odbora in je bil prisoten. Torej, osebno takrat nisem videl razloga, zakaj ne bi akt podprli. Vendar je potem pricurljala vest, da je nastala blokada. In, da se s tem ne strinja, s tem aktom ne strinja Najboljši sosed. To sem osebno težko verjel. Mislil sem, da gre predvsem za govorice. Vendar se je kasneje izkazalo, da je dvanajst prostorskih aktov bilo obravnavanih, ta pa je obtičal v predalu. In kar nekajkrat je tudi bil preložen iz seje na sejo.

Kaj to pomeni? To pomeni, da smo se na nek način, vsaj iz mojega vidika, iz problematike urbanizma in urejanja prostora in stroke, smo se preselili na polje konkurence. Na polje ekonomije, kjer pač naj bi z nekonkurenčnimi, netržnimi sredstvi urejali problem konkurence. To pa se zame ne zdi sprejemljivo. Kajti menim, da se za konkurenco boriš na trgu. Ne pa s tem, da napraviš monopol. In tudi uporabiš politiko in njen vpliv. In tu mislim, da se postavlja pred nas odgovornost, da smo – da dejansko diskutiramo o vsebini urbanizma in urejanja prostora. Lahko pa tudi obravnavamo poleg probleme konkurence, če menimo, da je to dobro. In žal je to področje postalo težišni, težiščna točka, okrog katere se sučejo naša stališča.

In ta, in to stališča, ki bi jih morali nekateri temeljito spremeniti v času od osnutka do predloga. In jaz osebno menim, da argumentov, vsebinskih argumentov, strokovnih argumentov za bolj številčno spremembo stališč ni. In, da so lahko le interesno politični, oziroma bolj jasno rečeno – finančno politični argumenti.

Dobro, ljudje si bodo pač ustvarili o vsem tem svojo sliko, kot jo že v marsičem vidijo danes. Jaz se strinjam s tistimi mnenji, češ, da morda Oddelek za urbanizem, v fazi osnutka ni dovolj dobro presodil, koliko trgovin in kje se rabi. Da gre za predimenzioniranje. Čeprav smo vedno znova, tako, kot tudi danes – dobili od urbanizma odgovor, da te študije obstajajo. In, da ni študij, ki bi govorile o tem, da gre za predimenzionirano, predimenzioniran obseg trgovin. Končno je pa tudi tako, kot je bilo že rečeno – trgovec, kot je Interspar, bi – si je gotovo preračunal, kakšne so potrebe po trgovinah v tem prostoru. Sicer se ne bi spuščal v neki brezglavi rizik. In, pogledajte, če je v tem prostoru trgovine resnično dovolj, zakaj bo potem Mercator širil svojo trgovino iz sedanjih 16340 m², kot meri trgovina in skladišče – v Šiški, še za dodatnih 22000 m², kar se bo zgodilo. Če je res trgovine dovolj.

Tako, da bo imel skupno 38 340 m². V kompleksu, kjer bi bil pa Interspar, pa je namenjeno za trgovino 35 000 – in skladišča – 35 900 m². Ostale kvadrature ste videli gor na panoju. Se pravi, da – kar se tiče prodajnih površin, bo tu konkurenčnost zagotovljena in celo vzpostavljena v prid Mercatorja.

Drugo, kar je bilo že tu rečeno – kaj storiti, če se dokument zavrne. Ali, če se z večkratnimi interakcijami zahtevajo popravki dokumenta? V vsakem primeru bo na tem prostoru nekdo nekaj zgradil. In ljudje, četrtna skupnost – menijo, da na tem področju ne želijo samo spalnega naselja. Tega majo že sedaj dovolj. In želijo natančno to, kar se jim v tem dokumentu ponuja. In to je bilo tudi v dogovoru z njimi. Torej, ali bi bilo potem vse lepo in prav, če bodo to, kar se jim ponuja dobili, vendar bo moral biti drug investitor. Ne pa ta. Se pravi, stvar pripeljemo nekako do absurda. In moram reči, da bi sam docela enako diskutiral,

kot sedaj, če bi bile tu vloge obrnjene. Se pravi, da bi bila že tu trgovina Interspara in da bi Mercator želel delati trgovino. Ker gre za načelna vprašanja. Gre tudi za to, da smo vstopili v evropsko skupnost, kjer je prost pretok kapitala. Neposredne tuje investicije. Odpiranje novih delovnih mest s svežim kapitalom iz tujine. Eden od imperativov, za katerega smo se odločili z vstopom. In sedaj, pogledjte. Jaz se sprašujem. Ali je prav, sprašujem predvsem kolege svetnice in svetnike iz koalicije – da je vaša uprava – vaša govorim pod narekovajem, ker je pod – je pač v – pod kontrolo koalicije, županstva – dve leti vodila za roko investitorje. Jih preko javnega natečaja pripeljala do druge obravnave. Se pravi do predloga. Sedaj pa poskušamo poiskati razloge, kako ugoditi tistemu, ki mu ta investicija, na tem prostoru ne paše. In, jaz ne vem, kako je mogoče sedaj lastnemu oddelku za urbanizem skočiti v hrbet? Le kako se bo počutil gospod Jurančič in njegovi sodelavci, ki so vse do neke politične intervencije uživali pri tem projektu vso podporo županje in mestnega sveta. Kar na enkrat pa bodo slišali nekaj resničnih, ampak še več pa namišljenih razlogov, zakaj glasovati proti in predvsem opravičili.

In tu bi še omenil obrambo nacionalnega interesa. Ker, kot veste je bilo nekaj polemike že tudi po časopisih. Kjer so tudi mene nekaj omenjali. Pogledjte, to so pravljice, bom rekel – starih mam vnukom, za lahko noč. V tem primeru. Na obeh straneh sta formalno gledano slovenski firmi. Res da, z različnim poreklom kapitala. Plačujeta davke slovenski državi. Imata, ali bosta imeli zaposlene slovenske delavce. Bosta kupovali blago v obsegu okrog 70% od slovenskih proizvajalcev. To je – tudi velja za Tuš. In, na boljšem bodo tudi dobavitelji, ki ne bodo več odvisni samo od enega, ali pa enih kupcev. In na koncu bodo gradila to slovenska podjetja. In moramo tudi to videti, ne? Da bo v tem primeru šla akumulacija od drugod v Slovenijo. In bodo tu nastajala nova delovna mesta. In tudi to moram povedati, da Mercator pa v veliki meri investira v Bosni, Srbiji, Hrvaški, Bolgariji, Romuniji in tam ustvarja nova delovna mesta. In plačuje davke tem državam. Tako, da je zadeva – ni tako enostavna, kot kaže na – na prvi pogled. In izgovarjanje na nacionalni interes, na ta način ne pije vode.

Končno pa nihče ne ve in ne jamči, v čigavih rokah bo Mercator čez par let. Kot članice Evropske unije, nam bi moralo biti pravzaprav vseeno, kakšen je izvor kapitala. In zame ni velike razlike, ali je od Švicarjev, ali je od Slovencev, ali je od Srbov. Če se davki plačujejo in ostalo slovenski državi. Interes potrošnikov je, da se vzpostavi konkurenca. Interes države je, da se plačujejo davki Sloveniji. In, da so zaposleni slovenski delavci. Interes gospodarstva, pa da si kupuje v čim večji meri slovensko blago in da objekte gradijo slovenske firme. Splošni interes pa je, da se dobiček reinvestira v Slovenijo. To je zame slovenski nacionalni interes. Ne pa izvor kapitala, v čigavih rokah je. To je zlo – zlo nedomišljen argument. In v tem primeru, oba nekako vsaj zame zadovoljujeta, da sta ta – splošni interes.

Drugo pa je – veste? Na katerih eksotičnih otokih? Na koncu katera privatna oseba, ne glede na nacionalnost, kot lastnik kapitala, ko plača vse davke, porablja ostanek dobička? To pa ni več nacionalni interes Slovenije. In jaz menim, da ne kaže pohoditi teh načel. Da je treba ohraniti pri vsem tem trezno glavo. In tudi argumenti, katere boš lahko branil tudi kasneje, ko bo ta vrelišče okrog te zadeve se pomirilo.

Jaz bom ta dokument podprl. Ker sem ga na obeh sejah Odbora za urbanizem. Ne vidim strokovnih razlogov, zakaj ga ne bil. In, na koncu – veste, ni prijetno biti nekako – ali pa se čutiti sokriv, če bi se tule izgubilo 1500 delovnih mest – vprašanje, kdaj bodo prišla spet sem. Za kako dolgo bi to odložili? In tudi, kot prebivalec tega konca, mislim, da ni nič narobe, če se konkurenca poveča. In, da se dobi za isto ceno morda včasih tudi bolj kakovostno blago. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Dve repliki. Najprej gospod Kuščer. Izvolite. Tri minute.

G. SAMO KUŠČER

Hvala lepa. Ja, jaz se strinjam z gospodom Zagožnom. Kot sem prej rekel, je vseeno od kod kapital prihaja. Nikakor mi ni, pa mi ni vseeno, če je kapital tisti, ki določa, kaj bomo s kakšnim prostorom, znotraj mesta delali. In, nikakor se ne strinjam s to ugotovitvijo, da je bilo dovolj jasno povedano s strani Oddelka za urbanizem, da mesto potrebuje nove trgovinske prostore. In tudi se ne strinjam s to trditvijo, oziroma trditev je že pravilna, ampak, se ne strinjam s tem, kot z argumentom – da Interspar gotovo ve, kaj počne. Gotovo je že prekalkuliral, da se mu to splača. Gotovo. Gotovo, to je nesmiselno še ponavljati, da Interspar ve kaj dela. Interspar ma toliko in toliko milijonov Evrov, boli ga žep, ker je pretesen, ker nima teh Evrov kam drugam vložiti. In je našel primeren prostorček in primerne – ne vem kako bi rekel – politično nezrele – politično nezrelo okolje za to, da lahko plasira ta svoj kapital in ga lahko cuza naslednjih nekaj let. To je vsa logika Interspara. Prosim, ne mi z neko moralko Interspara. Moralko Interspara sem jaz dobil v obliki pisma. In je povsem dovolj moralk Interspara zame, pa če bi dobil to od Mercatorja, na isti način – bi enako mislil o njih. To me sploh ne zanima. Kakšen interes Interspar tukaj, me ne zanima. Ker vem kakšnega ima. Oplemenititi kapital. Čisto nobenega družga interesa nima. Mesto pa ma interes, da ne gradi več trgovinskih središč.

Vi ste govorili samo o nekem interesu Interspara. In govorili ste o tem, kaj je Oddelek za urbanizem predstavil. Mesto naj bi potrebovalo nova trgovska središča. Zato, ker prihodki naraščajo. Ampak, kot sem že prej rekel – ni utemeljeno, da prihodki naraščajo zaradi potreb Ljubljčanov, da bi še več nakupovali. Prepričan sem, da so te potrebe zunaj mesta. Torej, ne potrebujemo dodatnih trgovinskih središč znotraj mesta. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Dve repliki na repliko. Najprej dr. Zagožen. Minuta.

G. DR. JOŽE ZAGOŽEN

V celoti se strinjam s tem, kar je rekel predgovornik. Da ni prav, da kapital odloča. Ravno to je bila poanta moje diskusije. Vendar vas moram spomniti, da za kapital ne gre samo pri Intersparu. Da gre za enako tudi pri Mercatorju. Za zasebni kapital. In, da na koncu je zame pomembno samo to. Kaj pravi stroka? In kakšni so interesi ljudi? Četrtna skupnosti. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. In še ena replika na repliko gospod Franci Slak. Izvolite.

G. FRANCI SLAK

Jaz mislim, da ni prav, da danes razpravljamo samo o Intersparu in Mercatorju. Ker večkrat sta kolega pred mano govorila...

.....konec 1. strani I. kasete.....

...sta se pa dotaknila oba moja predgovornika. Kakšen interes ima mesto? In mislim, da Interspar in Mercator se bosta hitro pošlihtala. Vsak išče svoj tržni delež. In na koncu koncev, se bosta ona dva dogovorila, kako ga bosta razporedila. Mesto bo pa ostalo brez zelenega projekta. Hvala.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. In zdaj replika na razpravo dr. Zagožna, gospod Jazbinšek. Tri minute. Izvolite.

G. MIHA JAZBINŠEK

Ja, obžalujem, da je gospod Zagožen prinesel seveda to moralko semle notri. Ponovljeno. Ker o moralki – jaz potem več. Pri tem je naredil nekaj napak. Temeljna njegova napaka je pa ta, da on, kot predsednik Odbora za urbanizem, nima v rokah študije – prometne, ki jo je sam zahteval. Jaz jo pa imam. Ne? In, da Odbor za urbanizem ni obravnaval te študije, ki je seveda prišla v roke med osnutkom in predlogom. In ni obravnaval enega dejstva in sicer dejstva, da ima županja podpisano, da bo na območju Avtomontaže narejen urbanistični akt, za stanovanjske potrebe, skupaj s Stanovanjskim skladom Republike Slovenije. In, skratka, da ta kompleks, ki ves bremeni zdaj to privatno cesto, ne? Privatno cesto. Katere lastnik je tudi Najboljši sosed. In – zamerim seveda gospodu Zagožnu, da pelje razpravo v konkurenco med dvema shoppingoma. Tle gre za nekaj drugega. Tuki mam na isti cesti, Najboljši sosed je... namreč, postal najbližji sosed in istočasno stranka v postopku. Da pa mi, kot mestni svet, tako, kot je gospod Franci Slak rekel – pogovarjamo se o tisti konkurenci. Oni se bodo zmenil med sabo. Tako ali pa drugač. Kaj pa bo iz tazga zazidalnega, oziroma iz tazga PUP-a – kasiralo mesto? Kasiralo bo to, kar seveda – da se mal pošalim, da pa gospoda Zagožna zanima počutje Jurančiča, mi je pa dober vic, ne?

No, teza je, da bo v vsakem primeru nekdo gradil. Ne, v nobenem primeru ne bo nihče gradil dost kmal. Če se sprejme tak zazidalni načrt, v tem primeru bo s tole študijo, kot ekspertizo, v postopku izdaje gradbenega dovoljenja, Najbližji sosed – stranka v postopku – zavrnil seveda gradbeno dovoljenje Sparu, kar pomeni, da mu delamo škodo, če bomo sprejeli – tako, kot je čisto navadna ekspertiza gospoda Boha – ustavila Kapitelj II. Za to, ker mi ne znamo urbanističnih odločitev, pravih prometnih sprejemati.

Kaj pa če se ne sprejme? Ne? Če se ne sprejme, seveda, pa tudi en čas ne bo nihče gradil. Predolgo, ampak to je seveda na nek način neodgovorno.

GA. DANICA SIMŠIČ

Prosim, če zaključite misel.

G. MIHA JAZBINŠEK

Ja, hočem povedat to, da seveda tukaj je tisto, kar je Štrajn povedal prej. Javna sfera je vedno šibkejša. Vendar, javna sfera ima tukaj eno samo domačo nalogo. Skoordinirat te investitorje, za to, da bo njim v prid narejen urbanističen načrt. Ne pa da se – ne pa da se fajtata ta dva v medijih in tako dalje in tako naprej. Tam, kjer sta. Skoordinirati je domača naloga, seveda. In ugotoviti, seveda, kaj stane mesto taka koncentracija na tem prostoru.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Replika na vašo repliko, gospod Gregor Istenič. Izvolite. Minuta.

G. GREGOR ISTENIČ

Hvala lepa. Tukaj imam samo tole repliko, gospod Jazbinšek. Glede na to, da je dr. Zagožen, kot predsednik Odbora za urbanizem – se ni hotel – oziroma – se pogovarjati o - v zvezi s prometom. Namreč, jaz sem se na Odboru za urbanizem zelo veliko hotel ukvarjati s tem vprašanjem. Namreč, ker prometne rešitve in tista študija, ki jo imate vi, jo imam tudi jaz. Se mi zdi zelo taka – vprašljiva in zahteva zelo veliko posegov.

Namreč, ne vem, če veste vsi ostali svetniki in svetnice, da je celo Odbor za urbanizem imel predhodno obravnavo tega gradiva, brez kakršnih koli dokumentov. In je na podlagi ustnih poročil – bom rekel – načelnika in pa pristojnega iz Oddelka za urbanizem, ki je ta akt tudi pripravljal, sklenil, da je gradivo dobro pripravljeno. In da naj – predlagal županji, da se to gradivo uvrsti na prvo naslednjo redno sejo. Tako, da mislim, da je celo...

GA. DANICA SIMŠIČ

Prosim, da zaključite misel.

G. GREGOR ISTENIČ

... da je predsednik Odbora za urbanizem celo to zadevo, bom rekel – forsiral.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. In še ena replika na repliko gospoda Jazbinška. Dr. Zagožen. Minuta.

G. DR. JOŽE ZAGOŽEN

Hvala lepa. Moralka ni bila centralna točka moje diskusije. Kot moralno vprašanje sem postavil samo to, da – ko pride do množične, ali pa številčne, bom rekel, spremembe stališča, brez dodatnih argumentov. Ker se v tem času akt ni spremenil. To. In drugo – študija – res, da je nismo študirali, je pa Oddelek za urbanizem večkrat podrobno pojasnjeval tudi vprašanje prometa in mislim, da bo v zaključni točki gospod Jurančič tudi o tem kaj povedal.

In, moram reči – na koncu, da od sedmih članov jih je šest glasovalo za. Gospod Istenič se je vzdržal. In ima vso pravico do tega, da pač dvomi, da ta pojasnila njegovega predstojnika niso bila zadostna.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Besedo za razpravo ima sedaj gospod Zvone Penko. Za njim bo razpravljaj gospod Boštjan Cizelj. Izvolite.

G. ZVONE PENKO

Spoštovana gospa županja, spoštovane svetnice in svetniki. V Slovenski nacionalni stranki smo analizirali namembnost Predloga Odloka o spremembah in dopolnitvah Odloka o prostorskih ureditvenih pogojih za območje urejanja ŠP 1/3 Viator, ter se poenotili, da ne podpiramo predloga iz sledečih razlogov.

Prvič. Vprašljiv se nam zdi interes mesta Ljubljane po izgradnji še enega tako velikega načrtovanega nakupovalnega centra, ki je v neposredni bližini Mercatorjevega nakupovalnega centra. Drugič. Menimo, da BTC, ki ima še možnost širjenja, zadostuje kot nakupovalni in družbeno poslovni center za mesto Ljubljano. In tretjič. Naša primarna naloga mora biti oživitvev merkantilnosti dejavnosti v centru mesta, ki izumira. Ne pa odpirati še na drugem koncu Ljubljane grosistični center istega tipa. Saj imamo ne nazadnje še en grosistični center na Rudniku, kar je dovolj za malo Ljubljano, z okoli 270 000 prebivalci.

V Slovenski nacionalni stranki smo prepričani, da je namembnost Predloga Odloka o spremembah in dopolnitvah Odloka o prostorskih ureditvenih pogojih za območje urejanja ŠP 1/3 Viator škodljiva za normalen razvoj tega dela mesta. Tudi iz naslednjih razlogov. Neizogibno se bo povečal prekomerni hrup. Več bo odpadkov. Večja bo ogroženost požara. Kakovost zraka in ne nazadnje vode, se bo poslabšala. Kar vse bo povzročil neizogibno večji promet v tem območju. V Slovenski nacionalni stranki podpiramo za omenjeni kvart Ljubljane, ki je že sedaj stanovanjskega pomena, samo take planske rešitve, ki bodo v korist tamkajšnjim stanovalcem. To se pravi izgradnja stanovanjskih objektov. Hotelov in manjših hotelov, ki bodo dostopni tudi turistom z bolj plitkimi žepi. Manjše prehrabene trgovine, gostišča in tako dalje. Za ugodnost bivanja pa je potrebno zagotoviti tudi več zelenic, parkov in otroških igrišč. Ob stanovanjskih hišah. Potrebno pa je seveda tudi poskrbeti za večjo pretočnost prometa, ter ustrezne garažne prostore in parkinge, s čemer bomo povečali pomembno prometno varnost.

Iz vseh teh razlogov ne bom podprl predloga. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Besedo za razpravo ima gospod Boštjan Cizelj. Za njim bo razpravljal gospod dr. Drago Čepar. Izvolite.

G. BOŠTJAN CIZELJ

Hvala za besedo. V glavnem, k besedi sem se prijavil predvsem iz tega vidika, ker mislim, da nas je še par tukaj notri, ki živimo pravzaprav v neposredni bližini te lokacije in bi mogoče iz tega vidika par stvari povedal. V glavnem, ves čas, kakor spremljam razpravo in pa pravzaprav celotno to zadevo Spar – pa bi rad omenil par stvari. Spar je namreč ves čas pripravljal svojo naložbo po predvidenih postopkih, kljub temu, da bi lahko z gradnjo, oziroma s projektom lahko začel že prej. Vendar so pravzaprav se lotili tega, da so prisluhnili vodilnim v temu mestu in pa pravzaprav krajanom, ki so hoteli na tej lokaciji postaviti središče z večimi vsebinami. Mislim, da zdaj s tem imamo središče z večimi vsebinami. Da ne gre zgolj za neko samo trgovsko dejavnost.

Poleg tega namreč, kdor se večkrat pelje po Celovški cesti, nekateri pač to itak dnevno počnemo in vemo, da je pravzaprav nekakšen razvoj te ceste, ali pa pravzaprav – ne vem – okolice na temu koncu kar malo zaostal. Vsaj, kar se tiče arhitekture, gradbeništva in tako naprej. Čas se je kar malo ustavil. Recimo, če primerjate Dunajsko tam okoli WTC-ja, recimo in pa ta del, vemo, da je pravzaprav zelo velika razlika. Ne? S tem bi pa rad omenil tudi naslednjo stvar. Namreč, s takimle centrom, oziroma s centrom za - pogojno – ker vemo, da tukaj je tudi hotel in te stvari. Postavlja pravzaprav mislim da cca 2000, oziroma 1500 delovnih mest. če sem si prav zapomnil, ne? To je v teh časih, pravzaprav ni tako zanemarljivo, ne? To predstavlja približno, če imam prav podatke – polovica vseh zaposlenih v BTC-ju, ne? Ki je tudi veliko trgovsko središče. Mislim, da Ljubljana potrebuje nova delovna mesta, ne?

Potem bi rad omenil tudi to, da projekt, pravzaprav, kot je Spar, MOL ni pripravila nikoli tako daleč s takim posluhom investitorja. Še posebno, ker gre za tolk velik projekt, ne? To je tako pomembno dejstvo. Blo je nekaj govora tud, da bi na temu koncu bilo postavljenih več stanovanj, oziroma neka stanovanjska soseska. Res je, jaz se strinjam, mislim, da se bo kolega Dominik tudi strinjal, da Ljubljana pol tudi – in ostali, jasno potrebujemo stanovanja. Predvsem za mlade družine. Ampak, nekako na temu koncu stanovanja, bom rekel iz urbanističnega vidika gledano pravzaprav nekako neumestno. Če pogledamo nekako to lokacijo, od nekako približno tam Viatorja, oziroma McDonaldsa – vse do Šentvida gor, pravzaprav so samo industrijski objekti in pa trgovski objekti, ne? In zdaj, da bi neka notri tlačili stanovanja, mislim, da bi bilo mejčkn, bi se teplo z okolico. Poleg tega pa vemo, da je tam tudi – mislim, da je ena – v bližini elektro postaja. Ne? Kamor ob vsaki večji, eni taki nevihti – zelo fajn trešči notri. Tako, da tudi iz tega vidika, ne vem koliko bi se kaj splačalo tam notri tlačiti.

Je pa res, da je na temu koncu Ljubljane pravzaprav, mogoče tudi malo nižje dol, proti Šentvidu, predvidenih več stanovanjskih objektov. In iz tega vidika je prav, da tukaj šiška dobi nek takšen poslovni center. Jasno tudi trgovski center. Ker s tem se jasno poveča število kupcev. Kupna moč, jasno in potrošnikov in tako naprej.

Iz vidika Četrtna skupnosti Šiška, vemo, da je Šiška edini pravzaprav objekt, ki je takšen – bolj kulturne narave, je bil v Kinu Šiška, ki pa se je nedavno tega klavarno zaprl. Propadel. In na ta način bi tudi Šiška in pa verjamem, da mladi, pa marsikdo drug – pridobil veliko prednost. Namreč, ponovno neke kinodvorane, objekt, kulturno središče. Kar je tudi velika prednost na temu koncu. Ne nazadnje so prebivalce, oziroma krajani smo na temu koncu podprli ta projekt potem.

Potem pa še ena stvar. Verjetno, dostikrat sem slišal danes v razpravi, nekako obdregnjeno – toliko, da še rabimo trgovske centre – ali jih ne rabimo. To je pravzaprav tako. Glede na to, da sam prihajam iz bolj trgovskega področja vem, da noben pameten trgovec, ki ma kakorkoli narejeno analizo, ne bo šel v izgradnjo nekega trgovskega objekta. S tem, da še enkrat poudarjam, ne pozabimo, da gre tukaj samo za 48% pač celotne površine, namenjeno trgovini. Ostalo so vse drugi objekti. Noben trgovec ne bo šel v izgradnjo nekega centra, brez da bi pravzaprav vedel kaj dela. Kako gradi. In tako naprej.

Potem pa, tudi mogoče tako. Kar se tiče konkurenčnosti. Koliko se splača, koliko se ne splača in tako naprej. To je pravzaprav čisto odvisno kako človek gleda, ne? To je približno tako, kot tisto, ko so dva prodajalca poslali na otok, kjer so bili ljudje vsi bosí. To sta bila namreč prodajalca s čevlji. Oziroma z obutvijo. In, ko sta prispela na otok, sta obadva mal drugače odreagirala, ne? Prvi se je prijel za glavo in takoj je klical domače podjetje, češ – potegnite me nazaj, tukaj se ne da nič delati, ker so vsi ljudje bosí, ne? Drugi trgovec pa je bil ves navdušen in je pogledal iz drugega zornega kota. Poklical je nazaj v podjetje. In rekel – pošljite mi še 200 parov čevljev, ker tle so vsi bosí. Tle mamó lahko prometa še za ne vem koliko časa, ne? Tako, da iz tega vidika mislim, da se ni treba bati. Je pa predvsem iz tega vidika, da ta konec si zasluži, pa ne za to, ker jaz zdaj tam živim, ampak praktično iz tega, ker Ljubljana si zasluži takšno delo, da se mejčkn tudi ta konec razvije. In pa da Šiškarji dobijo pravzaprav en objekt, ki je pač primeren. In tudi Ljubljana, kot taka dobi eno – takšen poslovno kulturni trgovski objekt. Hvala.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Dve repliki. Najprej gospod Kuščer. Izvolite. Tri minute.

G. SAMO KUŠČER

Ja, smo slišali nekaj stvari, ki smo jih že prej slišali. Ena je o delovnih mestih. To je gotovo res. Jaz verjamem, da bo tam nekaj ljudi delalo. Verjetno vedo, koliko ljudi bo delalo. Verjetno je to čisto resničen podatek. Ampak, to ni povezano z mestom. To ni povezano s tem delom mesta. To je povezano s trgovskim obratom. Trgovski obrat bo toliko in toliko delovnih mest ustvaril. Pa tudi, če je še deset kilometrov ven iz Ljubljane. Razumete? To ni nekaj, kar je vezano na lokacijo. To se pravi, ne uporabljati prosim tega argumenta. TA argument je lažen. In bi prosil tudi, da Oddelek za urbanizem ne maha okoli s tem argumentom. Ta argument je lažen. Ne gradimo sredi mesta nečesa za 1500 delovnih mest. - Če ne pa dajmo prosim na gradu ustvariti neko trgovsko središče. Sicer ne vem, če Brlek ne namerava tega narediti zdaj, ko vzpenjačo hoče gor potegniti. Ampak, dajmo na gradu nekaj za 1500 delovnih mest ustvariti. Al pa kar tukajle mogoče. A veste? To ni argument. Spet ste, spet ste povedali to, da Interspar že ve. Interspar je že zračunal. Trgovci že vedo kam iti. Vendarle niso neumni. Seveda ne. Seveda ne. Ampak, ne govorimo o tem. Govorimo o tem, a Ljubljančani želimo to. Ne, al trgovci želi to. Trгоvec želi. Pa najbrž jih želi še deset trgovcev. Najbrž bi še deset trgovcev radi postavili v neposredno bližino Ljubljančanov. Pa ne samo Ljubljančanov, pa tudi okolišanov, pa Kranjčanov, pa Medvodčanov, pa Koprčanov – ki prihajajo v trgovska središča – v samem središču, tako rekoč Ljubljane. Ljubljančani tega ne potrebujejo. Dajte si dopovedat. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala. Replika na repliko gospod Cizelj. Minuta.

G. BOŠTJAN CIZELJ

Ja. Hvala. Gospod Kuščer, jaz nisem rekel, da se ta trgovski center gradi zaradi delovnih mest, ne? Jaz sem pravzaprav omenil samo pač to, kot eno izmed prednosti tega, ne? Jaz se strinjam, da tudi drug del Ljubljane tudi Center – zasluži nek razvoj in tako naprej. Pa govorim iz tega vidika, ker živim tam pravzaprav. In verjamem, da bi tudi Ljubljana na ta način končno, sicer bolj posredno – se lotila reševanja problematike. Ker do zdaj – kar se tiče zaposlovanja. Ampak, s tem ne bo, daleč od tega, da bo rešeno. Ne? Je pa prav, kar je bilo bistvo moje razprave – pravzaprav to, da se na temu koncu zgradi nekaj – temu delu mesta dostojen objekt, ki bo pravzaprav v ponos – ne samo nam, ampak tudi ljudem, ki pridejo pač – ki grejo skoz tranzit. Se pravi, ki pridejo na dnevi bazi. Grejo v Ljubljano in potem odidejo. Samo to je pa bistvo. Hvala.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Iz zdaj replika na razpravo gospoda Cizlja. Gospod Istenič. Tri minute.

G. GREGOR ISTENIČ

Hvala lepa. Moja replika, zdaj jaz ne ve, ali živiva v iste kraju, ali pa ne. Namreč, da jaz živim v Ljubljani in se zelo veliko vozim po Celovški cesti. In Celovška cesta je najbolj obremenjena vpadnica. Vemo, da je po njej dnevni migracijski promet okrog sedemdeset do osemdeset tisoč vozil. In večina tega prometa se – glih – bom rekel – zbije v to križišče med Celovško in pa med severno obvoznico. Tako, da – bom rekel – promet na tem področju – je zelo pereč. Ampak, da ne bi govoril tako – je mislim, tudi povedal vaš kolega. Malo ga bom citiral iz konteksta. Že zdaj, ko se kdo pelje po Celovški cesti, lahko že ugotovi, da so križišča

problematična. Mislim, da je – se pa mal iz konteksta ven – iztrgano... da je napajanje tega območja, tako, kot ste si ga zastavili – predvidljivo nov zamašek v Ljubljani. Ne pa razbremenitev prometa.

Druga zadeva, s katero se pa v vaši razpravi vsekakor ne morem strinjati, je pa to, da je vsekakor stanovanj preveč. Oziroma, da tam notri jih ne moremo dati. Glejte, pogledate na levo stran Celovške. Če se peljete proti Gorenjski. In vidite tam, da so samo stanovanjska naselja. Da je več stanovanjskih hiš. In – bom rekel, raziskava, ki jo je naredila mestna uprava. Se pravi – Stanje trgovin e v Mestni občini Ljubljana, je pokazala, da je trgovinskih površin, to se pravi prodajnih površin od pet do deset procentov preveč. Raziskava, ki jo pa delamo, ali pa bom rekel – povpraševanje po stanovanjih, pa vemo, da pa Ljubljana potrebuje več tisoč, če ne deset tisoč stanovanj. In mislim, da če že mogoče malo tehtamo, kaj več potrebujemo. Rabimo na tistem področju nov trgovski center, ali pa mogoče primerno umestitev stanovanjskih enot – se bolj nagibam k stanovanjskim enotam.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Replika na repliko. Gospod Cizelj. Minuta.

G. BOŠTJAN CIZELJ

Ja, hvala. Kolega Istenič, ne? Jaz se strinjam, ne? Celovška cesta je katastrofa – z eno besedo. In je zelo obremenjena. Verjamem, da bo pri temu projektu pravzaprav tudi primerna študija narejena, da se to pač razbremeni, ne? V končni fazi bo tudi nekaj z avtocesto – bo potem nekaj razbremenjenega. Ampak, mislim, da bo potem – je to druga debata. Se pa strinjam, jasno, s tem, da je promet na Celovski cesti zelo obremenjen.

Kar se tiče pa stanovanj. Nisem pa z eno besedo rekel, da je v Ljubljani preveč stanovanj. Pravzaprav sem rekel, da jih celo premalo. In, da si Ljubljana zasluži pravzaprav dosti stanovanj. Rekel sem samo to, oziroma sem izpostavil pomislek, pa je ključno moj pomislek tak, kako bi stanovanja pasala v ta industrijski konec. Ker vemo, daje tukaj pač pravzaprav industrijska cona. In v tem delu pravzaprav ni nobenega stanovanjskega objekta. Poleg tega je tista elektro postaja in pa še to, ne? Da verjetno bi bilo tukaj precej mladih družin in ogromno otrok. V ta del stlačiti pravzaprav stanovanja, ko imamo na eni strani Celovsko cesto, tam je una cesta obremenjena. Železniška proga, ki mimogrede ni zavarovana, ne? In pa še obvoznica. Tako, da bi bilo to mejčkn takole vsesкупaj, ne? Sem pa rekel, da podpiram jasno izgradnjo. In pa itak je v planu, kakor vem nekaj stanovanjskih objektov na temu koncu Ljubljane. Tako. Tko, hvala.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Besedo za razpravo ima dr. Drago Čepar. Za njim bo razpravljala gospa Viktorija Potočnik. Izvolite.

G. DR. DRAGO ČEPAR

Hvala lepa gospa županja. Spoštovane svetnice in svetnice. Pred seboj imamo predlog županje in mestne koalicije, o katerem predstavniki, svetniki mestne koalicije - ne vedo, ali bi ga podprli, ali ne.

To je tipičen primer projekta, ki ni del nobene politike. Poskus odločanja brez vizije. Brez koncepta. Tipičen primer naprej zavoženega projekta. Zakaj? Če naj bo projekt uspešen,

projekt, kjer se križa več interesov. Seveda legitimnih. Mora biti del celovite mestne politike. Z jasno vizijo. Uporabljen mora biti pristop, ko vsi pridobijo. Ali z lepo slovensko besedo – Win – win approach. Vsi glavni dejavniki in interesi morajo biti upoštevani. In po možnosti v iskanju sinergij usklajeni. To očitno ni narejeno. Zadeva je slabo peljana in zaradi tega neprimerna za odločanje. Vemo, da je potrebno zagotoviti zdravo konkurenčnost v Ljubljani in v Sloveniji. Vemo, da je potrebno zagotoviti pospeševanje domačih blagovnih znamk v Ljubljani in Sloveniji. Treba je zagotoviti dostop Ljubljančanov do storitev. Treba je upoštevati obremenjenost prostora. In druge vidike mestne urbanistične politike. Potrebno je vzpodbuditi naložbe. In tako dalje. Vse te zadeve zahtevajo tehten premislek in poglobljeno razpravo, ki pa se je v tem trenutku, seveda, v tej situaciji – ne bom lotil.

Kot svetnik mestne opozicijske Slovenske ljudske stranke, dostikrat težko glasujem o projektih koalicije, ker vidim njihove pomanjkljivosti in vključenost v neko napačno politiko, s katero se ne strinjam. Vendar, se tolažim, da so vpeti v vsaj neko koalicijsko, četudi po mojem mnenju napačno politiko. So vsaj z nečim konsistentni, vsaj v nekem kontekstu. Pa če prav se z njim ne strinjam.

Torej, vsaj v nekem kontekstu bodo delovali. Delovali vsaj po prepričanju mestne koalicije. Ki ima nekatere kompetentne strokovnjake. In enotno glasuje za. Ampak tu še tega ni. V razpravi je govora o nacionalnem interesu. Konkurenčnosti visokih mednarodnih in občnih načelih, svobodi trga in tržnih načelih in celo nekaj o interesu Ljubljanec in Ljubljančanov. Vendar, edino, kar iz vsega lahko povzamem je, še koalicija ne ve kaj predlaga in kaj zagovarja. Morda tudi v drugih primerih ne ve. Ampak, tokrat niti trdi ne, da ve. In skuša seveda odgovornost za to, da sama ne ve kaj hoče in Murphijevo pravilo pravi – če ne veš kam hočeš, te vsaka pot popelje tja in končal ne boš nikjer. Torej, za neuspeh – garancija, ne? Torej, odgovornost za to, da sama ne ve kaj hoče in za to, da vodi zadeve konfliktno in po načelu, da vsi pridobijo, to odgovornost skuša prevaliti na opozicijo, ki pa, ker nima možnosti voditi celovite politike, ne more stvari peljati po teh načelih. Mislim, načelno ne more, ne? Te –tako prevajene odgovornosti torej ne morem sprejeti. Zato, izoblikujte usklajeno politiko področja, ki bo združevala, ne ločevala. Predlagajte predlog, ki ga podpirate. Če pa ne morete, prepustite to takim, ki bodo to znali. Način dela, ko koalicija prihaja na mestni svet z gradivi, za katera ne ve, če jih podpira, vodi Ljubljano v slabe čase. Ne v usklajen razvoj, ampak v stihijo in v krpanje lukenj.

GA. DANICA SIMŠIČ

Ste končali dr. Čepar? Ste?

G. DR. DRAGO ČEPAR

Toliko. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Ste. Hvala lepa. Jaz sem mislila, da ste morda naredili – tako, kot včasih naredite umetniško pavzo, ker pride kdo, pa kaj povpraša.

G. DR. DRAGO ČEPAR

Hvala...

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Besedo za razpravo ima gospa Viktorija Potočnik. Za njo pa bo razpravljal gospod Miha Jazbinšek. Izvolite.

GA. VIKTORIJA POTOČNIK

Spoštovana gospa županja. Svetnice in svetniki. Ne prvič, tokrat priznam, da sem v veliki zadregi. Prvič, zaradi tega, ker je na mestne svetnice in mestne svetnike preneseno relativno težko odločanje o – tudi pomembnem kareju razvoja mesta Ljubljane. In to način, kjer so strokovni argumenti izjemno površni. Bom rekla labavi v slabi slovenščini. Brez tudi jasne politične usmeritve, ki jo vodi županstvo. Po drugi strani sem pa v zadregi, ker bom tokrat prvič izrazila pomisleke, ali celo nestrinjanje z načelnikom za urbanizem.

Da začnem kar z nestrinjanjem. Naj poskušam oporekati njegovi tezi. Mislim, da je bil kar prvi stavek, da gre za poslovno, ali investicijsko najbolj atraktivno območje. Ja, seveda. V takšnem primeru in na takšen način. Sama bi izjemno bila vesela, v kolikor bi o takšni lokaciji lahko govorili. Bodisi kot – bodisi na področju, ali pa ob razpravi spremembe PUP-a za centralno avtobusno in železniško postajo, za Rog, za Stanežiče in za Stožice.

Ker je lastnik večine zemljišč, ali pa jih ima v posesti Mestna občina Ljubljana. In, ker bi za svojo politiko, kljub temu, da bi sprejeta zgolj v zasnovah urbanističnega plana in v strategiji trajnostnega razvoja, seveda sledila davnega sicer leta 2002 – sprejetim usmeritvam.

Gospod Jurančič se bo sam spomnil, da to ni nova iznajdba – ta lokacija. Ampak, je bila to lokacija že v mojem mandatu. Ali pa že izjemno interesantna za trgovce. Tako, kot je marsikatera lokacija v Ljubljani bila pod izjemno velikim pritiskom, da se gradijo veliki nakupovalni centri. Seveda, z razno, bom rekla – ponudbo – multikinov in še četrtega. Sama naj povem, da sem izrazit protizagovornik velikim trgovskim centrom. To je tudi najverjetneje botrovalo, da je Mestna občina Ljubljana sprejela nekako ugovor, da ne daje več soglasja k graditvi centrov in da naredi študijo, katero je prej citiral tudi gospod Jarc. In, ki mislim, da ni povedal zaključka. Ta študija je namreč pokazala, da ima Ljubljana optimalno število trgovin. Na število prebivalcev. Oziroma tudi po kvadratnih metrih. Da ima dovoljšno število velikih nakupovalnih centrov. V kolikor že, je potrebno dvigovati standard znotraj obstoječih trgovskih centrov. Na to raziskavo, ali pa na to dilemo, sem opozorila že pri osnutku. Pričakovala – obravnave tega PUP-a. Pričakovala sem, da bo odgovor z zelo jasnimi podatki. Danes gospod Jurančič operira z novo študijo, za katero se iskreno opravičujem, nisem je imela možnost prebrati. In zelo jo bi želela videt. Na osnovi katerih izhodišč in kako je bila delana. Kajti – število prebivalcev se v mestni občini ni povečalo. Seveda pa je velik pritisk trgovcev iz razvitega evropskega sveta, tudi na manj razvito Slovenijo in še bolj razvit jugo - vzhod in še seveda naprej, izjemno velik. Kajti razvita Evropa že zdavnaj ugotavlja, študije so lahko tudi na razpolago – tudi na internetnih straneh, kako so trgovine dobesedno obubožale, ali pa kako so drastično vplivale na investicijski standard in na standard prebivalstva na sploh. In kako – ob, z veliko mero opozarjajo, da je seveda zapravljanje zelo zanimivo. Investicije, ki so v trgovine izjemno hitre in izjemno donosne, pa imajo lahko na dolgi rok, kar se tiče stabilnosti in usmerjanje investicij prebivalstva – izjemno škodljive. Mislim, da so Angleži celo opazili v lanskem novem letu za 40% zmanjšanje kupne moči svojega prebivalstva, ker so jih že do velike mere trgovski centri in seveda vsakodnevno zapravljanje ali pa nakupovanje obubožali.

Zanimivo je bilo tudi, da je bila Ljubljana takrat med evropskimi mesti malo da ne začudenja vredna, da se je lotila tega projekta relativno pravočasno. Kajti, številni župani so opozarjali, na kakšne sociološke in kulturne spremembe – gospod Darko Štrajn, se pojavljajo pri tejle

nakupovalni mrzlici. In seveda je marsikdo šel po naši poti, da seveda zaustavlja enormno in hitro gradnjo trgovskih centrov.

In, zdaj – nazaj na to lokacijo. Gospod Jurančič se bo spomnil tudi že takrat tega pritiska. In, se bo pa spomnil tudi izjemno kvalitetnih diskusij, ki so nekako začrtale, da naj se ta del Šiške posebej obdela, kot celota. Ne, kot posamičen del, katerega imamo danes tukaj pred seboj, ampak, kot celota. S sugestijo selitve Ljubljanskega potniškega prometa, ki je nekako, bom rekla – ekološki tujek v tem predelu Ljubljane in ki omogoča, da bi Ljubljana s tem pridobila en relativno izjemno velik kare za stanovanjsko gradnjo.

Dobro. Dobili smo pač en delček. Izsek. Ne samo iz razvoja Šiške, temveč tudi iz razvoja Ljubljane. In, če pogledam tukaj bo hotel, bo trgovski kompleks, bo multikino. Multi kino se načrtuje tudi v – na železniški, avtobusni postaji. Multikino se načrtuje v – v Šumiju. Oprostite, gospod Jurančič, upam, da sem zadnjič narobe prebrala – vašo izjavo in da je bil bolj novinarski lapsus, da Ljubljana bo postala trgovsko središče. S seveda dodatkom kiča, ki se mu reče – se opravičujem vsem, ki ste fen-i multikinu. Moram povedat, da je to slaba popotnica, če jo strokovno zagovarjate in Ljubljana tudi v razpravah prebivalcev Mestne občine Ljubljana, v katerih je tudi aktivno sodeloval gospod Kuščer, ko smo oblikovali tako strategijo, kot zasnove trajnostnega razvoja, so dajale visoko prednost čisto drugačnim značilnostim. Parametrom in usmeritvam razvoja tega mesta.

Zato, seveda sem v zadregi še naprej. Ne stopam pa v tisto polje diskusije, ko se tukaj obravnava in mislim, da je nekorektno – bodisi da gre za investitorja, bodisi, da gre za soseda, oba imata enak interes – pridet do dobre lokacije. Izpraznit žepe maksimalno. Seveda, končni – kvaliteta življenja – pa enega dokazljivo bolj zanima. Drugega pa še na žalost nismo videli, kako ga zanima. Hvala.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Besedo za razpravo ima gospod Miha Jazbinšek. Za njim bo razpravljajal gospod Janez Železnik. Izvolite.

G. MIHA JAZBINŠEK

Ja. Jaz sem se prej že malo oglašal, za to, da ne bi nekateri pojmi zveneli v zraku, pa da bi jaz lahko imel razpravo malo krajšo. No, seveda, jaz sem tudi dobil dopis, ne? Ki ima eno napako in to je napaka, da govori o morali, ne? Pol sem takoj mislil, da bi zdaj jaz to – moral en javen pismo nazaj napisat, ne? Ne? Javno pismo nazaj napisat in... Ampak pol so se začeli dogodki dogajati. Pol so se začeli dogodki dogajati.

Pa sem v časopisu videl malo drugačno sliko, kot je tole. Kar nekak stolpnice ni bilo. Pa sem rekel – to mogoče ni namerna, da bi jo sploh zgradili. Ampak, zdaj tle, imamo neko animacijo, kjer je ta stolpnica notri. Pa sem potem seveda zasledil, da je gospa županja ob sobotah – ma neke koordinacije z nekimi investitorji, ali kaj jaz vem – vezana štacuna, so eni pisali. Drugi niso... pojma nimam.

Potem sem zasledil spet v časopisu, da ima županja nekje na makedonski liniji spet neke koordinacije. In tako naprej, ne? No in potem sem zasledil v časopisu spet, da obstaja neka prometna študija, ne? To je ta, ki sem si jo pol omislil, ne? In tako. No in seveda, tisto, kar je potem ob natančnejšemu študiju gradiv, ne? Se je izkazalo. Se je izkazalo to, da gre za tehniko, ujemite napačnega tatu. Ne? Ujemite napačnega tatu.

Namreč, tisto, kar bi moral moralno razumet – novi Spar, je to, da je on pravni naslednik – v tem primeru se mi zdi – ZIL-a. Ne? In, da mora na sebi nositi posledice, če se ugotovi med osnutkom in predlogom, ne? Da je tuki ZIL imel neko posebno vlogo. Vlogo odpustkov. Jaz bom zdaj uporabljal besedo amoralno, ampak, mogoče pomeni tudi nestrokovno to. Ali pa

pomeni mogoče tudi nepravilno, ali kakor koli. Amoralno je to, da je najprej ZIL dobil možnost izločiti iz kompleksa ŠO 1/3, ne vem – in tako naprej. Izločiti, kot PUP, samo ta del. To je amoralno. Drugi imajo domačo nalogo zazidalni načrt. Amoralno je, da se v javnosti operira z nekim 2,8 faktorjem izrabe zemljišča na Avtomontaži, s čemer je županja, prej že prva županja, potem druga županja, sta podpisali, da bosta v interesu obeh stanovanjskih skladov, republiškega in našega – seveda prinesla na ta mestni svet – to se zamuja, seveda tudi lokacijski načrt te stanovanjske soseske. Ki bo seveda v tem prostoru sobivala s to, rekel bi – s tem kompleksom. Navezana, več ali manj, na isto cesto, ki je danes seveda industrijska cesta. Od zadaj za rampo. To je cesta, ki je od spredaj rampa, pa od zadaj rampa. Zdaj, če kdo misli, da bo mesto to cesto, ki je od spred rampa, pa od zadaj rampa – dobil v zemljiško knjigo, ne? Samo še vpisana ni, ne? Se moti. S PUP-om še razlastiti ne more. Ne? In tudi v kategorizaciji cest, ne? Ampak, to je za obstoječe, ne? Te ceste ni. To je nekategorizirana cesta. Boste počasi spoznali – kako so pomembni tudi akti, ki se jim reče – kategorizacija cest in podobno.

No, seveda zdaj je, potem človek malo pogleda v vsem tem, ne? In ugotovi izrazito amoralnost. Kakšna je strokovna podlaga za ta kare. In pogleda v prometno študijo, ki jo fizično zdele nimam pri sebi, ki je bila osnova osnutka. Ne boste verjeli! Ne boste verjeli. Brez vsake identifikacije prometnih generacij in prometnih atrakcij, kar z enim procentom povečanja prometa na letnico 2005 utemelji, da se več ali manj taka prometna situacija, kot je, s tem, da se interpolira eno križišče – ne? Malo omenja že, da se seveda stvar izide. In potem se seveda začne nekaj družga. Očitno se začne delati tudi na soseski. Stanovanjski. In tam se zgodi neka študija. Ne? Ki je, jaz poznam in ene in druge – vse jasno tisto – kar je prav, je ta ta druga študija. Korektna. Ne? In s horizontom 2015, ne? Ne? Oprostite, jaz ne morem sprejeti zazidalnega načrta za tale bicirk s prometno študijo s horizontom 2005. To je nemogoče. Ko bo zgrajena ena od naprav, ne? Se bo pokazalo seveda, da pregoreva. Saj tudi sam horizont 2005, sam po sebi pregoreva. Enkrat se peljite v službo po Celovski. Pa boste vse razumeli. Ne? To se pravi, to je igranje – igranje z ognjem.

No in ta študija je amoralna. Ta, ki je bila za potrebe tega – spremembe PUP-a. Zdaj, amoralnost je seveda še nekaj več, ne? V tem – v tem – v tej spremembi PUP-a. Reklo se je, ne? Private public partner ship, ne? Hop, čk – mi pa ZIL – flk, delamo zdaj propulzivni PUP, ne? Ne? Delamo propulzivni PUP. Hop, ne? Če nas kdo moti, ga izločimo. In izločijo lastnika – najbližjega, ne več Najboljšega sosedu. Najbližjega sosedu – stranko v postopku. Izločijo. In imate not napisan člen, da 3. ni predmet spremembe PUP-a in – beri, ne vem – v F 3 – ma lahko proizvodnjo, pa ne vem kuga. Ga objamejo z rampami z ene strani. Pa ga objamejo z rampami z druge strani. Ga s shoppingom objamejo s tretje strani. Od spred je njegova cesta. In mu ne uredijo ne prometnega režima. Bo dobil svojo rampo. Kaj bo delal, bog se ga usmili. Pri čeme zakonodaja seveda eksplicitno pove tako daleč, da v takih primerih zahteva zemljiško komasacijo. Zahteva komasacijo med lastniki na tem prostoru. Da oni med sabo seveda ne morejo en drugega ovirati ke v neskončnost. Ti si meni dal dva metra preveč, onemu dva metra premalo in tako dalje in tako naprej.

To se pravi, amoralen je postopek koordinacije. Ki je po zakonu jassen. In, če bi bil tle lokacijski načrt brez diskusije in bi bila tukaj tudi parcelacijska karta notri, ki bi točno povedala kako kaj – komu in tako dalje in tako naprej. Istočasno imamo parcelo, ki bi, za katero se je treba odločiti. Ali bo na koncu še bolj bremenila ta F 3, ali bo na koncu še bremenil Najboljši sosed – ta območje. Ali bo ta parcela vendarle šla v fond nekega rahlanja tega tkiva? Ker to tkivo je seveda horizontalno premočno. Vertikalno je pa prešibko. In vertikalno, seveda, to ni izmišljotina tega stoletja. Vertikalnost je izmišljotina od tistih časov naprej, ko je koncentracija v eni točki omogočala seveda, da se mesto ni razlezlo, ne? In, da ni požrlo vsako drugo prosto površino.

Amoralno je reči, na tej točki – nepravilno, strokovno, ne? Da je tole, prvič – podobno Smeltu. Ne? Bom povedal zakaj, ne? Ta segment, na vogalu. Bom povedal zakaj. Prvič, je to glavnejša mestna vpadnica, kakor je hendikepirana vpadnica – Dunajska. Drugič, je to manjše, kot je Smelt in kot je kompleks Smelta, ki je seveda, že Smelt sam, večji, kot je to. Pa imamo tam World Trade Center, pa mammo tam nov hotel, ne? Ki je vse, seveda, dimenzijsko, je to popolnoma en drug kompleks. Pa bi imeli na drugi strani tudi še kaj. Če bi seveda ne razparcelirali na mejne koščke in tako naprej. In, seveda, da se pošalim, jaz sem tudi – v gradivu imate – naredil eno - eno stih probo - to je prava lokacija za Kolizej. Ne boste verjeli. Kolizej je prišel v Ljubljano – ne z urbanistično presojo, oprostite. Prišel je kot gesta. Gesta. Rečeš – tukaj notri bom dal arhetip. Štirikotnik, ne? Kvadrat. Tlorisu. Ne glede na to, kaj na nivoju P+4, P+2 do P+4 pomeni, kaj na nivoju P+12 pomeni – in tako naprej. Na nivoju P+24 – pa pomeni to gesto. To je tako, kot če bi rekli – dajmo na skupščino Plečnikovo – Plečnikovo – stožec. To je gesta. Ki jo takole narediš. Ne? In se tako tudi odločiš. Gospod Štrajn bi rekel – šok arhitektura. Pa še prav ima. Edino prav je seveda, edini problem je v tem, ne? Seveda, da – da – da ... to mi je Mile Šetinc rekel – da je bil to terminus tehnikus – ja. Edino pri tej stvari, seveda ni prav to, da podere Kolizej, ne? Da bi naredil gesto. In ni prav, da seveda se ne vidi več iz Šiške na grad, ne? In potem rečejo – ampak, iz Kolizeja se pa vidi na grad. Morete misliti. Iz vsake visoke bajte se vidi na grad. Ampak, oprostite – s ceste na grad se pa redko kje vidi. Ena sama točka je in tamle – pri Unionu na vogalu.

Tle imamo pa kar na enkrat lokacijo, ki hoče, da se Gosposvetska smer, ne? Ki ima nek simbolni pomen tudi, ki je v osi grada – vzpostavi, kot dominantna. In seveda imamo tudi obvoznico, ki tudi seveda nekaj pomeni.

Skratka, če mi gremo v ta PUP, gremo seveda v nekaj, čemur se reče zamujene priložnosti. Ne? Zdaj, pri vseh stvari – probal vas bom opozoriti na resnost, če promet ni urejen, ne? Ali pa, najprej bom obdelal vprašanje zakaj koalicija – mogoče je čisto narobe. Zakaj koalicija je najprej bila za osnutek, zdaj je pa zmedena in tako naprej. Ja, jaz si predstavljam, da je bil to prej ZIL-ov projekt, ne? Ne? Zdaj, ker seveda, če se o kvaliteti urbanizma govorim, me ne posluša ne koalicija, ne opozicija. Ne? To je itak jasno, ne? Ampak, če se gre pa za dile, me pa vsak...

.....konec 1. strani II. kasete.....

...važna stvar na svetu, ne? In to je bil ZIL-ov projekt. In zdaj, a veste zakaj je ZIL zgubil? Ta projekt? To parcelo? Saj ni zgubil. Če ne bomo zglasovali, jo bo dobil nazaj. Ampak, pol mu bo Spar vzel eno drugo. Zakaj? Za to, ker je že enkrat naredil Spar trgovino v Kamniku. To sem že povedal. Ampak, samo, da povem. In je garantiral s svojim premoženjem, ne? Da bo Spar lahko to trgovino uporabljal. Pa je ni mogel uporabiti. Pa je prišla kazen. Zaseg zemljišča. Berem v časopisih. In seštejem, ne? Oprostite. Zakaj pa zdaj ravno med osnutkom, pa med predlogom zgubi – zgubi zemljo ZIL? Ne? Ta najbolj dragoceno. Samo, če ne bo operativna, jo bo – eni govorijo, da jo že okrog prodajajo, ne? Če, če ne bo izglasovano danes. Ne? To mi govorijo, oprostite. Jaz govorim govorice. Mogoče so popolnoma nepreverjene. No in zdaj se – vse skup se je spravilo v bistvu na neki, čemur se reče – kako se že temu reče – kravja kupčija, ne? Zdaj pa, oprostite, namesto, da bi rekli dober ali pa slab urbanizem. Bomo rekli – ne, te skozi spustimo, če daš neki, ne? On mora dati, kdor koli tle gradi. Mora dati klasičen komunalen prispevek. Zaradi vplivov, ki so tu močnejši, kot v okviru klasičnega komunalnega prispevka, mora dati ta območje v enem določenem deležu – te v določenem deležu – stanovanjska soseska. Morajo ja prestrukturiranje šišenskega prometa. Poglejte, tle

gre za prestrukturiranje na Celovski. Gre za prestrukturiranje novega križišča od zadaj, ob progi. Gre za pasove, ki morajo biti na služnih cestah. Novi pasovi na obvoznici. Spremeni se prometni režim in tako naprej. Na čigavo breme? In kaj pa če se nam zgodi, da seveda zaradi tega ne bo gradbenega dovoljenja? Tudi, če bi mi spustili zdaj skoz. To izkušnjo, ne? Najbolj komično bi bilo, da – zdaj pa Interspar – prej je dobil parcelo za to, ker ni imel promet urejen, ne? To parcelo tle dobil, ne? Tle bo pa čakal, ne? Spet zaradi tega, ker promet ni urejen. Mi imamo izkušnjo. Know how itak nobenemu nič ne pove, če jaz tlele govorim. To itak ne. Ampak, on ima izkušnjo. Ta izkušnja je Kapitelj II. Investitor Anderlič bi lahko tožil mestni svet, ker mu je dal – mestni svet – Mestno občino Ljubljano, ker mu je dala urbanizem, na osnovi katerega on ne more graditi Kapitlja II. Ker je navadna, mala prometna študija povedala. Tam je dren, ki je nemogoč. Ne. Pri nas imamo strokovnjake, Klavse, pa ne vem – ena soglasja nekaj dajejo. Pa mislijo, da če da soglasje – hop, hop... pa če to ni predmet zazidalnega načrta, pa tako naprej – se ne izide. Oprostite, zakonodaja je prišla zdaj pa tja, da naj bi se sprostili v fazi urbanizma, ampak za to pa v fazi gradbenega dovoljenja pa primež. In, če primež investitorja v fazi gradbenega dovoljenja, ne? Pomeni to, da vsa procedura do tja, je bila na njegov riziko. Zdaj seveda Interspar ne razume. Da je ZIL delal to zadevo z našimi v določenem preteklem času. In tudi ne razume nekaj, da odpustki, ki jih ZIL vedno, kamor koli se kje pojavi, kadar je skupaj s to mestno občino, pač ne bojo zanjga veljali. Začne se s tem, da pozicija, ne? Ni čisto sigurna bla – za ali proti. Konča se pa s tem, da ne bo dobil gradbenega dovoljenja. Ne? Oprostite, knjižnico dobiti, pa plačati vsa križišča, oprostite, to je pa – rekel bi – dober vic.

No, vprašanje je bil tukaj – ali bo, da nobena rešitev ne bo čista. Javni interes pa je treba varovat, ne? Torej, kvaliteta urbanističnega akta je tle tista, ki – ki lahko tem štiridesetim milijardam investicije nudi vsaj neko garancijo. Če se pa v naprej ve, da akt ni kvaliteten, da imamo tam že spoznanega – stranko v postopku, tako zvano in to profesionalna. Stranka v postopku. Če je zamujena priložnost glede – recimo – artikulacije te mal rahitične stolpnice tlele. Ne? Če so te reči od prej spoznane, te tri temeljna vprašanja, potem je seveda amoralno glasovati za – za tak zazidalni načrt. Torej, tisto, kar mi mislimo, da je stvar dila, bi se moralo zgoditi seveda v okviru neke zaveze, magar v tej fazi, ne? Županja je danes prinesla neke amandmaje, ne? Ne? Amandmaji so – zadnjič so bili, pa danes so eni, saj jih sploh ne bom vedel... to je fajn, k moraš amandmaje dajat, k naslova cone pišeš po starem, pa ne vem kuga, ne? Skratka, županja je tista, ki lahko, ne? Vendarle je edina, ki lahko še z amandmaji stvar ureja. Jaz povem, ne? Da je na koordinaciji, ne vem sicer čemu ta koordinacija služi ne? Oprostite, ne? Ampak, teoretično se bom nanjo skliceval, ne?

Vi županja imate seveda en problem, ne? In ta problem je, da mislite, da rabite en razvojni kolegij, ne? Razvojni kolegij je največji strup. To je tam, kjer so načelniki, kjer ima vsak svojo lastno pristojnost. Menijo kako bodo šli mimo te pristojnosti. V imenu slabih rešitev. Veste, to ni vlada. Kolegij ne odloča. Če se pa na kolegiju odloča, kdo bo nase prevzel odgovornost za en oddelek, namesto drugega oddelka, to je pa najslabša škoda, ki si jo lahko naredite. Zaradi par mejčknih detajlčkov, če en geodet se ne zna z urbanistom pogovarjat. Za to se nima razvojni kolegij, oprostite. Za to se ima takole sestanek, pa tistega po prstih, ki ne zna. Ali geodezije, ali pa urbanizma. Ne? Tako se to ne dela. Ampak, zdaj razen te koordinacije, ne? Mate tudi koordinacijo, ki se ji reče koalicija. No, to je v redu. Koalicija vse ustvari. Prometne študije sicer ni pogledala. Vse ve. Srečaš ga, vsak vse ve. To je neverjetno. No in zdaj sem jaz seveda pričakoval – no, vsak vse ve. Točno ve, da je bil spušen F 3, to pa pojma nimaš, da bi se kaj ukvarjal z urbanizmom. Pa drugi ve to. Pa tretji ve to. Kar vse vejo. Vse vejo...

... iz dvorane – nerazumljivo....

Prosim? Koalicija vse ve. Srečaš ga, vsak vse ve. In se sprašujem, kdaj bom jaz vedel, ne? In ...

GA. DANICA SIMŠIČ

Meni se pa zdi, da vi vse veste.

G. MIHA JAZBINŠEK

Ja, čakajte, čakajte – čakajte. Ja, z muko jaz to zvem, z muko. Kajti – kajti, kajti... obstoja nekaj, čemur se reče koordinacija. Koordinacija nas vseh, ne? Ne samo koalicije. Županja ima – mislim, da imamo jutri – petnajstega, evo. Ob pol treh. Vi ne hodite, ker je prezgodaj. No, evo. Koordinacija. In moram reči, da na eni tej koordinaciji, sem jaz bil prepričan, da se bomo mal pogovorili okrog tega, da bomo pripravili amandmaje za vas, ne? Da bi lahko vi intervenirali. Tako sem jaz, oziroma ne vem, ali je bil Pavlica? Ne vem, ali ste bili vi – ja, no – tako, jaz sem vam mal predložil nekaj teh problemov in da bi bilo to fino. Sem tudi tekst napisal, da bi se z dnevnega reda dol vzeli, ne? Dokler se to ne preštudira.

No, pa ni bilo odziva. Ni bilo odziva. Vse je šlo v te vode – kravje kupčije. Ker po cajtnгах zasledujemo te kupčije sem in ke.

Jaz osebno mislim, da je treba tri elemente predelati in ugotoviti, ali se znotraj, ali se znotraj – rekel bi – neke koordinacije – da z amandmaji pravzaprav pripeljati tiste reči, ki manjkajo do nekod. Najmanj kar je pa, seveda, določene sklepe. Ne? Ki – ki so povezani s tem. In to seveda se nanaša na vprašanje investiranja. Tako za – tako za tole območje, kot seveda za območje Avtomontaže – stanovanjske. Mora biti jasno, kdo bo te investicije plačal. Temu se reče vpiliv investicije na okolico. In ta vpliv te investicije na okolico seveda je treba kvantificirati. Ne? Ker te – to je treba kvantificirati in ugotoviti. Ali je klasičen komunalen prispevek dovolj prinese? Ali klasični komunalni prispevek ne prinese dovolj? Tako, da bom jaz zdaj – nisem čisto hotel, ne? Ampak, kaj pa vem, no. Jaz bom... Ne.

Dal bom en proceduralen predlog, ne? Če smem, pol pa vi, kakor veste. Jaz pač mislim, da – da bi bilo danes glasovati nepravilno, če se ne bi pogledalo, ali se z amandmaji da tukaj še kaj urediti. Po teh treh stvareh. Eno je vključiti F 3 v – v – vključiti F 3 v ta, ker v strokovnih podlagah seveda je vključen. Drugič, pogledati, kako se zaklavlja promet. In tretjič pogledati, ali je ta land mark tukaj ta najbolj ta prav. In ni najbolj ta prav. In četrtič, ali obstoja možnost rahljanja te strukture, ki je čisto na knap, na – tudi na PST, ne? Tudi, če pogledate, vidite tamle – še malo pa sem vprašal, ali je ena linija drevoreda ušla, ali ni, ne? Vse sorte se tam umikajo – lahko dogaja.

Za to dam en proceduralen sklep, pa upam, da – ne vem. Upam, da bo tudi opozicija za ta sklep. Ker – najbolj grozen bi pa blo to, ne? Da bi, tako, kot je gospod Čepar perfektno analiziral situacijo, ne? Da bi opozicija zdaj seveda poziciji, ne? Ki je menda razdvojena, ne? Pa pokazala, kako se na slabem urbanističnem aktu, ne? Dobiva neke politične pike. Toliko tehnikov bi moralo biti, pa mislim, da ste – gospod Zagožen ma tudi eno osebno krivdo. To je, da kljub temu, da je odbor večkrat obravnaval to območje, bi ga moral obravnavati še enkrat kompleksno. In predvsem tudi iz prometnih. Jaz sem – pozitivno vem, da je gospod Zagožen naročil to študijo, da se mu prinese. Pa so prinesli k meni za gospoda Zagožna. Pa sem vprašal, zakaj bo pa gospod Zagožen rabil to študijo, ne? Ali jo rabi za obravnavo na odboru? Pa je bilo rečeno, da ne na odboru, da bo kar tukaj, danes, v trenutku odločanja. To se pravi, da odbor ne opravlja svoje funkcije. Zdaj pa – v trenutku odločanja, sem rekel – ja, kaj pa bojo imeli svetniki v rokah – v trenutku odločanja? Od te študije, ki govori s horizontom 2015? Ne? To se pravi, ne vem zakaj je odbor naročil to študijo. Če te študije ni pogledal.

Tako, da jaz mislim, ne? Če se stvar spelje na špekulacijo dvoboja dveh – dveh, rekel bi – najboljših sosedov, ne? Ko so problemi, jasno, da je to tudi eden od temeljev problema. Samo seveda inštrumenti so drugače. Če se spelje samo na to prevlado, ali pa na vsečnost tujemu kapitalu – saj sta oba tuja, veste? Da ne boste mislili. Pa oba naša. Ja, na koncu boste ugotovili, da je tudi tuji povraten, ja. Kdo bo pa v Slovenijo hodil, če ni povraten kapital. Dajte no, dajte. Ja. Ta razume Slovenijo. Čisti kapital Slovenije ne razume. To bi pa moralo itak biti jasno, zakaj ga ni tukaj not. Ne? In zakaj pa povratni kapital od zun ne more investirat. Ne? Za to, ker ima tam konkurenco domačega kapitala, ker tudi razume svojo – svojo deželo. To se pravi, če bi šlo tle za nadmudrivanje, bi mislil, da je to amoralno.

Zato predlagam, da se za dva meseca, ne? Toliko, da se akterji dogovorijo, skoordirirajo. In, da se na koncu lahko sprejme en dostojen PUP. Ne da bi se ga zdaj zavrnilo, ne? In potem res pomeni par let. Ne? To ni nobenemu v korist. En odmik, z eno koordinacijo, da bi prišli do neke sinergije, ko smo tako pametni vsi, ne? Skoz o sinergiji govorimo, pa v trenutku, ko bi bilo treba narediti en korak, pa te sinergije ni.

Torej, predlagam proceduralni sklep, ki se glasi – Mestni svet ugotavlja, da ni vseh potrebnih pogojev za odločanje o predlogu odloka in nadaljnjo obravnavo prelaga na eno od naslednjih sej. Ne?

GA. DANICA SIMŠIČ

Gospod Jazbinšek, imate morda to napisano?

G. MIHA JAZBINŠEK

Lahko napišem, ja.

GA. DANICA SIMŠIČ

Lepo prosim. Gospod Božič, o proceduralnih predlogih ni razprave.

... iz dvorane – nerazumljivo...

Kje to piše?

... iz dvorane – nerazumljivo...

Proceduralni sklep je take narave, oziroma proceduralni predlog je take narave, da ima pravzaprav predlog pred vsem in o proceduralnem predlogu je treba odločati takrat, ko je dan. Tako, da dr. Zagožen se je prijavil k repliki, pa še nekateri, ampak je proceduralni predlog tu pred nami.

In se sicer ta proceduralni predlog, ki ga daje gospod Jazbinšek glasi:

Mestni svet ugotavlja, da ni vseh potrebnih pogojev za odločanje o predlogu odloka in nadaljnjo obravnavo prelaga na eno naslednjih sej.

Gospod Jazbinšek, sem prav prebrala? Predvidevam, da ja. Dobro, tak je proceduralni predlog. Prosim?

... iz dvorane – nerazumljivo...

Tak je torej proceduralni predlog...

GA. ANGELA MURKO PLEŠ

Prosim pet minut pavze pred odločanjem.

GA. DANICA SIMŠIČ

Pet minut odmora na željo svetniške skupine pred odločanjem...

Ali ima smisel potem pet minut, ali gremo kar? ... Pet minut.

-----o d m o r

... svetnice in svetniki. Pet minut se je izteklo. ...Prosim, če zasedete svoje prostore, da lahko nadaljujemo z delom.

Glasovali bomo o proceduralnem predlogu, ki ga je dal gospod Jazbinšek. Še enkrat vas prosim, če lahko zasedete svoje prostore za glasovanje.

Je potrebno ta proceduralni predlog še enkrat prebrati? Ali ni potrebno? Upam, da ne. Ni potrebno, dobro. Potem prehajamo k odločanju o proceduralnem predlogu.

Najprej ugotavljamo navzočnost.

Ugotavljanje navzočnosti zaključujem.

37 navzočih svetnic in svetnikov.

Glasujemo. Kdo je za proceduralni predlog....

... iz dvorane – nerazumljivo...

Obrazložitve glasu ni.

Kdo je za proceduralni predlog gospoda Jazbinška in kdo mu nasprotuje?

Glasovanje zaključujem.

ZA 7, PROTI 32.

Ugotavljam, DA PROCEDURALNI PREDLOG NI SPREJET.

Tako, da je zdaj še ena replika na razpravo gospoda Jazbinška. Dr. Zagožen. Tri minute. Če želite repliko?

G. DR. JOŽE ZAGOŽEN

Ja, še želim. Jaz bi samo to rekel, ne? Na diskusijo gospoda Jazbinška in na študijo. Namreč, gospod Jazbinšek ve, da smo mi dejansko to študijo, oziroma rešitev zahtevali. In smo večkrat dobili pojasnila na odboru, res da ustna – ne vem kako je potem ta študija zašla do gospoda Jazbinška. Jaz se ne spomnim, da bi jo imel v rokah. Tako, da bo treba to še razčistiti. Drugo kar je, je pa to, da – moram reči, pa da gospod Jazbinšek pride na sejo. Jo zelo popestri. Nas obogati s svojim znanjem in s svojo duhovitostjo. Za kar smo mu hvaležni. Čeprav, nekateri so mnenja, da za to seje nekoliko dlje trajajo. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Replika na repliko. Najprej gospod Istenič.

G. GROGOR ISTENIČ

Hvala lepa. Ja, dr. Zagožen, no – jaz sem res da član tega Odbora za urbanizem. Ampak te eksplicitne zahteve Odbora za urbanizem, da zahtevamo prometno študijo, nismo dobili. Je pa bilo, bom rekel – na tisti predhodni obravnavi – kako je ta odlok popravljen – ugotovljeno z večino članov. Takrat sem bil jaz proti, a ne? Temu, da je odlok, predlog odloka super pripravljen in da ga lahko damo na naslednjo sejo. Prvo redno sejo. Tako, da prosim vsaj malo sprenevedanja – pa ne, no. Dajmo vsaj govoriti o dejstvih, kaj se je na Odboru za urbanizem tudi v resnici dogajalo.

GA. DANICA SIMŠIČ

In še ena replika na repliko. Gospod Jazbinšek. Minuta.

G. MIHA JAZBINŠEK

Ja, da ne bo glih raziskava okrog tega, kako sem jaz to študijo dobil. Jaz delam pozno ob petkih. Pa so mi potem prinesli – jaz sem zahteval študijo, pa so mi prinesli iz oddelka. Ampak, dol so pa napisali listek – iz Oddelka za urbanizem. Dol so pa napisali – za Zagožna. Ampak, to seveda ni isto. Če jaz prosim in Zagožen. Sem rekel – to je zame, ne? Spraševal sem pa, če Zagožen rabi? Pa mi noben ni rekel, da kej rabi, ne? To je tako, ne? Da, oprostite, sem prišel do te študije, ampak resnost te študije je pa tale. Tle not so investicije našteje, ki so predpogoj izgradnje tega in te investicije so seveda mestno breme. In te investicije bi morali seveda resno na odboru analizirati. To je to, dr. Zagožen.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Ni več replike na repliko, na žalost. Samo še replika na razpravo gospoda Jazbinška – gospod Peter Božič. Tri minute.

G. PETER BOŽIČ

.../// nerazumljivo.../// ...jem, ker sem imel napačno vprašanje..../// nerazumljivo.../// s takim odločilnim predlogom.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. No, predlagam zdaj polurni odmor, ker so prej še razpravljavci prijavljeni. Tako, da sejo nadaljujemo ob deset minut čez devetnajsto.

- - - - o d m o r

Spoštovani vsi navzoči, predlagam, da nadaljujemo sejo. In sicer je k besedi prijavljen gospod Janez Železnik, za njim pa bo razpravljajal gospod Dominik S. Černjak. Gospod Železnik izvolite.

G. JANEZ ŽELEZNIK

Hvala lepa gospa županja. Pozdravljeni vsi svetnice in svetniki. Bom poskušal biti čim bolj kratek. Ker je razprava dolga. In imam občutek –zelo odgovorna, kajti tudi tema je odgovorna.

Drugič. Želel bi izraziti zadovoljstvo, da smo se odločili, da danes dokončamo to razpravo. Kajti, čez dva, tri mesece, ne bomo nič bolj pametni. In bomo ponovno tri, štiri ure razpravljali o isti tematiki. Čas je pa, da po treh, štirih, petih mesecih vendarle zaključimo to razpravo.

Nadalje bi rad opozoril na naslednje. Ta današnja razprava o predlogu tega odloka o prostorski ureditvenih pogojih v Šiški poteka pod kar zelo močnimi vplivi velikih trgovskih hiš. Mi pa nismo zastopniki samo interesov teh velikih hiš. Pač pa zastopniki ljubljanskih volivcev. Prebivalcev Ljubljane. In mislim, da moramo upoštevati pri tem predvsem in zlasti ne izključno, vendarle zlasti interes teh ljudi in tega.

Za to mislim, da je prav, da – da ob tej današnji razpravi posebej opozorim na dejstvo, da se tu – že zadnjič, ob osnutku in danes še posebej – soočamo z interesi teh prebivalcev, tega območja. Območja v Šiški, ki izražajo močno drugačne interese, kot bi jih pa tule želeli. Ti interesi so – jaz jih razumem tako – pod vplivom tega, da se boje ljudje preobremenitve tega območja, kar bi pomenilo seveda poslabšanje življenjskih pogojev teh – tega predela Ljubljane. Poslabšanje življenjskih pogojev. Mi imamo v Ljubljani že nekaj naselij, ki so preobremenjene. Ki so – ki povzročajo tudi tramve, če hočete. Prav preprosto za to, ker so, ker živijo ljudje en na drugem. En ob drugem. In seveda nimajo niti tistih osnovnih pogojev za eno – za eno normalno življenje in tudi medsebojne odnose.

In za to mislim, da bi pod vplivom teh dejstev morali danes sprejeti odločitve. Dokončne odločitve, kar se tega tiče. V tej fazi postopka.

Rad bi rekel še nekaj. Res je, da so pripravljene zanimive in – bi rekel – privlačne, privlačne zadeve okrog, - okrog, zaradi potreb po spremembi PUP-a. Toda, ali je problem 1600 novo zaposlenih, kar je izjemno pomembno in privlačno za Ljubljano, vezano samo na to območje – Šiške? Ali so ti ljudje – zaposlujejo tudi na katerem drugem območju Ljubljane? Kjer bi lahko odpirali lokacijo za take objekte. Torej, da ne bi podlegali samo temu vplivu. Če tu ne bo, potem bo to izgubljeno.

Jaz moram povedati, da se zelo podpiramo tule oba svetnika DeSuS-a. Tudi razpravo kolegice Vike Potočnikove. Se strinjamo z njenimi stališči, kot tudi kolega Petra Božiča in marsikaterih na to temo. In bi rad rekel, ob zaključku, preprosto to, da bova, da bova oba svetnika DeSuSa glasovala proti predlaganemu predlogu. Ker sva oba globoko prepričana, ne rahlo, ampak trdno prepričana, da – da bi kazalo upoštevati ta dejstva, od katerih smo mnogi prisotni, z mano vred – pravkar govorili. Hvala vam.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Kot zadnji v tem trenutku je... Se opravičujem. Replika, dr. Zagožen. Tri minute. Izvolite.

G. DR. JOŽE ZAGOŽEN

... /// nerazumljivo...///, da bi bil tisti advokat ene od strani, vendar moram resnici na ljubo povedati, da je bilo stališče ljudi, četrtne skupnosti izrazito v podporo temu konceptu. In na seji je to tudi povedal predsednik četrtne skupnosti, ki je bil prisoten. In je član Svetniškega kluba liberalne demokracije. A ni? Se opravičujem.... Tako, ja. Se opravičujem. Napaka. Prav.

GA. DANICA SIMŠIČ

Prosim gospod Jazbinšek? Ste dvignili roko? Zakaj?

G. MIHA JAZBINŠEK

Na člana Svetniškega kluba LDS.

GA. DANICA SIMŠIČ

Replika na repliko, torej?

G. MIHA JAZBINŠEK

Replika, ja.

GA. DANICA SIMŠIČ

Izvolite.

G. MIHA JAZBINŠEK

Gospod Zagožen – to, ali je član kdo LDS, ali ni, ne? Pri tako pomembnih odločitvah, pa res ne more biti argument, oprostite, za to, da bi zdaj tukaj, pa tako, kot ste rekli – bi bili advokat druge strani, ne? Prosim lepo, ta četrtna skupnost bo prej ali slej dobila. Samo, da bo to, rekel bi – kvalitetno zaokroženo. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Kot zadnji, je v tem trenutku k razpravi prijavljen gospod Dominik Sava Černjak. Izvolite. Pa prosim za mir v dvorani.

G. DOMINIK SAVA ČERNJAK

Hvala lepa. Spoštovane svetnice in svetniki. Žalosti me situacija, v kateri smo se znašli. In ne morem se znebiti občutka, da je ta situacija zgolj posledica dejstva, ker v Mestni občini Ljubljane, že od nastanka enotne občine, ni dozorela enotna, usklajena in dolgoročna urbanistična politika. A situacija je tukaj. In jaz mislim, daje prav, da jo končno le presežemo. In to v korist meščanov in meščank Mestne občine Ljubljana. Pri čemer se moramo jasno zavedati, da situacija ni, kdo bo prodajal solato Šiškarjem. Spoštovane svetnice in svetniki. O tem bodo odločali kupci, ne pa mi, mestni svetniki.

Širša situacija je ta, da je območje Šiške, kamor gravitira skoraj 90 000 strokovnjakov – ima več ran. Kino Šiška, Knjižnica Šiška, obnova Litostrojske ceste. Ekološka sanacija LPP-ja. Prometni zamaški na Celovski. Pozidava in prodaja zelenic. Šolskih igrišč, neurejenost igrišč tretje kategorije. Pomanjkanje prostora za aktivnosti mladih. In pa neizkoriščena zemljišča. Kot na primer najbolj aktualno zemljišče na območju nekdanjega Viatorja. To zemljišče, to področje, je že nekaj časa, ni že nekaj časa smotrno izrabljeno. Že skoraj osem let je to zemljišče prazno. In pomeni veliko rano v Šiški. In Odbor za urejanje prostora in pa urbanizem je že dvakrat ocenil, da predlog, ki ga imamo danes pred sabo, je ena od možnosti, da se pač ta rana zaceli. In, da se napravi sodobno poslovno in družabno središče v Šiški. Tudi moj cilj, moj glavni cilj pri tej točki spremembe PUP-a, je iskanje rešitev, ki bi uresničile že leta 1996 predvideno nadomeščanje ekološko nevarnih dejavnosti, z manj obremenjujočim okoljem. Zlasti zaradi umeščenosti, med bivalno območje in pa lokacije tretjega varstvenega pasu vodnih virov. In pa aktivnosti, vezane na vsebino te točke, so se po mojih podatkih, pa bom vesel, če me popravijo, začele že leta 1999. To je skoraj pred šestimi leti. Na začetku preteklega mandata. Ko je, če je moja informacija pravilna bila – bil Oddelek za urbanizem in okolje je bil zaprosen za uradno informacijo, glede gradnje poslovno trgovinskega centra, med severno obvoznico in Celovško cesto. In je bila dana prva potrditev MOL-a, v smislu izgradnje centralnih dejavnosti na območju Šiške. To je trgovskih, poslovnih, turističnih in upravnih.

Naj številne aktivnosti v tem obdobju, med letom 90 in 2004, vključno z javnim natečajem in javno razgrnitvijo, je vodil MOL, pristojne službe. In pogodbeni partnerji. Pristojni odbor mestnega sveta je svojo prvo pozitivno odločitev sprejel aprila 2004. S tem, da je bilo gradivo pripravljeno že 10.03.2004. Mestni odbor je potrdil osnutek 17.05., nato pa je predlog, s sprejetimi pripombami, potrdil pristojni odbor 6.12.2004.

To vprašanje potrditi, ali ne potrditi, se nam vleče že od konca decembra. In dejansko se spreminja v medijsko burko in našo sramoto. Prav je, da se končno odločimo in dejansko se nehamo skrivati pred našo dolžnostjo. Pri odločitvi, pa bi rad slišal nekaj odgovorov predlagatelja. Nekatera sem že zasledil. A bi rad, da se še enkrat ponovijo, da ne bo sprenevedanja čez čas, ... sprejetja, ko bo potrebno obljube uresničevati.

Pri čemer mene, moram povedati direktno, da osebno nasprotujem nenasitnemu vzpodbujanju potrošništva. In gradnje zgolj nakupovalnih centrov. Ravno tako me ne zanima čigav kapital stoji za katerimi koli investicijami. In tudi še nekaj. V temle našem primeru – ne gre samo za trgovino. Dejstvo je, da mene zanima celostna ureditev. Trgovčeva kalkulacija ni tema mestnega sveta.

Torej, če sem prav razumel izvajanje predlagatelja, je razmerje med poslovnimi in družbenimi programi 42% in 58% v predlaganem PUP-u. Za to me zanima, na kakšen način se bo zagotavljalo, da bo to kvalitetno razmerje programov. In sprejetje zaveze – tudi dejansko

uresničeno. Nekaj podrobnosti. Na tem področju naj bi se zgradilo 3000 parkirnih mest v podzemni garaži. Vsi vemo, da je to področje zelo podhranjeno s številom parkirnih mest. In da je bila tukaj popolna parkirna anarhija. In še tistih nekaj, kar so bile, so bile prodane privatnikom in zasebnikom. Sramota za mestno občino.

Za to me zanima, ali bodo ta parkirna mesta, na novo zgrajena – namenjena resnično za uporabo okoliškim prebivalcem. In kako se bo to zagotavljalo? Zdaj, ker nimamo celotne slike pri naši razpravi in me zanima, ali drži, da se bo v neposredni sosesčini gradilo 800 stanovanj. V bližnji okolici pa 1200. In od tega naj bi bilo nekaj prepotrebnih socialnih stanovanj. Zakaj? Kajti nova stanovanja pomenijo tudi povečano obremenjenost prometa. In, če to drži? Ali ste pri načrtih za izgradnjo potrebne infrastrukture, upoštevali tudi potrebno infrastrukturo, za teh 800 ali več stanovanj. In potrebe njihovih stanovalcev. Kajti, če ne, bo to verjetno storjeno na stroške MOL.

Nadalje me zanima, ali obstaja dejanski, dejanski predlog in ne zgolj raziskava za razrešitev pretočnosti prometa? Dejstvo je, kar smo danes že slišali, da je potrebno skrbno oblikovati cestni prostor in ustrezno urediti prometno tehnične pogoje na Celovski cesti.

Drobno, pomembno vprašanje, vsaj za mene – kako bo – še enkrat sprašujem, kako bo urejen kolesarski promet? In igrišča za otroke? Kako bo urejeno mehansko prezračevanje podzemnih parkirnih površin? Ali bodo dejansko, kot je bilo slišano, da bodo locirani odvodi odpadnega zraka tako, da ne bodo negativno vplivali na okoliške prebivalce? Zdaj, verjetno, da bodo – verjetno bodo objekti opremljeni s kontejnerji za ločeno zbiranje odpadkov. In tega – v to verjetno ne rabim dvomit? Ali pač?

Zanima me tudi kolikšna je finančna obremenitev MOL-a, če podpremo predlog? In kolikšna, če ga zavrremo. Koliko časa bo trajalo, da se zaključi celoten projekt. In kako nameravate poskrbeti, da gradbišče in vse negativne dejavnosti ne bodo dolga leta motile okoliških naselij, predvsem blokov v neposredni bližini in gradbišča.

Ko smo ravno že pri teh motečih elementih, ki bodo najbolj motile prebivalce. Med drugim tudi mene, glede na to, da sem verjetno najbližji izmed vseh nas. Dvesto metrov bom imel zračne razdalje od gradbišča. Lahko samo to povem, da med prebivalci, vendarle ljudje jemljejo to, bom rekel, ta načrt, s temi predlogi, kot neke vrste – če bodo vsi seveda, če bodo vse te obljube izpolnjene, kot neko dodano vrednost k bivanju v tem delu. Seveda, če bo vse to izpolnjeno. Za to je moje prvo vprašanje je bilo, kako bomo to zagarantirali.

Tudi ne nazadnje, nič nimam proti temu, kot se je slikovito izrazil moj sosed, če pač bomo šli peš v kino. Ali v copatih v trgovino. Ni napačno. Ne nazadnje, Šiška je mrtva. Mi smo brez duše. Še tisto, kar je bilo je zaprto. Nimamo svojega centra. Seveda je pa umestno vprašanje, ali je to pravilna rešitev? Ne nazadnje. Ali ni?

No in že prej sem omenil, koliko prebivalcev gravitira na Šiško. Katere so večje rane tega območja? In je dejansko cilj mojega delovanja, pri tej točki – je cilj najti rešitev, vsaj za to rano na območju nekdanjega Viatorja. No in tako, kot večina prebivalcev – okoliških – tudi mene zanima – v primeru, da zavrremo ta predlagani predlog odloka? In ob dejstvu, da tukaj nekaj bo – me zanima, kaj se bo potem tukaj gradilo. In če, kdaj? Ali bodo to stanovanja? Bo to tovarna? Mogoče nov stadion? Ali bo to zemljišče še naprej samevalo in bilo nekoristno uporabljeno? Torej, kaj potem, če danes rečemo ne?

No in ko smo že pri zemljiščih? Dejansko me zanima, kaj se bo zgodilo z zemljiščem, na katerem naj bi zgradili predlagani projekt? Zanima me, ali je bila MOL lastnica tega zemljišča? In če – kdaj? In pod kakšnimi pogoji ga je prodala? Ter zakaj pred spremembo PUP-a? Seveda pa ne moremo mimo dejstva še – še vprašanja in dodatka – svoj čas sem, če se ne motim pravilno ujel, da je Mestna občina Ljubljana – ima številne projekte, ki bi jih rada realizirala. In za to bo potrebovala tudi...

...kihanje iz dvorane ...

Res je, očitno. Na zdravje. Za to bo potrebovala tudi financiranje izven proračuna. In sprašujem se, ne nazadnje mogoče tudi za gradnjo stanovanj in podobnih zadev. Sprašujem se, kdo bo prišel v Mestno občino Ljubljano, če ma dejansko vsakega investitorja, ki je po možnosti – rečemo v narekovaju »tuj« pribili na sramotilni steber. Pa saj nam bodo vsi ušli. To se mi zdi, kamor je ta debata zašla – se mi zdi mogoče vendarle neodgovorno z naše strani. Prosil bi dejansko za čim bolj natančne odgovore. Najlepša hvala.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. K besedi se je prijavil še gospod Peter Sušnik. Izvolite.

G. PETER SUŠNIK

Hvala lepa za besedo. Edini problem te razprave danes je, da ni bila storjena v fazi osnutka. Takrat smo prvič dobili ta predlog in takrat bi bilo korektno, da bi soočili vsa ta mnenja in že takrat – ali predlog zavrnili, ali pa sprejeli in dali tiste napotke upravi, da ga nekje minimalno korigira. Ali pa maksimalno, če pač ne bi bila volja tega mestnega sveta drugačna.

Pri osnutku sem glasoval proti. Glasoval sem proti s stališča, ki je razvidno tudi iz današnjega gradiva. Da bo to območje, po mojem trdnem prepričanju in to prepričanje me še ni zapustilo, pomenilo dodatno obremenitev. Predvsem prometno za eno izmed glavnih vpadnic v mesto. Ampak, mestna uprava mi odgovarja, da to ne bo tako. In daje to rešeno.

Zdaj, imamo seveda v tem mestu eno grdo navado, da o prostorskih aktih, ki so problematične narave iz ideoloških, ali pa kapitalskih vidikov, odločamo zelo počasi. Če me spomin ne vara, v tem mandatu smo dali skoz osnutek, znan po tem, da je predvideval gradnjo džamije in pa islamskega kulturnega centra. Pa smo ga vlekli, pa vlekli, pa vlekli, pa vlekli. In zdaj delamo isto tudi v primeru osnutka, oziroma predloga za Spar. Kjer traja celo večnost z

daj – po tem, kar je v gradivu zaslediti – dejansko od leta 99. In delamo eno, govorimo drugo. Zakaj je problematična današnja razprava o trgovskih in poslovnih centrih? Prvič zaradi tega, ker Mestna občina Ljubljana, nikoli ni normalno sprejela tistega, kar je gospa, nekdanja županja Potočnikova javno oznanila, da je zdaj sprejeto. In to je, da nasprotujemo gradnji novih trgovskih centrov. Če bi to mestni svet dejansko formalno sprejel, potem te dileme in tega predloga odloka danes pred nami ne bi bilo. Tudi verjetno Spar Slovenije ne bi spraševal od leta 99 naprej, ali sme, ali ne sme, oziroma zainteresiran investitor takrat še, ker to pač še ni bil formalno Spar. Ali sme, ali ne sme – je bilo tako ali tako jasno, da ne sme. Skratka, skozi pripravo tega odloka, se je Mestna občina Ljubljana izkazala, kot relativno infatilna, glede tega, na kakšen način pravzaprav želimo nastopiti vizavi investitorjem. Takim in drugačnim v Ljubljani. A jih želimo? Ali jih ne želimo? Seveda, če jih želimo za kapital, je važno, da se hitro odloči in da se to odločitev hitro izpelje. In, da se potem kapital tudi hitro obrne. Ven in nazaj. Te stvari so danes v sodobnem svetu nekje normalne. Težko si predstavljam pameten kapital, ki bi šest let čakal na to, da se bo neka lokalna skupnost odločila, ali ga želi, ali ne. Ne nazadnje pogledjte, kaj se dogaja v Zagorju s tujo investicijo, ki je pravzaprav tik pred tem, da gre. Pa še prišla ni. Pa še prišla ni...

Osnovni problem tega območja je, da ni dorečeno, kaj bi Mestna občina Ljubljana sploh rada tam videla. V širšem pomenu besede. Kot sem takrat že povedal, pri prvotni razpravi, od severne obvoznice na eni strani. Pa do Litostrojske ceste na drugi strani. Ampak, smo pač izvzeli in v tem pogledu se strinjam s kolegom Jazbinškom. Vzel smo en del in ga pač dali naprej. Zakaj smo ga vzeli, je povedal med vrsticami že predsednik Odbora za urbanizem.

Kolega dr. Zagožen. Za to, ker je pač investitor bil pripravljen financirati pripravo tega PUP-a. In je naročil. In to plačal. In za to smo ta PUP dobili na mizo danes. Pač ni še volje, da bi iz tega seznama izčrpali še vse ostale PUP-e, oziroma druge prostorske Akte, ki bi uredili to območje celovito. In bi takrat vedeli, ali imamo opravka s 1200 stanovanji, z 800 stanovanji, z 2400 stanovanji, ali sploh stanovanji, ali nič.

Osnovni problem, drug, je, da mestna uprava ni napisala predloga odloka. Ali pa niti ne osnutka na ta način, da bi seveda zagotovila, da ne da bi investitor rekel a – ne more preiti na točko b. S tem bi odpadla razprava, ki jo je imel kolega Jazbinšek, pa tudi nekateri pred njim – češ, ta slavna cesta, ki bo to napajala – sploh ni ne v mestni lasti. Ni ne v sparovi lasti, ampak je pravzaprav predmet spora. Ja, če mi ne znamo napisat v mestu akta, po katerem investitor nima sploh kaj prčkat po tistem območju, dokler si ne zagotovi infrastrukture. In jaz bi plediral, pejte si pogledat in se pogovorite tudi s kolegom Bracom Mušičem, ki je že v prejšnjem mandatu na odboru večkrat rekel – Američani so pametni - oni najprej naredijo ceste, pol se šele postavi hiše in se lotijo območja. Pri nas pa najprej območje naredimo. Pol pa tuhtamo, kje bomo pa cesto speljali. Pač, se mi zdi, da če mestna uprava ne zna takega odloka napisat, potem bo upravičeno požela gnev investorjev vseh in tudi okoliškega prebivalstva v nadaljevanju faze, ko bo kljub vsem trditvam in dobrohotnosti mestnega sveta, če bo ta predlog odloka sprejel – prišlo do pritožb na veliko. In se bomo gledali in čudili, zakaj je pravzaprav tam nek kaos in zakaj imamo že poslovni center, zraven pa še ni.

Jaz bi vas spomnil predvsem predstavnike mestne uprave, na problem BTC-ja, ki smo ga zadnjič tako vehementno, med vrsticami obravnavali, ko smo sprejemali predlog ali pa zavračali Osnutek odloka za uporabo stavbnega zemljišča. Tam še vedno nimamo, kljub temu, da je zrasel en kompleks, en strahoten kompleks – urejenega prometa. Krožišč, ki so predvidena, ker seveda ni denarja. Ker to ni ne na terenu BTC-ja. Niti ni čisto na našem prioritetnem programu občine. Ampak, mi ne znamo teh stvari napisati na tak način, da bi pravzaprav investitorja prisilili, da naredi tisto, kar je najprej v javnem interesu, če želi seveda svoj privatni interes potem zadovoljit. In dokler pač tega nismo sposobni, bomo imeli v mestnem svetu v obravnavi prostorske akte, ki bodo zelo dobronamerni, ali pa mogoče tudi ne. Jaz domnevam, da osnovi vsega tistega, kar je bilo povedano – ne samo pri tej razpravi, ampak tudi pri drugih. Tudi naši urbanisti včasih naredijo kakšno uslugo kateremu izmed investorjev. Brez – prvič –neke generalne politike mesta, kaj sploh želi s temi območji. Ker jaz se čudim, da smo sposobni danes, pri zadnji fazi, ko pravzaprav mesto samo še nekje mikroorganizira to območje, met razpravo, ki bi jo morali met pri tisti fazi, ko smo spreminjali dolgoročni plan. Takrat pa seveda popolna tišina v tem mestnem svetu. Saj bi takrat morali zavpiti – ne, to območje bomo pa namenili, ne vem – stanovanjem, tržnici, zelenim površinam, kar koli. Takrat se je to še dalo. Danes je pač samo še vleč neke gabarite, določat višine, določat izkoristke. In sprejemati tiste tehnične pogoje, ki jih mora investitor izpolniti. In zato se mi zdi v tej fazi ta razprava nekorektna. Neproduktivna. Neproduktivna. Ker pravzaprav lahko storimo danes samo še to, da na osnovi te razprave ta predlog zavrremo. Ga pošljemo nazaj. In to agonijo še povečamo.

Ampak, takrat, ko bomo pa mi zainteresirani, da se privatni, ali pa drug kapital privabi v Ljubljano, pa ne vem, če bo to ravno briljantno spričevalo za to, da bomo pokazali, da smo resni. Ne vem. Močno dvomim. Ker običajno takrat, ko bomo mi zainteresirani za ta kapital, bo tisti kapital bistveno manj zainteresiran za pridet k nam. In bo spričevalo. Brez skrbi, da bo slabo.

Zdaj a propo bitke med trgovci. Paradoksalno je, da pravzaprav je Mercator pripeljal Spar v Slovenijo, ne? Gospod Goslar je bil tisti, ki je šel na roko. Dal petdeset procentov kapitala. Sparu. Takrat mislim, da je že bil d.o.o. – glih sprejet. Ga je pripeljal notri. Mu dal infrastrukturo. Na koncu, po mojem mnenju

.....konec 2. strani II. kasete.....

...tolk, da se je potegnil iz tega ven in jim odprodal tisti delež. S tem v bistvu vzgojil gada na prsih. Zdaj, neumnost je, da nam Mercator tukaj piše dolge spise in nas prepričuje, ali je to zdravo, ali ni zdravo, ali kar koli. Pač, žanješ tisto, kar si takrat posejal. To je edino, kar jaz lahko rečem gospodu Jankoviču – pogovorite se znotraj hiše. Ni mesto v tem mestnem svetu, da razpravljamo o tem, ali je prav, da je konkurenca, ali ni prav. Mislim, da nihče ni proti konkurenci v tem mestnem svetu. Vsaj upam, da ne. Torej, jaz mislim, da je prav, da se še enkrat odločimo, ali je to zdaj zadnji center, ki ga gradimo, ali imamo še kje kakšno lokacijo v mestni občini? Ne vem, od Sostrega, do Mednega – ki je pa še primeren za kaj tazga. Ali bomo rekli. Danes smo to zavrnilo. Z obrazložitvijo, to ni več – ni več lokacije v mestu, ki bi bila za kaj tazga namenjena. In prosimo, investitorji ne prihajajte več s predlogi. Prostorov tu ni. Tako vemo vsaj pri čem smo. Ampak, jaz, če berem dnevni tisk – berem, da prihaja Lidl, pa prihaja Hofr. Pa iščemo te, pa iščemo une – v Ljubljani. Ja, to se pravi, da je nekaj zanimanja še. Če jih v vrsti stoji cel kup, ne? V tem.

Jaz, v nasprotju z glasom, ki sem ga dal pri osnutku, ko sem povedal tudi zakaj - bom danes glasoval za. Ne za to, ker bi mi bilo simpatično tisto, kar je tam narisano. Nasprotno. Eden najbolj veselih ljudi bom, če bo večina v tem mestnem svetu to zavrnila. Zasebno interesno govorim. Zaradi tega, ker prvič, moj delodajalec bo zelo zadovoljen, ker se bo njemu konkurenca zmanjšala. Moj delodajalec bo zelo zadovoljen, ker pač ne bo novih kapacitet tukaj. Pa verjetno še kdo drug, ki ga bom srečal na cesti – bo rekel – ti, to si pa pametno naredil, da si tam – daste tisto zavrnilo. To je bilo pa pametno. Ampak, glasoval bom za iz čisto popolnoma političnega razloga. Za to, ker bi rad, da en tak velik evropski player – na tem prostoru ugotovi, s kako gnilo občino ima opravka. Da mu je sposobna podvaliti po šestih letih prostorski akt, ki bo doživel enako usodo, kot jih je doživela džamija, oziroma islamski center. Ki še danes ne more nikamor. Kljub temu, da je bilo v tem mestnem svetu vse to prej povedano. Glasoval bom za iz popolnoma egoistično političnih razlogov. Ker želim, da prihodnje leto ta Spar Slovenija javno pove, da s to oblastjo, ki je take akte pripravljala, nimamo v Ljubljani kaj počet. In za to bom glasoval za. Hvala.

GA. DANICA SIMŠIČ

Replika. Gospod Jazbinšek. Izvolite. Tri minute.

G. MIHA JAZBINŠEK

Vesel sem, ne? Da je Sušnik povedal direkt, ne? Ker drugače bi tko kako drugač razložil. Nisem pa vesel zaradi tega, ker ni dojel, kaj je to kukavičje jajce, če sprejmemo ta – tak odlok. Slaba usluga. Jaz sem imel prijatelja arhitekta, ki je mislil, da je še mal sociolog zraven, pa vse to. In je rekel – mesto se gradi – napaka na napaki. Ne? Zdaj, Sušnikovo izvajanje je bilo maščevanje nad tem mestom, ne? Ki ne zna drugač, kot z napakami, ne? In, če ne zna drugače – z napakami, pol pa jaz investitorju dam napako, ne? Politično mu dam. Žal mi je, ker ni hotel slišati svaril, ne? Svaril teh, da v tehničnem in v upravnem postopku ta gradbeno dovoljenje – se ne bo izšel. Tudi v lastninskem ne. Sredi, v srčki, notr, je špil ferderber – srčki. Obeh kompleksov. Ki je iz naslova špil ferderberstva profesionalce. In ne si misliti, da tukaj ni velik špil v igri, kdo bo koga ven zrinil. In tukaj se bojo vsa sredstva uporabljala. Mi smo pa tisti, ki dajemo vedno možnost ta – tu, ko dvigujemo roke, kar tako.

Ali pa tako, kot je Sušnik rekel – politično. Ne. Roke je treba dvigat gospodarsko in gospodarno. Ne? In legalno. V tem smislu, da veš, kakšna bo posledica tistega, kar se bo zgodilo. In v tem primeru je to kukavičje jajce. Ki – jaz vam pač povem, ker vem, kaj je to upravni postopek, ne? Ker vem kaj je to vsebina gradbenega dovoljenja. Jaz ne morem, če smo vsi drugi tle, oprostite, mal manj izšolani na to temo.

Mislím, da politični dvig rok bo seveda velik udarec po tem. Ne dela se mu uslugo. Sparu se dela škoda. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Repblika na repliko. Gospod Sušnik. Izvolite. Minuta.

G. PETER SUŠNIK

Hvala. Kolega Miha, mislim, da v tem mestu imamo 555 člansko mestno upravo, ki je tam za to, da ne politizira, ampak, da dela strokovno in korektno. Če je ta uprava pripravila predlog z vsemi svojimi titlji, diplomami, ekspertizami in vsem drugim. In pride na mesti svet...

Iz dvorane - ... ne sme dati uprave v roke. Veste, da je zanič. Pa politizirate tlele... kakor, da je dobro. Dajte no mir...

GA. DANICA SIMŠIČ

Gospod Jazbinšek, gospod Sušnik vas je...

Iz dvorane - ... kakšne argumente.... Dobro ali slabo...

Prosim, prosim za mir v dvorani gospod Jazbinšek. Gospod Sušnik vas je poslušal. Izvolite gospod Sušnik.

G. PETER SUŠNIK

Poglejte in če je potem na tem mestnem svetu, da kot političen organ. Saj nismo nič družga, kot navaden politični organ. Da moramo presoati in zavrniti predlog 555 članske uprave. Potem, ko bi moral pravzaprav po vašem in jaz sem prepričan tudi po mojem, ker delim to mnenje z vami, pridet gospod Jurančič sem in reči – oprostite, jaz umikam ta predlog. Jaz umikam ta predlog, na osnovi vaših pripomb, ker ugotavljam, da smo mi to spregledali v postopku. Če se to ne zgodi, ja potem je nekaj hudo narobe z nami. Če se to ne zgodi. Ne moremo mi tukaj zavračati upravo. Ker uprava pravi, ja, politika je odločila, da to ne gre skozi. Ni res...

GA. DANICA SIMŠIČ

Prosim, da zaključite misel.

G. PETER SUŠNIK

...naj stroka odloči. Hvala.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala. Naslednji je k razpravi prijavljen gospod Damijan Dolinar. Za njim bo razpravljala gospa Barbara Miklavčič. Izvolite.

G. DAMIJAN DOLINAR

Hvala lepa. Jaz bi samo prosil predlagatelja, oziroma poročevalca, da v svojem odgovoru na vprašanja in pripombe iz razprave, posebej osvetli časovno razsežnost te problematike. In sicer, na eni strani - kakšen načrt kronološko ima za razreševanje cestno prometne problematike? O kateri smo že precej slišali danes. Po drugi strani pa tudi zaporedje dogodkov nastajanja, izdelave, oblikovanja tega prostorsko ureditvenega akta. Tukaj mislim zlasti kdaj so posamezni investitorji, oziroma tiste osebe, ki so ali bodo – bodo stranke v postopku – postali lastniki zemljišč? In pa posebej zakaj Mercator – zakaj in kdaj je bilo odločeno, da ni vključen v izdelavo tega akta? To se pravi, da v postopku ne sodeluje. In očitno bo sodeloval v nadaljnjem postopku. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Besedo za razpravo ima gospa Barbara Miklavčič.

GA. BARBARA MIKLAVČIČ

Hvala lepa za besedo. Jaz moram poudariti, da mene pri odločanju v zvezi s tem večnamenskim centrom ne vodijo pravzaprav nobeni kapitalski interesi, da bi se zavzemala ali za Mercator, ali za Spar. In se mi zdi, da ta razprava je res pretirano usmerjena v ta dva interesa. In jaz mislim, da se vsi skupaj strinjamo, da bi na tem mestu – jaz sem si ga dobro šla ogledat. Bi nekaj moralo, nekaj koristnega moralo zrasti. In tisti, ki pravijo, da to naj bi bil nek družbeno – družbeni center pravzaprav. Vendar bi jaz na podlagi številke želela pokazati zakaj se mi vzbujajo dvomi, da bo to dejansko – da bo tukaj – dominirale družbene dejavnosti nad trgovskimi dejavnostmi. Podobne dvome je že omenil Dominik S. Černjak.

Namreč, to razmerje 42:58 – v prid 58% odstotkov v prid kulturnih, hotelskih, rekreacijskih in poslovnih prostorov. V samem projektu se postavlja, se pojavlja možnost neke tolerance. In sicer deset minut, deset procentov navzgor, ali pa deset procentov navzdol. In, če bi si potem, če bi si recimo zamislil nek tisti izrazito negativni scenarij, bi potem lahko rekli, da bi se te trgovske dejavnosti, ki so zdaj – naj bi bilo 42 – če bi se povečale recimo za 10 odstotkov, bi potem prišli na nekih 47 odstotkov. In v tem primeru bi bil pač ta sorazmerni odstotek družbenih dejavnosti – bi se ta odstotek zmanjšal na nekih 52 odstotkov. Kar pomeni, da bi se ta – te dva odstotka pravzaprav zelo zblížala. Če pa bi se mogoče kulturne, oziroma družbene dejavnosti mogoče še nekoliko zmanjšale, bi pa pravzaprav prišli na pol – pol.

To je – to je en pomislek. Zdaj, drugo je, da se velikokrat operira z dvema pojmom. Enkrat se govori o družbenih dejavnostih, o družbenem centru. Če pa smo dobro prebrali tisto pismo, ki gaje poslal Spar, nam vsem, direktor Spara – je pa on govoril o nekem družabnem centru. In razlika med družabnim in družbenim centrom je to, kar je kaj neke razlike.

Potem, zanimalo bi me tudi, omenja se nek trg, ki naj bi bilo neko jedro družbenih funkcij tega centra. Ta kvadratura tega trga, ne? Ki pravzaprav ni niti trg, govori se pravzaprav o ploščadi, je – ni definirana sama velikost tega. Ni definirana v tekstu. Ni pa tudi definirano kje

naj bi ta, kam naj bi, v kateri odstotek naj bi sodil. Ali naj bi šlo, lahko bi šlo pač samo tam, kjer je neka večnamenska funkcija. To je pa samo pri kulturi. Oziroma v tem trgovskem, trgovinskem delu. No, to se pravi, da če bi to sodilo v del, ki naj bi, ki naj bi zapolnil kulturne dejavnosti, potem bi se pravzaprav tudi same kulturne dejavnosti precej zmanjšale. Potem, bi bilo potrebno tudi v bistvu to razmerje med trgom in samimi – s to, ki naj bi bila neka vhodna ploščad. Bi bilo v bistvu to razmerje, oziroma položaj teh družbenih vsebin, glede na trg. Ali se bodo pač nekje vršile v neki ravnini, te ploščadi. Oziroma, ali bodo potisnjene nekje v ozadje - v zgornje nadstropje. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Gospa Barbara Miklavčič je bila zadnja prijavljena k razpravi. Gospa Cvetka Selšek.

GA. CVETKA SELŠEK

Hvala lepa gospa županja. Kolegi in kolegice, svetnice in svetniki. Jaz bi sam še en majhen kamenček dodala k temu mozaiku današnje razprave, ki – kakor sem že zadnjič omenila, pri podobni problematiki, postaja počasi malo tragi-komično. In to ni simpatično za delo mestnega sveta. In moram reči, da me to osebno muči. In sem se za to tudi odločila, da se oglasim tudi v tej razpravi. Čeprav je bilo dosti ljudi, ki mi je reklo – zakaj si sploh prišla na sejo? Ko se obravnava ta točka dnevnega reda. Kar zopet ni dobro, da je tako.

Namreč, če vzamemo dejstvo, da dobimo določena gradiva, ki jih mestni svetniki preštudiramo in se potem pač odločimo, na kakšen način se bomo opredelili do določenega projekta. Potem moram reči, da v tem konkretnem primeru, vsa gradiva kažejo na to, da bi se bilo do tega projekta opredeliti pozitivno. Ker iz gradiv ni možno zaslediti prav ničesar takšnega, da bi lahko kvalificirano človek rekel, tole je pa ena velika pomota in zmota.

No, jasno je, da je današnja razprava pokazala drugačno sliko tega istega dela. Še bolj jasno je pa to, da po vseh teh pozitivnih gradivih, na koncu koncev smo o njih tudi v osnutku že glasovali. In to pozitivno glasovali. Z veliko večino. Obstoja zdaj ena velika javna polemika, ki se pa pretežno nanaša na to, da bi naj se odločitev peljala v smislu tega, ali smo za eno, ali smo za drugo ime. Jaz moram reči, da ne sprejemam tudi ne takšne razprave. In se ne želim odločevati o enem ali o drugem imenu. Mislim, da mestni svet in mestni svetniki vendarle moramo delati v okviru mestnih interesov. In, da je to naša ključna naloga. In naše ključno poslanstvo.

Danes je bilo omenjeno tle pismo, ki smo ga prejeli. Jaz moram reči, da to ni prvo pismo, ki sem ga dobila, kot mestna svetnica. Na različne tematike. Razumem, da smo morda bolj kritični do pisem, ki jih pošiljajo podjetja. In smo manj kritični do pisem, ki jih prejemamo recimo v zvezi s problematiko knjižnic, ali šol. Ali vrtcev, kakršna smo dobivali. Pa nikoli ni bilo nobene žgoče besede izrečene na to temo na sejah našega mestnega sveta. No, kakor koli že, spoštujem kolega direktorja in sem to pismo prebrala. In bi samo en utrinek iz tega pisma ponovila danes tukaj. Govori takole : V okviru obstoječe urbanistične ureditve, bi lahko že zgradili trgovino. Vendar, so mestni urbanisti zaprosili, da pripravimo celovito prostorsko ureditev. Meni to pomeni, da je potekal en dosti globok dialog med, ali pa procedura, med potencialnim investitorjem in med mestnimi oblastmi.

In, očitno iz razprav danes je razumeti, da je ta dialog, oziroma ta procedura potekala že zelo dolgo časa. In, moram reči, da se strinjam z razpravami mojih predhodnikov, ki so govorili o tem, kako se bodo določeni investitorji, katerikoli počutili, če potem, ko izpolnijo vse pogoje, ki jim jih mestna uprava naloži, ugotovijo, da kljub vsemu njihov projekt ni bil uspešno

zaključen zaradi takega ali drugačnega razloga. Mislim, da to daje in meče zelo slabo luč na delo te mestne uprave.

In za to bi celo zgodbo zaključila na takšen način, da bi se zelo zavzela za to, da dobimo kvalificirane odgovore na vsa tista vprašanja, ki so bila danes v razpravi postavljena. Posebej, kar se tiče prometne ureditve. Ampak, so seveda še druga vprašanja, ki so bila zelo tehtna in zelo na mestu. In jaz moram reči, da v nobenem primeru se nisem pripravljena odločati o enem ali o drugem imenu. Mislim, da moramo se odločati o projektu, ki ga mesto na tem področju želi izgraditi.

In seveda, ko bomo odločeni o tem projektu, potem ne more biti vprašanje takšnega ali drugačnega kapitala. Niti takšnega ali drugačnega interesa. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Replika na vašo razpravo, gospod Kuščer. Izvolite.

G. SAMO KUŠČER

Glede na to, da sem jaz omenil tisto pismo, moram odgovoriti, čeprav vem, da se tudi nekateri drugi kolegi strinjajo z mojimi pomislemi. Ni bil pomislek, gospa Selšek o tem, da smo dobili pismo. Jaz tudi dobivam pisma take ali drugačne narave. S tako ali drugačno problematiko. S takimi ali drugačnimi prošnjami, ali pa mogoče celo zahtevami. Ampak, to pismo je pa šlo predaleč. Mi smo demokratično izvoljeni predstavniki meščanov in meščank Ljubljane. In nima nihče pravice, pa naj gre za direktorja ali ne. Nima nihče pravice nas postavljati pred neke moralne dileme – odločite se pravilno. Odločite se moralno. To je neprimeren način predstavitve svoje problematike. Če bi ta direktor pač samo povedal, kaj si misli in kaj se njemu zdi. Ni problem. To je pismo, kot pač druga pisma. Če pa naslavlja mene, kot predstavnika, kot demokratično izvoljenega predstavnika občanov, si pa ne more tega privoščiti, da mi podtika nekaj, oziroma vsiljuje, kako se bom odločal. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Še dve repliki sta. Najprej gospod Jazbinšek.

G. MIHA JAZBINŠEK

Jaz mislim, da bo, kot je bilo rečeno, da naj se odgovori na vprašanja – danes. Seveda, groza je v tem – prvič, ker se odgovarja na ta vprašanja čisto na koncu, ne? Brez možnosti, seveda – komentiranja teh vprašanj. Mislim, da bo – mora biti odgovor na dva ključna vprašanja. Enega je gospod Dolinar izpostavil, se mi zdi – zelo ključnega. Naj se pove, zakaj je F 3, v srčiku, v srčiki obeh kompleksov. Tega in pa Avtomontaže – izključena. Ne? Zakaj je opuščen en potencialni špilferderber, ne? Izven obravnave. Ko, seveda, ne? Je zadolžena – zadolžena birokracija, da to koordinira po duhu in črki zakona.

In drugič, ne? Zakaj seveda ni artikulirano vprašanje – artikulirano vprašanje – ekstra stroški – koga zadevajo. In to niso mali ekstra stroški. To je velika, kompleksna prometna ureditev. Če hočete, vam jo začnem čitat. Ne? To sta dve ključni vprašanji, na katera bomo pač slišali odgovor, ne? Ne bomo mogli odgovoriti, ampak, ker sta nerešeni, pomeni to seveda, da je neresno ta akt naprej peljati. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. In še replika, gospod Peter Božič. Izvolite.

G. PETER BOŽIČ

No, jaz bi rad – jaz zelo spoštujem mnenje in stališče gospe Cvetke Selšek. Rad bi pa v bistvu odgovoril na to tako, kot sem pravzaprav že na začetku, na stavku – Kje je problem? Osnoven problem jaz vidim v tem, da smo mi, mestni svetniki, izpostavljeni nekim odločitvam, ki pravzaprav so posledica nekega stanja, ki ni od danes. Ki ni od predvčerajšnjim. Ampak, ki se vleče mogoče že petnajst, dvajset let. Ali pa še več. Namreč, da mestno politiko, urbano politiko ne vodimo. Ne moremo oblikovati sami. Ampak, da urbano politiko vodijo tudi - sooblikujejo investitorji. To je v neki normalni družbah, v nekih družbah, kjer nimajo tazga balasta preteklosti – normalna stvar. Pri nas je pa seveda, glede na to, da ima mestna občina premalo denarja, da ima mestna občina – mi smo .../// nerazumljivo.../// in jaz si ne morem kaj, pa mislite si o meni kar hočete. Mi smo na primer sesuli projekt veletržnice, ki je profitabilen. Ki bi bil lahko – možno, bi lahko bil kar večanje proračuna. To bi moralo biti del mestne politike, za to, da bi take stvar, za to, da bi prišli do več denarja. Da smo lahko enostavno – enakopravno konkuriramo kapitalu. Mi enakopravno kapitalu ne moremo konkurirati. In zato se nam vsilijo take rešitve, kakor je ta, ki je tako nedorečena, kakor smo danes slišali.

In zaradi tega, jaz osebno, moram reči, ala vera, kar je povedal peter Sušnik in je čisto odkrito povedal – mi, kot opoziciji, mi ne preostane družga, da ravnam iz svojih privatnih in političnih interesov. Točno to. In, in pri – v tej situaciji – ne moremo kar s prstom kazat samo na mesto upravo. Glejte, to so nesposobni ljudje. To je to, to je uno, to je tretje. Ne. To je objektivna situacija. Ampak, če jaz v tem času ne vem kako poglobljenega dialoga med mestnimi urbanisti in investitorjem, ne dobim nobene informacije. In je še danes nimam. Razen tega, kar sem danes zvedel tukaj, na seji sveta. Potem seveda jaz s tem odlokom in s to spremembo odloka nimam kaj opraviti. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Zadnji je v tem trenutku prijavljen gospod Gregor Istenič. Izvolite.

G. GREGOR ISTENIČ

Hvala lepa. Ura je že – bom rekel velik. Že dolgo traja razprava, tako, da bom kratek. Najprej bom rekel malo v svojem imenu – mogoče tudi malo v imenu svetniške skupine. Mislim, da je Oddelek za urbanizem in pa gospod načelnik Jurančič vložil veliko navora v ta akt. Res, da se je pojavil interes lastnika in ga je bilo treba v sami proceduri tudi nekje usklajevati. In bom rekel to, kar je vam prišlo, je en določen kompromis, ki ga pa danes ocenjujemo – takega, kakršen je.

Mislim, da svetnice in svetniki nismo bili pri samem sprejemu tega akta v veliko pomoč. Kot so že povedali, predvsem kolega Sušnik, pri samem osnutku nismo dajali veliko raznih pripomb. Zato mogoče mojo razpravo lahko razumete, kot samokritiko. Ne samo kot kritiko oddelka. Tudi jaz sem imel določene pomisleke v prid rešitvi, kar imam danes na mizi. In pa me določene stvari ne prepričujejo v takšni meri, da bi lahko akt, kot je danes predstavljen, tudi sprejel.

Zdaj, vedno smo govorili – iskanje enega širšega mestnega interesa. Danes smo se več ali manj skoz pogovarjali o iskanju enega interesa preko recimo urbanizma. Sem pa tudi član Oddelka za malo gospodarstvo, kmetijstvo in pa turizem... odbora, pardon, se opravičujem.

Tam, na odboru, se pa srečujemo z drugo problematiko. Tam se pa srečujemo s tem, da nam pa mestno jedro propada. Namreč, dogaja se to, da trgovci s selitvijo svojo ponudbo na obrobje mesta, siromašijo ponudbo samega mestnega jedra. Zaradi vse te selitve večjih trgovskih centrov, na obrobje, periferijo, počasi iz mestnega jedra izginjajo ne le trgovine. Temveč tudi kinodvorane, gledališča, hoteli, banke in pa tudi zavarovalnice.

Staro mesto, staro jedro je zgodovinska kulturna znamenitost in si zasluži vso pozornost, ki jo lahko nudimo. Treba ga je narest prijetnega in pa primerljivega ostalim evropskim prestolnicam. Določeni trgovci se zelo trudijo, da bi svojo trgovinsko in pa gostinsko ponudbo izboljšali. Bom rekel – naš obraz samega mesta. Dogaja se pa to, da so določeni prostori v samem mestu prazni. Ali pa poleg imenitnih prodajaln, dobimo tudi prodajalne z – bom rekel – ceneno robo, ali pa cenenimi izdelki. Tako, da bom rekel, iz tega zornega kota podpiram izsledke, raziskave, trgovine na drobno Mestne občine Ljubljana v letu 2002, ki je pokazala, da je prodajnih površin v Mestni občini Ljubljana, od 5 do 10% preveč. Res je, da je interes kapitala. In kapital si želi postaviti svoje cone, kjer bo služil še več kapitala tam, kjer – bom rekel – se tudi matematično najbolj izide. Prometno, severna obvoznica in pa Celovška cesta – idealna kombinacija. Vendar je pa treba tukaj razmisliti mogoče v drugo smer. Imamo cone, kjer že so nakupovalni centri. In bi bilo mogoče bolj smiselno, da se nakupovalni centri, v teh obstoječih conah razširijo. To je – recimo – področje BTC-ja, Rudnik, Šiška. Predvsem pa, kot zanimivost lahko še povem za nakupovalni center v Črnučah, ki je eden redkih, oziroma edini, ki ni narejen v mestu. V naselju, ampak je lepo narejen izven strnjenegega naselja.

Zdaj, dostikrat je bilo omenjeno to, da se nakup blazno povečuje. Jaz opažam tako, da se prebivalstvo v Mestni občini Ljubljana zelo velik ni povečalo. Kupna moč se je malo izboljšala. Ne pa toliko – tistih 63%, s katerimi bi lahko rekli, da je to zaradi Ljubljančanov se zgodilo. In to je zanimiv fenomen. Namreč, celotno infrastrukturo, cestno in vso ostalo koristijo tisti, ki živijo ob Ljubljani. Bom rekel – se dnevna migracija – v določene centre zelo poveča. Če bo ta center v Šiški, bo dnevna migracija v sam center Šiške – po že obstoječi Celovski, obremenjeni Celovski cesti in preobremenjeni severni obvoznici, se še povečal.

Druga zadeva je pa vprašanje prometa. Tudi jaz imam tisto študijo, ki jo ima gospod Jazbinšek. Tako, da tukaj bi rad mogoče samo povedal, kaj me je najprej zbadlo. Zbadlo me je, da je osnova za preračun tega cestnega omrežja to, da je poleg sedanjega omrežja, ki je že narejeno, da sta še zgrajeni avtocesti – Šentvid – to se pravi avtocesta Šentvid – Koseze. In pa povezovalna cesta Stanežiče – Brod. Izhajam iz tistega področja, iz Šentvida, kjer se me ta cestna problematika, bom rekel – še kako – dotika. In vsaj kar se povezovalne ceste Stanežiče – Brod tiče, vem, da zadeva do 2007 ne bo narejena in da bodo stvari ne take, kot so bila pa prikazane v sami študiji.

Poleg treba bi bilo pa treba narest novo semaforizirano križišče na Celovski cesti. Povezovalno, dovozno cesto med Celovško in Cesto Ljubljanske brigade, kar je že kolega Jazbinšek povedal, da obstaja veliko vprašanje, ali bo to mestna cesta? Namreč, zdaj je to industrijska cesta. In interes lastnikov se lahko tam notri še blazno zaplete. In bodo potem res težave. In še kaj drugega.

Potem, na servisnih cesta, križišča Celovške ceste in severno obvoznico, je na obeh uvozih na Celovško cesto, dodan po en pas, za vožnjo naravnost. To se pravi, tako je pri teh različicah na servisnih cestah po pet uvoznih pasov. Dva levo. Dva naravnost. En desno. In križišče Ljubljanske brigade in servisnih cest severne obvoznice se semaforizira. To je zelo velik finančni zalogaj. In res vas sprašujem, ali lahko to vso zadevo potegnemo?

Mislim, da moramo nekaj res gledat za en skupni interes. Sam pa osebno tudi mislim, da je Šiška, takšna, kakršna je – ob dveh trgovskih centrov, na področju dobrega enega kilometra – ne potrebuje.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Replika na vašo razpravo. Gospod Sušnik. Izvolite. Ti minute.

G. PETER SUŠNIK

Hvala lepa. Razpravljaj bom na tisti del, oziroma repliciral na tisti del razprave, ki se nanaša na mestno središče. Gospod Istenič, sami ste v bistvu ugotovili, zakaj Spar želi pridet na to lokacijo. Pa zakaj tudi drugi investitorji želijo pridet na to lokacijo. In to je zaradi infrastrukture. Zdaj, jaz ne vem, jaz bi rad enkrat videl en predlog iz mestne uprave, ali pa tudi koga, ki je mejčkn bolj pameten, na kakšen način bomo mi privabili dejavnost – kakršno koli – oživitveno – v mestno središče. Če imamo pravzaprav ulice, ki so ravno toliko široke, ko so pred šestdesetimi leti vkorakali ta rdeči. Pa parkirišč je še bistveno manj, kot jih je bilo v sedemdesetih letih, ko je avtomobilov danes bistveno več. Pa, ko pravzaprav mestno središče želimo zapreti in ne poskrbeti ne za parkiranje, pa ne za kaj drugega.

Dajte mi prosim pojasniti, na kakšen način bomo oživeli mestno središče? Na kakšen način? Zaradi tega, ker jaz še zdaj ne razumem. Zaprli bi mesto. Imeli bi vse. Ampak, pričakujete pa, da investitorji, bojo pa potem – in se čudite, zakaj pravzaprav drvijo v obratno smer? In ni infrastrukture. Ni infrastrukture. Vi meni pokažite, kaj je v zadnjih dvajsetih letih, da dam malo večja obdobja, ker ste dalj na oblasti, ne? Ker v tem času, samo štiri leta, da ni. Samo štiri leta, da so bili ta pravi na oblasti, ne? Vse ostalo pa – vse ostalo pa to. Ampak, dajte pokazati v tem obdobju, kaj – se je pravzaprav povečalo število parkirnih mest v mestnem središču? Pa kdaj je mesto ratalo bolj dostopno? To je tisto, kar jaz ne razumem. Pa želite argumentirati, češ, mi moramo biti proti tam, kjer je – pa biti za tisto, kamor pa nobeden noče pridet? Dajte naštimat program, ki bo predvideval in bo zainteresiral Interspar, da pride v mestno središče? Dajte. Pa vam bo povedal pogoj a, pogoj b, pogoj c. V tem je osnovna kritika tistih, ki kritizirajo to odločitev. Češ, pogledajte ke hočejo pa zaradi lokacije. Saj za to so pa tam, saj je edino pametno. Hvala.

GA. DANICA SIMŠIČ

Samo... samo trenutek prosim. Če želi kdo repliko, naj dvigne roko. Gospod Jazbinšek jo je dvignil. Gospod Kuščer, tudi replika? Na repliko? Gospod Jakič – replika na repliko? V redu, gospod Jazbinšek izvolite. Pa prosim za mir v dvorani.

G. MIHA JAZBINŠEK

Tlele je seveda keč, ko je gospod Sušnik rekel. Spar gre tja, kjer je infrastruktura. In tle je trik. Tam ni dosti infrastrukture za Spar in za vse ostale. Tle je trik. Ker se je delalo seveda tale, kako bi rekel – tale PUP – se je delalo za prijatelja, ne? Za ZIL. Ne? Za gospoda Mankoča se je delalo, ne? In on dobi odpustke, ne? Kadar se za njega dela. In pravni naslednik mora pač to – te odpustke pač požrt. Seveda, v neskončnost pa teh odpustkov mi ne moremo dajati. Zato, naj najprej se pove, kdo bo to financiral – vse te ceste, ki jih je Istenič začel naštevat. Pa še premalo jih je naštel. Ne? Pa še študija funkcionira ob pogoju, da je tudi v Šentvidu vse zgrajeno. Ne? To sem jaz prej...

GA. DANICA SIMŠIČ

Prosim, če lahko...

G. MIHA JAZBINŠEK

... bi lahko še jaz povedal, ne? Ampak, seveda, cel sistem mora biti zgrajen, da bo tukaj Spar dobil infrastrukturo. In za to mu delamo slabo uslugo, če mislimo, da bo infrastrukturo dobil. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Še replika gospod Kuščer.

G. SAMO KUŠČER

Ja, to mogoče gospod Istenič je mejhn neroden povedal. Gospod Sušnik je pa še malo naprej pretiraval to, da ima kakršno koli zvezo postavljanje Interspara v Šiško, s siromašenjem središča. Interspara v središču mesta gotovo nihče ne želi. In to ni v interesu Interspara, še manj pa v interesu Ljubljancanov. Ampak, že tam, kjer ga zdaj poskušamo postaviti, je preblizu mesta. To je preblizu nakupovalnih, velikih nakupovalnih središč – imamo dovolj – v širšem mestu. Želimo, da grejo nadaljnja nakupovalna središča, če hoče pridet v Ljubljano, še dalj na obrobje. Nikakor pa ne v središču. V središču se dela drugačno ponudbo. Dobro veste kakšno. Pejte v katerokoli razvito evropsko mesto. Kjer so tudi zaprta središča. Pa imajo vseeno živa središča mesta. Da se to narediti, samo mi smo prepametni, da bi temu sledili. Hvala.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Morda samo še kratko moje pojasnilo gospodu Sušniku. Rdeči, ali ne, 9. maja 1945, so prišli v Ljubljano tisti, ki so Slovenijo in Ljubljano osvobodili fašizma in nacizma.

Želi še kdo razpravljati? Odgovor na... odgovor na replike? Samo ena replika je bila.

... iz dvorane – nerazumljivo...

Ne, to so bile replike na repliko. Minuta.

G. GREGOR ISTENIČ

Ja, glejte, tukajle gospod Sušnik. Bom rekel, če že delamo neke določene programe, kako oživit mestno jedro. Delamo jih – določene študije se delajo. In jaz srčno upam in sem prepričan, da bo zdajšnja mestna oblast in koalicija to omogočila. Predvsem je pa treba pa še nekaj tudi pogledat, da – primeri večine evropskih držav kažejo, da navkljub tako imenovani prosti trgovini, oziroma liberalizaciji trgovine, države, z različnimi ukrepi usmerjajo trgovine na drobno. Tako, da mislim, daje tudi sistemsko potrebno urediti gradnjo velikih nakupovalnih centrov. Ne samo z mestnimi odloki. Ampak, tudi z državnimi. Izdelati je potrebno celo možnosti za nadaljnje širjenje nakupovalnih centrov in uvesti kontrolo nad investiranjem v izgradnjo nakupovalnih površin. Kot sem že omenil, v nekaterih državah – evropskih, ko tukaj vsi govorimo o nekih evropskih normah – so namreč take omejitve že dalj časa v veljavi.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. S tem je razprava izčrpana in jo zaključujem. In prosim gospoda Jurančiča za odgovore in pojasnila. Izvolite prosim.

G. IGOR JURANČIČ

Spoštovane gospe in gospodje. Težko bo na tako obsežno in poglobljeno razpravo v celoti odgovoriti. V bistvu se še najbolj strinjam z gospodom Sušnikom, ki je omenil, da bi pravzaprav to razpravo morali odpret v fazi osnutka. In potem bi seveda tudi mi imeli malo več časa, da bi do predloga stvari temeljito pripravili. Odgovore in tako naprej.

Jaz bi poskusil pač tisto, kar sem doumel za najpomembneje odgovoriti. Najprej bi mogoče začel s samo gnezo, oziroma s potekom pravzaprav del na tem projektu. Ko sem prišel oktobra 1999 v to službo, sem imel na mizi približno dvajset pobud za gradnjo trgovskih centrov. Povsod po Ljubljani. Predlogi so bili takšni, da bi se danes smejali, če bi vam povedal kje vse. Skratka, najmanjše tovarne, ki so bile opuščene, ali pa kjer je pač proizvodnja bila na tem, da se opusti. In razne druge lokacije. Vse praktično je bilo več ali manj, nihče ni govoril o drugem, kot o trgovskih nakupovalnih centrih.

Mi smo takrat imeli dvajset let poprečno stare prostorske izvedbene akte. In prav tako star plan. In v bistvu eno pravzaprav, na nek način – neko zdravo pamet urbanistov, če temu tako rečem, da se pač na nek način skušamo lotiti tega problema.

No in med vsemi temi – približno dvajsetimi predlogi, je bil tudi ta, da bi na tem območju, na vogalu Šiške, zgradili neko nakupovalno središče. Mi smo pri tem reagirali seveda – no, mnoge predloge smo zavrnili, ker se je pač dalo z urbanističnimi kriteriji te predloge zavrniti na tak ali drugačen način. Pri tem je bilo nekoliko težje. Namreč, ta lokacija, to sem tudi iz razprave razbral – ni neprimerna za trgovsko središče, za to se je bilo treba lotiti malo drugače. Najprej smo dali določene pogoje. Rekli smo, treba je proučiti promet. Če ta zadeva sploh zdrži na tej lokaciji. Treba je ugotoviti kaj je pravzaprav s to trgovino v Ljubljani na sploh. Mi sicer nismo urbanisti najbolj pristojni za naročanje študij o trgovini, vendar smo to tudi naročili in kasneje čez dve leti še obnovili. Oziroma še napolnili z dodatnimi podatki. Potem smo pozvali vsa podjetja delujoča, oziroma vse lastnike na tem območju, med to bodočo povezovalno cesto, med Celovško in Ljubljanskih brigad in pa obvoznico, da naj pač sporočijo svoje razvojne programe. Takrat, razen iniciatorja, to je bil ZIL v tistem začetku – to mislim, ne tajim ničesar, ker mislim, da tudi ni nič narobe, tako, kot gospod Jazbinšek neprestano skuša splest neke zgodbe na tej relaciji. Razen ZIL-a in nekaterih lastnikov na temle skrajnem vzhodnem vogalu, ni bilo nobenih pobud. Lastniki zemljišča F 3, za katerega smo šele ob sami javni razgrnitvi, v letu 2004 zvedeli, daje lastnik postal tako imenovani špilferderber – po Jazbinšku – naš Najboljši sosed, niso imeli nobenih pravzaprav zamisli, kako s to svojo lokacijo. In mi smo potem vse ostale, kjer pač – vse ostale lastnike na tem območju, kjer ni bilo nekih programov, pač pustili na miru. In pač smo pustili, da so še nadalje v veljavi prostorski ureditveni pogoji, ki so do takrat veljali. Spreminjati smo pa začeli potem postopoma samo območji, ki so označeni tule, na veljavnem aktu – z F 1 in F 2.

V posebnih strokovnih podlagah, so bile obdelane različne stvari. S prometom. In študija, ki je bila naročena pri Studio Citty leta 99 in je edina relevantna pravzaprav za ta poseg v prostor, ki je danes v bistvu na – na obravnavi. Je v bistvu ugotovila, da je pač ta program na tem mestu možen. Da so pa nekateri pogoji potrebni za strokovno in da je že obstoječa cesta, ki je sicer danes dvakrat prekinjena z nekimi rampami in tako naprej – in ki lastniško je seveda v lasti različnih firm, deloma tudi MOL-a. Da se ta zadeva uredi.

Zahteva je bila tudi, kot sem že v uvodu omenjal, semaforsko križišče na Celovski in pa semaforsko križišče na Cesti ljubljanskih brigad.

Kasneje, no, mislim, na osnovi teh strokovnih podlag, so bili pripravljene pogoji, oziroma razpisni pogoji za javni natečaj. Javni natečaj je bil tudi eden izmed pogojev investitorju, da se pač tega območja sploh lotimo. No in seveda, kot glavni pogoj – investitor je bil, da vse te študije zahtevane in vsa ta razpisna gradiva in natečaj, kot tak in akt, kot tak, tudi on plača. Ker mestna občina takrat tega denarja ni imela. In, ker je pač tudi normalno, da – ker gre za popolnoma zasebno pobudo. Na popolnoma zasebnih zemljiščih. Tu ne gre niti za javno – zasebno partnerstvo. To je zasebni projekt praktično. Zasebnih družb. In mi – no, mislim, bom preslišal tole. Mi smo pač po rednih procedurah, s pomočjo Inženirske zbornice in tako naprej, prišli skupaj do javnega natečaja, izbora rešitve in tako naprej.

Kasneje so se pojavili seveda tudi še drugi pobudniki. V vmesnem času se je zgodilo to, da je Avtomontaža dokončno bila prodana. Propadla. Prodana. Pojavil se je en kupec, ki je v bistvu najprej začel razmišljati o stanovanjih. Potem se je pojavil še en investitor tule, na tem mestu. To je F 5, kjer je danes tista kitajska restavracija, neka skladišča, pa servis in podobno. Kjer je ravno tako razmišljal o stanovanjih. Stanovanja graditi v industrijski coni ni mogoče. To ni kompatibilna dejavnost. V industrijski coni je mogoče graditi pač industrijo, skladišča, pa deloma poslovne in trgovske – v bistvu namembnosti. Namreč, te so kompatibilne. Stanovanja pa niso kompatibilna. Zato je bilo potrebno, zaradi teh dodatnih pobud po gradnji stanovanj, spreminjati tudi plan. No in tudi plan smo spreminjali, se spomnim, da je bil plan sprejet lansko leto. Mislim, da maja.

No in ker je – od leta 99 dalje tekel postopek spremembe PUP-a, praktično do danes in se je vmes tudi plan spremenil, je bilo potrebno odpraviti tudi razne nerodnosti, kot je na primer preimenovanje cone. Ki se je medtem s spremembo plana spremenila iz P, kar pomeni proizvodnja, v O – kar pomeni osrednje dejavnosti in mešane dejavnosti. Kjer je možno graditi tudi stanovanja.

Odpustek, kot imenuje gospod Jazbinšek to, da je pobudnik – takrat ZIL, kasneje prišel v Ljubljano Spar – lahko zadevo urejal s PUP-om, ne pa z lokacijskim načrtom, kot smo zahtevali pri vseh nadaljnjih pobudnikih, je logično...

.....konec 1. strani III. kasete.....

...pravi – programa priprave in spreminjanje izvedbenih aktov, na osnovi starega zakona. Zakona, je bilo to območje opredeljeno v programu za urejanje s prostorskimi ureditvenimi pogoji. In jih je bilo na osnovi tega določila možno tudi spreminjati. Po novem zakonu, ki je nastopil z januarjem 2003, to ni več mogoče. Ker ne nazadnje tudi v programu ni več spreminjanja PUP-ov, ampak je možno samo izdelava lokacijskih načrtov za posamezne dele, ali za celoto.

Viator, oziroma naš LPP za enkrat še ne razmišlja, oziroma včasih že razmišlja o selitvi, vendar resno o selitvi ne razmišlja. Za to tudi LPP nismo pravzaprav v tem območju obravnavali.

Gospodu Möderndorferju bi rad samo par pojasnil dal. Zakaj smo izvedli natečaj, med drugim za to, ker smo morfološke enote F 1 in F 2 – izključili natečaj. Ker je bil med tem časom že izpeljan. V 21.členu, kot ste omenili, se nadomesti celotno besedilo z novim besedilom, kar je tudi na začetku navedeno.

Glede finančnih obveznosti investicijskega programa in sploh teh zadev, ki so tudi drugi razpravljalci pravzaprav poudarili, oziroma omenjali. Tu gre na nek način za vprašanje, kaj je prej - kura, ali jajce? Še enkrat poudarjam, pri spremembi prostorskih ureditvenih pogojev, določamo pravila urejanja nekega prostora. Določamo na nek način. Uzakonjamo nek koncept pravzaprav urejanja tega prostora. In, ko je ta koncept sprejet na grobo, ker prostorski

ureditveni pogoji prostor urejajo na grobo – šele na tej osnovi je možno narediti investicijski program urejanja zemljišč. In še v okviru tega pripraviti idejne načrte posameznih komunalnih vodov, cest, sprememb, cestišč, preureditev in tako naprej. Novi zakon predvideva tudi urbanistično pogodbo, kjer je možno v primeru, da območje ureja investitor – z urbanistično pogodbo te stvari urediti tako, da se investitorju pravzaprav naprti, če po domače rečem – vse te stroške, ki so potrebni, da – da območje deluje tako, kot je predvideno v prostorskem izvedbenem aktu.

Kje so zdaj garancije, seveda, da bo razmerje med trgovskimi in drugimi dejavnostmi točno takšno, kot je? Kje so garancije, da bo točno toliko parkirnih mest, kot je bilo zahtevano. To se ureja, deloma je to zavedeno, oziroma navedeno v tem prostorskem aktu. Pri gradbenemu dovoljenju, ki sledi – pogoj za gradbeno dovoljenje, pa je seveda projekt za pridobitev gradbenega dovoljenja, z vsemi soglasji soglasjedajalcev. Skratka, v gradbenem dovoljenju bo, če je v tem odloku zapisano, da mora biti 3100 parkingov, mora biti 3100 parkingov. Če piše notri, da bo trgovine 43%, plus, minus 10%, je to 43% - plus, minus 10%. In nič več in nič manj.

To je, v bistvu edina garancija ta hip, ki jo imamo. In jaz mislim, da je tudi zadostna.

Gospod Möderndorfer je spraševal, pa tudi še nekateri drugi, kaj bo, če to ne bo sprejeto danes. Mislim, še enkrat bi rad poudaril, da morfološka enota F 1, že danes dopušča trgovsko namembnost. Skratka, bi se še malo vrnil nazaj. Že, ko je ZIL predlagal gradnjo nekega trgovskega centra v območju F 1, smo takrat pač pogojno rekli, da bomo videli, kako se bo zadeva izšla skozi javni natečaj. Te strokovne podlage, ki smo jih od njih zahtevali. Javni natečaj je pokazal situacijo – drugačno. Da je bolj pametno, bolj smotrno v bistvu preurediti celotni – v bistvu obe morfološki enoti F 1 in F 2. Dejavnosti na drug način mešati, kot je mešana na tem veljavnem prostorskem aktu.

Skratka, že takrat smo ugotovili, da najbrž ni zaželeno, da se ob Celovski cesti pojavi neka običajna trgovina splošne ponudbe. V osrednjem delu pa ostaja skladišče, proizvodnja in podobne zadeve. Ampak, da je pametno zadevo zgrabiti, kot celoto. In pa predvsem, ko smo dobili v vmesnem času še študijo o trgovini, smo zahtevali, da trgovskih centrov, s 100% trgovsko namembnostjo ne bomo podpirali. In, da bomo zahtevali, da pač se gradi na tem mestu mesto, ne pa trgovski center. Mesto pač v tem okviru, kar je možno bilo v tistem času zagotoviti.

Skratka, če se ta PUP zdaj ne sprejme, se lahko pač uveljavlja, oziroma se uporablja stari PUP. To pa govori o tem, kar sem že prej omenil. Ali pa, seveda, če se želi spreminjati namembnost, je potrebno začeti znova. In to z izdelavo lokacijskega načrta. Kar po moji oceni, vključno z javnim natečajem, pomeni okrog 2 do dve leti in pol časa.

Ne vem, ali naj še kaj posebej pomembnega...

... iz dvorane - nerazumljivo....

Ja. No saj. A promet? Infrastrukturo? Kot sem že prej omenil. Hipotetično, če bo tak koncept sprejet. Bo naročen investicijski program za komunalno urejanje. In v sklopu tega tudi idejni projekti za vse vrste komunalnih vodov. In uskladišveni načrt in tako naprej.

S temi idejnimi načrti bomo zvedeli tudi, koliko stvari stanejo. In bomo, na osnovi tega, vam lahko dali v naslednjem koraku natančne podatke.

Domnevam in mislim – ne domnevam, na osnovi svojih lastnih izkušenj, si vam upam zagotavljati, da ne more – mislim, tak projekt, kot je ta, povzročiti neke zgube za MOL, če se zadeva seveda korektno naredi. Investicijski program se dela tako, da se pač stroške prevrne na tistega, ki bo vlekel koristi od tega zemljišča. To je mislim, da... Da pa ni možno delati

investicijskega programa prej, je pa tudi jasno. In tudi pričakovanja, da bi investitor predhodno, nakupil vsa zemljišča za infrastrukturo, predno bi imel kakršne koli garancije, da bo sploh lahko gradil. Tudi to je nemogoče zahtevati. Za to, jaz mislim, da ne gre drugače in je to čisto – popolnoma običajno – pač – mi ugotavljamo in pogojujemo, da se cesta, ki povezuje Celovško cesto in Ljubljanske brigade odpre. Da se preuredi. In, da te stroške nosi investitor. Da pa seveda je potrebno tu kar precej napora pri urejanju, nakupovanju in tako naprej, je jasno. Vendar ta napor je potreben pri izvajanju vsakega urbanističnega akta. Ne samo tega.

Še nekaj mogoče, okrog trgovine, bi samo še tole omenil. Ni bila, naročena je bila prva študija. Čez dve leti je bila obnovljena študija. Tretje študije nismo delali. Ker so nekateri želeli to študijo videt. Tiste podatke, ki sem vam navajal prej, v uvodu, so podatki iz uradne statistike. Veljajo za drobno prodajno trgovino. Skratka, trgovina in po prometu in po površinah narašča. In v razmerjih, v kakršnih sem podal v uvodu. Tako, da tle ni bila naročena neka dodatna še študija. Je pa seveda statistika in pa izsledki iz teh študij – niso prepričal, da bi z urbanističnimi ukrepi in inštrumenti zaviral razvoj tega centra. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Zdaj pa odpiram razpravo k 1. členu, h kateremu sem vložila amandma. In sicer decembra, kot ste dobili še enkrat razmnoženo. Ker nekateri niste imeli tega gradiva več. Danes sem pa na ta amandma vložila še redakcijski popravek.

Tako, da odpiram razpravo o amandmaju, ki se redakcijsko popravljen glasi:

Prvi člen se spremeni tako, da se glasi: V 1. členu se doda nov prvi odstavek, ki se glasi: V Odloku o prostorskih ureditvenih pogojih za območje urejanja ŠP 1/3 Viator, Uradni list Republike Slovenije številka 49/96, se v naslovu odloka in v vseh njegovih določbah oznaka območja urejanja ŠP 1/3 Viator spremeni tako, da se glasi – ŠO 1/2 Šiška. Dosedanje besedilo 1. člena odloka postane drugi odstavek, v katerem se na koncu besedila pika nadomesti z vejico in doda besedilo – ter spremembe in dopolnitve prostorskih ureditvenih pogojev, za območje urejanja ŠO 1/2 Šiška, za območje funkcionalnih enot F 1, F 2, F 2a, F 2e in F 2c, s posebnimi strokovnimi podlagami. Številka projekta 158-2003, ki jih je izdelal Arhe, Židovska ulica 4, Ljubljana, pod številko projekta 15/2004, v februarju 2004.

Želi kdo razpravljati? Ugotavljam, da ne. Razpravo zaključujem.

In prehajamo h glasovanju.

Najprej ugotavljamo sklepčnost. Oziroma navzočnost.

Ugotavljanje navzočnosti zaključujem.

29 navzočih.

Glasujemo kdo je za ta amandma in kdo mu nasprotuje?

Glasovanje zaključujem.

ZA 28, 2 PROTI.

Ugotavljam, DA JE AMANDMA SPREJET.

In zdaj prehajamo h glasovanju o

PREDLOGU SKLEPA, ki se glasi:

Mestni svet Mestne občine Ljubljana sprejme Predlog Odloka o spremembah in dopolnitvah Odloka o prostorskih ureditvenih pogojih, za območje urejanja ŠP 1/3 Viator, skupaj s sprejetim amandmajem.

... iz dvorane – nerazumljivo...

ŠP 1/3 Viator, skupaj s sprejetim amandmajem.

Ker šele z amandmajem, bo potem v čistopisu to popravljeno, gospod Sodrznik.

Nekaj rok je bilo za obrazložitev glasu. Dr. Zagožen.

G. DR. JOŽE ZAGOŽEN

Čisto na kratko. Sem že prej v daljši razpravi povedal zakaj bom podprl. Poglejte, jaz se preprosto ne morem zamišljati kaj se bi – ali pa se bi, ali pa se bo zgodilo, če prevzamemo odgovornost za 1500 delovnih mest. Ker, kajti, kakor jaz vem – je ta investitor – ni Interspar. To so drugi. Predvsem iz Švice. In je velika verjetnost, da se te zgodbe ne bodo šli več, če se to tako izglasuje danes, ne?

Drugo pa, mi smo danes odprli eno novo etapo, ko bomo kasneje debatirali o Tobačni, Kolinski, Kolizeju in Iliriji. Bo pač šla diskusija v tej smeri, kot danes, kdo je ta pravi investitor in kdo ni. In takrat nam pa bog pomagaj. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Hvala lepa. Obrazložitev glasu, gospod Franc Slak.

G. FRANCI SLAK

Svetnice in svetniki Nove Slovenije ne bomo glasovali o tem predlogu. Moram reči, da danes smo zmedeni, ker ta diskusija nas ni prepričala ne v eno, ne v drugo. Poglejte, maja meseca je ta koalicija v sto procentni – večino, oziroma vsi so potrdili ta osnutek. Danes je situacija čisto drugačna. Ne zaupa več tistim ljudem, ki jim je zaupala takrat, ko je glasovala o tem osnutku. In mislim, da je izrečena danes tudi nezaupnica tej stroki, oziroma temu oddelku, ki to pripravljajo. Nas pa bega to, da smo že veliko odlokov, ki jih je ta služba pripravila, tudi sprejeli in potrdili. Jasno se izkazuje, da ti odloki vsi tudi niso bili idealni. Ampak, v poprečju je treba oceniti, kakšna je situacija. In danes mi ni jasno, če je ta koalicija...

GA. DANICA SIMŠIČ

Prosim, če zaključite misel.

G. FRANCI SLAK

Prosim?

GA. DANICA SIMŠIČ

Prosim, če zaključite misel.

G. FRANCI SLAK

Da zaključim misel, hvala lepa. Gre za to, da s tem, s to diskusijo danes se nismo dotaknili odnosov med mestom in tem projektom. Ampak, smo razpravljali samo o kapitalu, oziroma razpravljali smo o Mercatorju in Intersparu.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Naslednja obrazložitev glasu. Gospod Dominik Sava Černjak. Izvolite.

G. DOMINIK SAVA ČERNJAK

Hvala lepa gospa županja. Dejstvo je, da je današnja razprava pokazala eno zelo pomembno zadevo. Da je urbanistična politika v Mestni občini Ljubljane zelo na dnu. Če ne celo pod njim. Vendar pa danes nisem dobil nobene alternative kaj bi, kaj bo na tem prostoru Viatorja, če bomo po šestih letih dogovarjanj in potrjevanj rekli – ne. Ravno tako ne želim biti soodgovoren še za eno packo na ugledu Mestne občine Ljubljana, ki bo destimulirala bodoče domače, ali tuje investitorje. In s tem dejansko nižala možnosti za načrtovanje, razvoj in napredek Ljubljane, z namenom kvalitetnejšega bivanja za vse prebivalce.

Glede na vsa zagotovila, da bodo vse obljube uresničene in da to ne bo obremenilo proračuna Mestne občine Ljubljane, bom, kljub zelo veliki dilemi, vendarle podprl projekt, ki po mojem skromnem mnenju...

GA. DANICA SIMŠIČ

Prosim, če zaključite misel.

G. DOMINIK SAVA ČERNJAK

... pomeni razvoj Ljubljane, predvsem Šiške. In s tem dodatno vrednost kvalitete bivanja. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Naslednja obrazložitev. Gospod Damijan Dolinar. Minuta.

G. DAMIJAN DOLINAR

Hvala lepa. Gospod Jurančič me je prepričal, daje postopek priprave akta potekal v redu. Drugo, potrebno je razvijati nekdanje občinske centre, poleg osrednjega središča Ljubljane. Če to ni razvito, je pač krivda centralne mestne oblasti in ni mogoče tega med seboj neposredno povezovati.

Skratka, če bi imel boljši predlog za razvoj središča, nekdanjega središča občine Šiške, bi se lahko odločal. Tako, kot pa imam eno možnost, ali pa nič, oziroma neznanko, pa se bom odločil za. Hvala.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Naslednja obrazložitev glasu. Doc. dr. Bojana Beović. Izvolite.

GA. DOC. DR. BOJANA BEOVIĆ

Hvala lepa. Glasovala bom za, za to, ker sklep omogoča ureditev neurejenega mestnega območja. In s tem pripomore k dvigu kvalitete življenja v mestu, kjer ljudje bivamo, kupujemo, hodimo v gledališča in se družimo. Istočasno pa tako urejanje mestnega zemljišča, oziroma mestnega območja zaščiti nedotaknjeno naravo v okolici Ljubljane. V nasprotju, recimo s centrom, ki je zrasel na Rudniku in je – zajedel v Barjansko naravno okolje. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Naslednja obrazložitev glasu. Gospod Dimitrij Kovačič. Izvolite.

G. DIMITRIJ KOVAČIČ

Hvala lepa. Pred skoraj letom dni, smo na tem mestnem svetu sprejeli osnutek. Se je začel postopek o sprejemanju tega akta. In sprejeli smo osnutek, praktično brez pripomb. Od tedaj, do danes, čeprav je postopek potekal nenormalno dolgo, nenormalno dolgo, se ni spremenilo nič takega, da bi bila možna kakšna druga odločitev. Predvsem niso nastopile nikakršne nove relevantne okoliščine, ki bi terjale neko drugačno odločitev. Slišim sicer, da je prišlo do vključitve raznih subjektov v ta postopek. Slišim tudi, da se je v ta postopek vključil tudi Forum 21. Ampak, sam menim, da ta vključitev seveda ne more biti neka relevantna okoliščina, ki bi terjala drugačno odločitev, kot je bila sprejeta v fazi osnutka. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Kako boste glasovali?

G. DIMITRIJ KOVAČIČ

Zato, seveda bom glasoval za ta odlok. Hvala.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Naslednja obrazložitev glasu. Gospod Miha Jazbinšek.

G. MIHA JAZBINŠEK

Glasoval bom proti. Zato, ker sem hotel pri tem upoštevati argumente opozicije. Ki so – najprej ceste, pol hiše. Jaz bi rekel drugač – sinhrono. Ta projekt ne – ne omogoča sinhrono izgradnje širše in ožje infrastrukture, s tem posegom. Za to ta projekt, na ta način, da bo prehitel okoliško infrastrukturo, pomeni poslabšanje pogojev, ne? Kaj je to, kaj je to, če nekdo prehiteva in za sabo pušča grehe, poznamo od lokacije do lokacije v tem mestu. Ker se apel za sinhrono ne izide. Ker me seveda ni prepričal tudi načelnik. Kakšna profesionalnost je to – ugotovitev ob razgrnitvi, da imamo špilferderberja notri. Jaz imam druge informacije. Da ni hotel sodelovati. Pa so rekli, bomo šli pa mimo tebe. In to prej, pred razgrnitvijo...

GA. DANICA SIMŠIČ

Prosim, če zaključite misel.

G. MIHA JAZBINŠEK

To pomeni seveda, da ni bila opravljena prava naloga. In drugo seveda, edina relevantna prometna študija, ki je tista, ki sem jo prej seveda popolnoma izsmejal – vem od kod seveda načelniku daje relevantno. Relevantno je tisto, kar je kvalitetno, kar je dobro narejeno. In to kvalitetno študijo so imeli, po moje, če gledam, od kdaj je študija narejena – že tudi za časa osnutka.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Čas se vam je iztekkel.

G. MIHA JAZBINŠEK

Prosim lepo.

GA. DANICA SIMŠIČ

Gospa Viktorija Potočnik, obrazložitev glasu.

GA. VIKTORIJA POTOČNIK

Ja. Spoštovana gospa županja, spoštovane svetnice in svetniki. Glede na vprašanja, ki so bila postavljena in seveda tudi ne- odgovore, tudi v tej fazi, kljub temu, da sem že ob osnutku, o vplivu, seveda trgovskih centrov, ne samo na mestno jedro, temveč na kvaliteto življenja v tem mestu – seveda ne morem podpreti tega predloga.

Prepričana pa sem bila gospa županja, da boste vi umaknila ta predlog. Kajti, s tem današnjim glasovanjem, kakršno koli bo, je odprta in načeta, bom rekla – tako urbanistična politika, kot tudi delovanje tega mestnega sveta. Zdi se mi, da je bila to prevelika cena, ki jo moramo zdaj svetniki in stroka plačevati. In škoda, da se niste tako opredelila.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Želi še kdo obrazložiti glas? Ugotavljam, da ne.

In prehajamo h glasovanju, o predlogu sklepa, ki sem ga prej prebrala.

Ugotavljamo navzočnost.

Ugotavljanje navzočnosti zaključujem.

39 navzočih svetnic in svetnikov.

Glasujemo. Kdo je za tak predlog sklepa in kdo mu nasprotuje?

Glasovanje zaključujem.

ZA je glasovalo 14 svetnic in svetnikov.

PROTI 19.

Ugotavljam, da SKLEP NI BIL SPREJET.

S tem smo izčrpali dnevni red 16. seje Mestnega sveta Mestne občine Ljubljana in je ta seja končana. Tako, da predlagam – današnje zasedanje zaključujem. O nadaljevanju, kjer bomo prešli na 17. sejo, boste še obveščeni kasneje. Hvala lepa.

Zapisala
Elizabeta Vadnal Gorjup
Ljubljana, 16.02.05